

Postbiblioteky

Postreglementet

IV

1949

Kap. XIII—XVIII

[Postreglement]

Postreglementet

IV

- Kap. XIII. Portofrihet. Frankering av statens og kommunenes post.
- » XIV. Om innlevering, framsending og utlevering av postsendinger.
 - » XV. Om ubesørgede og uinnløste postsendinger.
 - » XVI. Om tilbakesending og omadressering av postsendinger.
 - » XVII. Om inventar (materiell) og kontorrekvisita.
 - » XVIII. Forskjellige forskrifter.

1949

383.43

P

Innhold.

Kap. XIII. Portofrihet. Frankering av statens og kommunenes post. Side

Portofrihet	§ 1	7
Behandling av postsakssendinger	§ 2	7
Tjenestemerker for statens og kommunenes post	§ 3	7
Tilfelle da stat og kommune må bruke vanlige frimerker	§ 4	8
Vilkårene for bruk av tjenestemerker. Rekvisisjon og salg av tjenestemerker	§ 7	9
Vanlige frimerker leverer poststedene bare mot kontant betaling	§ 8	9
Rekvisisjonsrett	§ 9	9
Bruksrett til tjenestemerker	§ 10	10
Tjenestemerker blir utgitt av Poststyret. Ombytting av makulerte merker. Oppbevaring	§ 11	10
Ansvar og plikter som følger med bruksrett. Straffebestemmelser	§ 12	10
Ubetalte og utilstrekkelig betalte postsendinger kan ikke frigjøres med tjenestemerker	§ 13	10
Poststedenes rekvisisjon av kvitteringsblokker (bl. 140 og 140 b)	§ 15	11
Postfunksjonærenes kontroll	§ 16	11
Poststedenes rekvisisjon og regnskapsføring vedkommende tjenestemerker	§ 17	11
Postering av tjenestemerkekvitteringer m. m.	§ 18	11
Avregningen mellom Poststyret og de enkelte departementene	§ 19	12
Tvil om rekkevidden av forskriftene skal legges fram for Poststyret	§ 21	12
Portofrihet til utlandet	§ 22	12
Ikke tjenestemerker til utlandet	§ 23	12

Kap. XIV. Om innlevering, framsending og utlevering av postsendinger.

Innlevering.

Tiden for innlevering av postsendinger	§ 1	13
Tømming av postkasser	§ 2	13
Innlevering m. m. av postsendinger til jernbanepostekspedisjoner	§ 3	13
Innlevering m. m. av postsendinger til dampskipspostekspedisjoner	§ 4	14
Avgift for innlevering etter at innleveringstiden er slutt	§ 5	14
Stempling m. m.	§ 6	15
Bokføring på innleveringspoststedet	§ 7	15

Framsending med vanlige befordringsmidler. 7/54

Kartering og pakking av posten	§ 8	15
Bunting av posten	§ 9	15
Nedlegging i poser eller konvolutter	§ 10	15
Løse sendinger	§ 11	16
Pakking på steder der andre enn styreren av poststedet leverer over posten	§ 12	16
Bruk av vesker i bipostruter	§ 13	16
Behandling av postveskene under postføringen	§ 14	16

Pakking av post til jernbane eller skip uten postekspedisjon	§ 15	16
Pakking av post til jernbane eller skip med postekspedisjon	§ 16	16
Utkasting av post fra tog	§ 17	16
Kontroll med forsvarlig ombord- og ilandføring og trygg oppbevaring ombord	§ 18	16
Sending med første post. Unntak fra dette	§ 19	17
Ordning av postgangen m. m.	§ 20	17
Postføringen skal skje hurtigst mulig	§ 21	17
Utveksling av post ved landpostbud	§ 22	17
Landpostbud og postførere må ikke ta med post privat	§ 23	17
Liste over mottatt post ved postekspedisjonene. Protokoll over mottatt post		
på skip uten postekspedisjon	§ 24	17
Postsendinger som er lagt i postkasse på skip uten postekspedisjon	§ 25	17
Regler for behandling av postsendinger som er levert til framsending i bi-		
postruter utenfor den lukkede posten	§ 26	17
Kvittering og kontroll	§ 27	18
Post fra jernbane og skip må hentes av pålitelige personer	§ 28	18
Kontrakter om postføring i bipostruter	§ 29	18
Postutvekslingen ved mellomstedene ved jernbanelinjene og i rutene skal		
foregå hurtigst mulig	§ 34	18
Melding fra postekspedisjoner	§ 35	18
Plikt til å avgi befordringsmidler m. m.	§ 36	18
Plikt for norske skip og luftfartøyer til å ta med postsendinger	§ 37	19
Nøyaktig undersøkelse av postvesken eller postposen når posten kommer	§ 38	19
Behandling av avfallspapir	§ 39	19
Utlevering.		
Utlevering av postsendinger under postføringen	§ 40	19
Utlevering på poststedene av post som er kommet	§ 41	19
Ombæring av postsendinger til adressatene	§ 42	20
Ombæring av postsendinger til personer som bor utenfor ombæringsdistriktet	§ 43	20
Tallet på og tidspunktet for ombæringene	§ 44	20
Henting på poststedet av post til personer som bor innenfor det lokale om-		
bæringsdistriktet og i landpostbudruter	§ 45	20
Mottatt post må ikke sinke post som skal gå	§ 46	20
Hva postombæringen omfatter	§ 47	20
Hvor postsendingene skal leveres	§ 48	21
Instrukser til postbudene for utlevering av postsendingene	§ 49	21
Avsetning og postbokser	§ 50	21
Vilkårene for at utleverte brev skal bli tatt tilbake som ubesørgede eller		
uinnløste	§ 51a	22
<i>Post til adressat som er død</i>	§ 51b	22
<i>Post til og fra utlandet.</i>		
Utvekslingen av postsendinger mellom utvekslingskontorene og utlandet	§ 52	22
Dirigering av brevpost til utlandet	§ 53	22
Framsending av postanvisninger til utlandet	§ 54	22
Framsendingsveier m. m. før pakker til utlandet	§ 55	22
Utveksling av lukket post til flåteavdelinger eller krigsskip i fremmede havner	§ 56	22
Skipsbrev til utlandet	§ 57	22
Frankering av postsendinger som blir lagt i postkasse på skip på åpent hav		
eller under opphold i fremmed havn	§ 58	22
<i>Behandling av ankomne brypostsendinger,</i>		
<i>postlagt i utlandet av personer i bry --</i>	§ 59	22

R. 1/56.

R. 2/56.

Framsending med fly.

Hva som skal sendes med fly

innenriks	§ 37a	19
Pakking og merking	§ 37b	19
Transportlister og leveringslister .	§ 37c	19
Posenes vekt	§ 37d	19
Vekttoppgaver	§ 37e	19
Til og fra utlandet	§ 37f	19

(R. 3—1954)

→ Listeføring av post 3/56.

Utsending og tilbakeføring av postsendinger

Utsending av postsendinger til utlandet	§ 1	20
Tilbakeføring av postsendinger fra utlandet	§ 2	20
Utsending av postsendinger til innlandet	§ 3	20
Tilbakeføring av postsendinger fra innlandet	§ 4	20
Utsending av postsendinger til utlandet som ikke er utvalgte	§ 5	21
Tilbakeføring av postsendinger fra utlandet som ikke er utvalgte	§ 6	21
Utsending av postsendinger til innlandet som ikke er utvalgte	§ 7	21
Tilbakeføring av postsendinger fra innlandet som ikke er utvalgte	§ 8	21
Utsending av postsendinger til utlandet som ikke er utvalgte	§ 9	21
Tilbakeføring av postsendinger fra utlandet som ikke er utvalgte	§ 10	21
Utsending av postsendinger til innlandet som ikke er utvalgte	§ 11	21
Tilbakeføring av postsendinger fra innlandet som ikke er utvalgte	§ 12	21
Utsending av postsendinger til utlandet som ikke er utvalgte	§ 13	21
Tilbakeføring av postsendinger fra utlandet som ikke er utvalgte	§ 14	21

Kap. XVI. Om tilbakeføring og omadressering av postsendinger.

Sendingens tilgjengelighet over postsendinger	§ 1	22
Krav om tilbakeføring m. m.	§ 2	22
Hvor tilbakeføring eller omadressering kan skje	§ 3	22
Legitimasjon ved krav om tilbakeføring eller omadressering	§ 4	22
Bevitelse fra poststed om legitimasjon	§ 5	22
Ekstrapost med krav om tilbakeføring og omadressering	§ 6	22
Poststule av omslag eller utenpåskrift ved krav om forsendring av adresser	§ 7	22
Behandlingen ved motakerpunktet av krav om tilbakeføring m. m.	§ 8	22
Semalt om behandling av adresser når det gjelder en sending som er krevet tilbake	§ 9	22
Ansvar for tilbakeføring av adresser	§ 10	22
Varsomhet med omadressering av postsendinger	§ 11	22
Ettervisning den hurtigste veien. Dateringsplikt av sendinger	§ 12	22
Porto for tilbakeføring m. m.	§ 13	22
Tilbakebetaling av porto når sending blir levert tilbake til avsendingsstedet før den er sendt	§ 14	22
Framsending av anmodninger om tilbakeføring m. m. av sendinger til og fra utlandet	§ 15	22
Tilbakeføring m. m. av sendinger til og fra utlandet	§ 16	22

Kap. XVII. Om inventar (materiell) og kontrollvisitt.

Revisjonen av inventarsaker	§ 1	23
Inventarsaker som skal føres ved poststeden	§ 2	23
Års- og inventar etter forholdene	§ 3	23
Postbørn og våpen til postførere	§ 4	23
Postpost og vesker	§ 5	23
Behandling av inventarsaker. Rapportering. Ansvar	§ 6	23
Kontroll med Poststeds vesker	§ 7	23
Inventarliste	§ 8	23
Innsending av inventarliste til Statsdepartementet	§ 9	23

Kap. XV. Om ubesørgede og uinnløste postsendinger.

	§	Side
Tilbakesending straks i visse tilfelle	§ 1	23
Kunngjøring	§ 2	23
Opplesing av navnet på adressatene ved poststeder i fiskedistrikter	§ 3	23
Disposisjonsforespørsel om ubesørgede pakker	§ 4	23
Tilbakesending til avsenderstedet av ubesørgert post	§ 5	23
„Poste restante“-sendinger	§ 6	24
Postsendinger som adressaten nekter å løse inn eller ta imot	§ 7	24
Ubesørgede innenrikske blad, postanvisninger, inn- og utbetalingskort og postoppkravssendinger	§ 8	24
Tilbakelevering til senderen, innsending til Kommissjonen for ubesørgert post	§ 9	24
Ny porto for tilbakesendte ubesørgede sendinger som blir innlevert til post-sending på nytt	§ 10	24
Tilbakesending av ubesørgede postsendinger fra utlandet	§ 11	25
Postsendinger som kommer tilbake fra utlandet som ubesørgede eller uinnløste	§ 12	25
Åpning av ubesørgede postsendinger i Poststyret	§ 13	25
Tilintetgjøring og salg av ubesørgede og uinnløste postsendinger	§ 14	25

Kap. XVI. Om tilbakesending og omadressering av postsendinger.

Senderens rådighetsrett over postsendinger	§ 1	26
Krav om tilbakelevering m. m.	§ 2	26
Hvor tilbakelevering eller omadressering kan skje	§ 3	26
Legitimasjon ved krav om tilbakelevering eller omadressering	§ 4	26
Bevitnelse fra poststed om legitimasjon	§ 5	26
Ekstrapost med krav om tilbakesending og omadressering	§ 6	26
Faksimile av omslag eller utenpåskrift ved krav om forandring av adressen	§ 7	27
Behandlingen ved mottakerpoststedet av krav om tilbakesending m. m.	§ 8	27
Særskilt om behandlingsmåten når det gjelder en sending som er krevd tilbake	§ 9	27
Anmodning fra adressat om ettersending av postsendinger	§ 10	27
Varsomhet med omadressering av postsendinger	§ 11	27
Ettersending den hurtigste veien. Datostempling av sendingene	§ 12	27
Porto for tilbakesending m. m.	§ 13	28
Tilbakebetaling av porto når sending blir levert tilbake på innleveringsstedet før den er sendt	§ 14	28
Framsending av anmodninger om tilbakesending m. m. av sendinger til og fra utlandet	§ 15	28
Tilbakekreving m. m. av sendinger til og fra utlandet	§ 16	28

Kap. XVII. Om inventar (materiell) og kontorrekvisita.

Rekvisisjon av inventarsaker	§ 1	30
Inventarsaker som skal finnes ved poststedene	§ 2	30
Annet inventar etter forholdene	§ 3	30
Posthorn og våpen til postførere	§ 4	31
Postposer og vesker	§ 5	31
Behandling av inventarsaker. Reparasjoner. Ansvar	§ 6	31
Kontroll med Postverkets vekter	§ 7	32
Inventarlistar	§ 8	33
Innsending av inventarlistar til Intendanturkontoret	§ 9	34

	Side
Regler for tinging av forbrukssaker	§ 10 34
Levering av kontorrekvisita	§ 11 34
Saker som blir sendt til postkontorene direkte fra Postverkets leverandører	§ 12 34
Økonomi med forbrukssaker m. m.	§ 13 34
Inventarsaker m. m. ved postekspedisjoner	§ 14 35
Rekvisita til kjøps i Intendanturkontoret	§ 15 35
Utlevering av postanvisningsblanketter og følgebrev m. m. til publikum	§ 16 35
Transport av arkivsaker o. l.	§ 17 35
Salg av private postkasser	§ 18 35

Kap. XVIII. Forskjellige forskrifter.

Posthjemmeligheten	§ 1 36
Opplysninger om postsendinger	§ 2 36
Undersøkelse av post ved politiet og militære	§ 3 36
Beslaglegging av postsendinger i straffesaker	§ 4 37
Utlegg i postsendinger	§ 5 38
Arrest i postsendinger. Forbud mot utlevering	§ 6 38
Krav om skadebot til Postverket i samband med melding til påtalemyndigheten	§ 7 38
Tilbakemelding om feil	§ 8 38
Oppbevaring av verdipost og liknende	§ 9 38
Kvittering for verdipost og liknende	§ 10 38
Oppslag på poststedene	§ 11 a 38
Postkasser og postskilt	§ 11 b 39
Etterglemte ting i postlokalene	§ 11 c 39
Telefonabonnement	§ 11 d 39
Regler om flagging	§ 12 39
Telegrafering om uregelmessigheter i postgangen	§ 13 40
Kunngjøring i blad	§ 14 41
Frimerker m. m. som skal has til salgs	§ 15 a 41
Postverkets frimerkesalg til samlere	§ 15 b 41
Rekvisisjon av frimerker og tjenestemerker m. m.	§ 16 42
Frimerkesendinger	§ 17 a 42
Salg av frimerker	§ 17 b 42
Frimerkeforhandlere	§ 18 43
Frimerkestempel på konvolutter m. m.	§ 19 43
Innbytting av frimerker m. m.	§ 20 43
Frimerker som blir makulert ved poststedene	§ 21 44
Forbud mot å bruke frimerker som betalingsmiddel ved poststedene	§ 22 45
Stempling av frimerker som ikke står på postsendinger	§ 23 45
Utstillingsramme for frimerker	§ 24 45
Oppbevaring av arkivsaker	§ 25 45
Innsending av budsjettsaker	§ 26 46
Regler om målbruken i postblankettene	§ 27 46
Postverkets enerett	§ 28 46
Nærmere regler om postmonopolet	§ 29 46
Kjenselkort	§ 30 47
Innkrevning av lytteavgift ved poststedene	§ 31 47

I § 1 føyes til som nye punkter 6 og 7:

6. Blindeskriftsendinger er portofrie. De må være påtegnet «Blindeskrift. Portofri» eller påklebet bl. 317 med tilsvarende tekst på fransk og norsk. Portofriheten gjelder brevpostsendinger og pakker innenriks og brevpostsendinger til utlandet.

7. Alle slags postsendinger som Norge deltar i utveksling av, går portofritt når de er sendt av eller adressert til krigsfanger eller internerte sivilpersoner, herunder også post til og fra spesielle kontorer og sentralkontorer, opprettet av Røde Kors i henhold til Genkonvensjonens bestemmelser, for formidling av krigsfangepost og post til og fra internerte sivilpersoner. Portofriheten gjelder både innenrikske postsendinger og postsendinger til og fra utlandet. Pakker til og fra utlandet må i alminnelighet ikke veie over 5 kg. Vektgrensen er likevel 10 kg, dersom innholdet ikke kan deles eller pakken er adressert til en leir eller til en tillitsmann i leiren for å deles ut til krigsfanger. Slike postsendinger skal være påtegnet henholdsvis «Krigsfangepost. Service des prisonniers de guerre» eller «Sivilinternert. Service des internés».

(Sirk. 27/1954 II, r. 1—1955)

Ertegløse tag i postkassen		
T-telefonabonnement		
Regler om kapping	§ 12	30
Tidstafering av utgående og innkomne postgjenstande	§ 13	30
Konngjøring i blad	§ 14	31
Frimerker m. m. som skal tas til følge	§ 15 a	31
Postverkets frimerkesalg til myndene	§ 15 b	31
Reklamasjon av frimerker og poststempler m. m.	§ 16	32
Postsendinger	§ 17 a	32
Salg av frimerker	§ 17 b	32
Frimerkeforhandlere	§ 18	33
Frimerkestempel på konvolutter m. m.	§ 19	33
Utsøtting av frimerker m. m.	§ 20	33
Frimerker som blir makulert ved poststedene	§ 21	34
Forbud mot å bruke frimerker som betalingsmiddel ved poststedene	§ 22	34
Stempling av frimerket som ikke står på postsendinger	§ 23	34
Forbud mot bruk av frimerker	§ 24	35
Opplysninger av utveksler	§ 25	35
Opplysninger av budjettsaker	§ 26	35
Regler om makulering i postblankettene	§ 27	35
Postverkets ansvar	§ 28	35
Postens ansvar ved postkontroll	§ 29	36
Postens ansvar	§ 30	37
Ansvar for betring ved poststedene	§ 31	37

Kap. XIII. Portofrihet. Frankering av statens og kommunenes post.

§ 1.

1. Postverkets egne tjenestesaker er portofrie. Se § 2, 1ste leddet, i postloven.

2. Postsendinger fra Norges bank med avdelinger og fra privatbanker til Poststyret eller til postmestre blir regnet for Postverkets tjenestesaker når de gjelder Postverkets pengeomsetning gjennom vedkommende bank.

3. Det samme gjelder sykepenger og kvittering for innbetalt premie fra trygdekasser til Postverket, og like ens innmeldingskort for medlemmer når kortene blir sendt tilbake fra trygdekassene til Postverket.

4. Oppgjør fra telefonstasjoner som Postverket har overtatt etter punkt 9 i overenskomsten mellom Postverket og Telegrafverket av 8. og 17. juli 1926 (tillegg 33), kan gå som postsak. Selve oppgjørssummen kan overføres pr. postgiro eller postanvisning på tjenesteblankett og vedleggene til oppgjøret sendes i rekommandert brev som postsak. På blankettene og brevene skal det stå: «Oppgjør fra telefonstasjon overtatt av Postverket».

5. Posttjenestemenn kan ikke sende som postsak brev om saker som gjelder deres egen velferd, t. eks. søknad om stilling eller tjenestefrihet i privat øyemed. Kvittering for lønn kan sendes som postsak.

§ 2.

1. På Postverkets egne tjenestesaker skal det stå «Postsak». Attestasjon trenges ikke dersom Postverkets tjenestekonvolutter er nyttet eller poststedet har satt stempelen sitt på merkelappen til sendingen. Andre sendinger som det står «Postsak» på uten attestasjon, og ufrankerte sendinger uten slik påtegning, skal behandles som portofrie under framsendingen dersom de er adressert til Poststyret, et postkontor, et poståpneri eller en postekspedisjon.

2. Finner adressepoststedet at slike sendinger er portopliktige, skal saken sendes til utgangsstedet, i tilfelle gjennom det overordnede kontor. Senderen skal gjøres oppmerksom på at innholdet ikke kunne sendes som postsak. Han må betale porto som for ubetalt sending. Se kap. III § 13. For denne portoen setter en frimerker på omslaget. Frimerkene skal kasseres. Er det grunn til å tro at forholdet ikke har sin årsak i en unnskyldelig misforståelse, skal det innhentes skriftlig erklæring fra senderen og saken sendes til Poststyret. Dette kan etter forholdene sende saken videre til påtalemyndigheten.

§ 3.

1. For statens og kommunenes post gjelder de alminnelige forskriftene om tak-

sering, vekt og dimensjoner m. m. Frankeringen skjer enten med vanlige frankeringsmidler eller med tjenestemerker.

2. Innenriks kan tjenestemerker brukes for statens og kommunenes post, dog ikke for post fra innretninger av inntektsgivende eller ervervsmessig art og institusjoner som utlikner kontingent til støtte for sin virksomhet.

Jfr. nærmere § 4.

3. I stedet for tjenestemerker kan det brukes frankeringsmaskin med tjenestemerkeavtrykk.

4. Brev med innkalling til mobilisering som er lagt i konvolutt med påtrykk «Militær sak, haster», kan sendes i posten uten tjenestemerke og uten attestasjon når militær befalingsmann eller avdeling står som sender på baksiden av konvolutten.

§ 4. Vanlige frimerker eller vanlige frankeringsavtrykk må brukes:

I. Av disse statsforetakene:

Norsk lysingsblad.
Statens filmkontroll.
Rikshospitalets apotek.
Statens kjøleanlegg i Ålesund.
Kongsberg sølvverk.
Telegrafverket.
Statens og Opplysningsvesenets fonds skoger.
Statens sagbruk.
Vaksdal mølle.
Norges brannkasse.
Statsbanene og Statsbanenes regnskapsrevisjon.
Statens eiendommer i Narvik.
Vassdrags- og elektrisitetsvesenet.
Myntvesenet.
Kongsberg våpenfabrikk.
Raufoss ammunisjonsfabrikker.
Arbeiderbruk- og boligbanken.
Småbruk- og boligbanken.
Fiskeribanken.
Hypotekbanken.

Kommunalbanken.

Statens kornforretning.
Marinens hovedverft.
Rikstrykdeverket med tilsynsmenn og ankenemnder.
Statens arbeidstilsyn.
Kjelkontrollen.
Arbeidsrådet.
Sprengstoffinspeksjonen.
Bank- og sparebankspeksjonen.
Justervesenet.
Sjødyktighetskontrollen.
Styret for det industrielle rettsvern.
Bergvesenet.
Vrakervesenet.
Trankontrollen.
Norsk rikskringkasting.

II. Av disse kommunale foretakene:

Industrielle bedrifter, kraftanlegg, gassverk, elektrisitetsverk, møller.
Jernbaner, elektriske baner, sporveier og automobilselskaper.
Dampskip.
Telefonanlegg.
Fiskevær.
Handel.
Vannverk.
Renholdsverk.
Skogbruk.
Kinematografer.
Byforbundet.
Herredsforbundet.
Havnekasser i byene.

III. Av institusjoner som får tilskudd av stat eller kommune til å dekke underskudd.

Like ens fond som er selvstendige institusjoner, t. eks. Fengselsvesenets fond, og innretninger som tjener offentlige formål uten å tilhøre stat eller kommune, t. eks. trygdekasser etter lov om syketrygd av 6 juni 1930, Det frivillige skyttervesen, Verneforeningenes landsforbund m. m.

§ 7 punkt 3 skal lyde:

3. Er det brukt tjenestemerke på en post-sending som ikke er sendt av eller adressert til institusjon eller person som har bruksrett, går poststedene ellers fram som når det er benyttet tidligere brukt frimerke (kap. III § 24). Men senderen må også gi erklæring om hvorledes han har fått tjenestemerket. Gjelder forseelsen en person som er ansatt i eller arbeider i en institusjon som har bruksrett, skal postmesteren bare innberette saken til vedkommendes overordnede. I andre tilfelle avgjør postmesteren saken ved en advarsel, eventuelt sender den videre til distrikts-sjefen.

(R. 5—1952)

IV. Til alle slags postsendinger til utlandet.

§ 5. Utgått.

§ 6. Utgått.

§ 7.

1. Tjenestemerke må alltid være satt på postsakene når de blir levert inn.

På adressesiden, og helst nederst til venstre, må det som sender stå en institusjon eller myndighet som har bruksrett, eller en person med tilføyning av bruksberettiget stilling.

2. Andre postsendinger med tjenestemerker på skal settes i porto som ubetalte eller utilstrekkelig betalte private sendinger. Om svarsendinger se likevel § 10,5, og om visse utilstrekkelig frankerte tjenestemerkesendinger se § 18.

~~P 3. Er det brukt tjenestemerke på post-sending som ikke er sendt av eller adressert til institusjon eller person som har bruksrett, går poststedene ellers fram som når det er nyttet tidligere brukt frimerke. Men senderen må også gi erklæring om hvorledes han har fått tjenestemerket.~~

4. Tjenestemerker blir levert ut fra poststedene uten betaling (jfr. likevel neste leddet) mot skriftlig, egenhendig rekvisisjon fra en som har rett til å rekvirere slike merker (se § 9). Rekvisisjon er nødvendig også om frankeringsmaskin blir brukt.

5. Tjenestemerker til kommunenes post kan bare utleveres mot kontant betaling etter rekvisisjon av den som har rekvisisjonsrett.

6. Til rekvisisjon og kvittering bruker en bl. 140 for tjenestemerker som blir levert uten betaling, og bl. 140 b for tjenestemerker som kommuner kjøper. Disse blankettene er heftet i blokk. Postkontorene og poståpneriene leverer dem ut uten betaling, men bare mot kvittering og bare til dem som har rett til å rekvirere tjenestemerker (se § 9).

For utlevering av kvitteringsblokker og tjenestemerker gjelder samme legitimasjonsregler som for utlevering av verdipost.

7. De som har rekvisisjonsrett, er ansvarlige for de mottatte blankettene og for at de ikke kommer i hendene på uvedkommende.

8. Så vidt mulig må de korresponderende rekvirere tjenestemerker i tilstrekkelig mengde for et kvartal om gangen og så vidt mulig bare i hele ark.

9. Rekvisisjon må skje særskilt for stat og særskilt for kommune.

10. Kvitteringer som det er rettet eller radert i, skal poststedene ikke godta. Kvitteringen må være fylt ut slik som blanketten viser.

11. Private kan få kjøpt tjenestemerker og tjenestebrevkort i filatelistisk øyemed fra Postverkets frimerkesalg til samlere, Oslo. Med skriftlige tinginger må det følge frimerker til porto for å sende tjenestemerkene rekommandert.

§ 8. Vanlige frimerker leverer poststedene bare mot kontant betaling.

§ 9.

1. Poststyret avgjør hvem som skal ha rett til å rekvirere tjenestemerker til statens post. En liste over dem som har slik rett, er tatt inn i tillegg 29 til Postreglementet. For hver kommune har bare én person rekvisisjonsrett. For herred og for bykommune er det ordføreren eller en person som ordføreren har oppnevnt i sitt sted. For fylkeskommune er det fylkesmannen eller en person som fylkesmannen har oppnevnt i sitt sted. Det må i tilfelle sendes melding til postkontoret om stedfortrederens navn og stilling. Er et herred eller en fylkeskommune delt mellom flere postdistrikter, må det sendes melding til alle postkontorene. Jfr. § 7.

2. Dersom en som har rett til å rekvirere tjenestemerker, skal fordele disse til dem

som har bruksrett, kan han ordne dette med å fylle ut rekvisisjonsblanketten og la den lyde på vedkommendes navn og stilling. Denne kan så få tjenestemerkene utlevert mot kvittering på blanketten.

3. Tjenestemenn som har rett til å bruke tjenestemerker til statens post og som har opprettet postgirokonto for statens midler, kan på rekvisisjon få utlevert utbetalingskort fra Postgirokontoret uten betaling. På kortene blir det trykt: «Statssak».

§ 10.

1. Poststyret avgjør hvem som skal ha rett til å bruke tjenestemerker til statens post. Retten skal innskrenkes til så få som det forsvarlig kan skje.

2. Med de unntak som følger av §§ 3 og 4, avgjør ordføreren hvem som har rett til å nytte tjenestemerker til post fra herred og bykommuner. Fylkesmannen har tilsvarende myndighet til å avgjøre hvem som har rett til å nytte tjenestemerker til fylkeskommunal post.

3. Den som har rekvisisjonsrett for kommune eller fylkeskommune, avgjør om og i hvor stor utstrekning de som har bruksrett etter punkt 2, kan utøve retten ved andre tjenestemenn i vedkommende tjenestegren. Dette må skje bare i strengt påkrevde tilfelle, og tallet på slike tjenestemenn må avgrenses så mye som mulig.

4. For statens post gir hvert departement de forskrifter om fordeling av tjenestemerker, kontroll med forbruket m. m. som departementet mener er påkrevd. For kommunene og fylkeskommunene gir den som har rekvisisjonsrett, tilsvarende forskrifter.

5. Den som har rett til å bruke tjenestemerker, kan til svarbruk sende med til personer som ikke har slik rett, adressert tjenestebrevkort eller adressert konvolutt med påklebet tjenestemerke, når svaret må forutsettes å bli slik at det kan sendes med tjenestemerke. Adressat på svarkonvolut-

ten eller svarkortet må være vedkommende bruksberettigede institusjon eller myndighet eller vedkommende person med tilføyning av bruksberettiget stilling. Jfr. § 7.

6. På skjemaer til lovbefalte fødselsmeldinger fra jordmor til helserådsformann kan fylkeskontorene klebe tjenestemerker for de blir sendt til jordmødrene.

§ 11.

1. Tjenestemerker blir utgitt av Poststyret.

2. Makulerte tjenestemerker og tjenestebrevkort kan en få ombyttet på poststedene med tjenestemerker og tjenestebrevkort uten innbyttingsavgift. Postkontorene skal sende de makulerte merkene og kortene til Frimerketellingskommisjonen i Poststyret sammen med makulerte frimerker m. m. Summen av tjenestemerker og -brevkort skal føres opp særskilt. T

3. Tjenestemerker og tjenestebrevkort har samme verdien som vanlige frimerker og må tas like godt vare på som disse.

§ 12.

1. De som har rett til å bruke tjenestemerker, er ansvarlige for at de bare blir brukt til de slag postsendinger som tjenestemerker kan brukes til. *)

2. De må selv følge reglene om bruken av tjenestemerker nøye og overfor sine underordnede føre skarpt tilsyn med at merkene blir brukt på lovlig måte. Alle embets- og tjenestemenn som oppdager misbruk, plikter å melde det til vedkommendes nærmeste overordnede, som melder saken til det overordnede departement.

3. Etter § 27,7 i postloven er det bøtstraff for den som nytter tjenestemerker til postsendinger som ikke kan frigjøres med tjenestemerker, eller medvirker til det.

§ 13. Ubetalte eller utilstrekkelig betalte postsendinger kan ikke frigjøres med tjenestemerker.

*) I § 12 punkt 1 settes en stjerne *) til slutt og som fotnote på samme side føyes til:

*) Justisdepartementet har i rundskriv til fylkesmennene den 29. desember 1933 uttalt bl. a.:

«Ved kongelig resolusjon av 16. juni d. å. blev det bestemt at all post innenriks fra statsinstitusjoner som efter lov om postvesenet har adgang til å bruke tjenestemerker, fra 1. juli d. å. skal frankeres med sådanne. I den tid som nu er forløpet har det vist sig at det til dels hersker uklarhet med hensyn til reglene for bruk av tjenestemerker. Man finner derfor å måtte innskjerpe at slike merker (foruten til en del av kommunenes post) bare skal brukes til statens post, d.v.s. bare til å beriktige porto som endelig skal belastes statskassen. I alle tilfelle hvor portoutgiftene skal dekkes av private (parter, boer e. l.) skal almindelige frimerker brukes. Dette gjelder hvad enten det til vedkommende tjenestemann allerede på forhånd er innbetalt forskudd til dekning av omkostninger eller disse skal refunderes senere. En og samme forsendelse skal aldri — således som man har sett eksempel på — frankeres dels med tjenestemerker, dels med almindelige frimerker. Man skal be tjenestemenn under dette departement være oppmerksom på disse regler og nøie påse at tjenestemerker aldri blir brukt i tilfelle hvor portoutgiftene skal dekkes av andre enn staten.»

Tilsvarende regler må nå gjelde for bruk av tjenestemerker på post fra kommunale institusjoner.

3/57.

† I § 11 punkt 2 føyes til:

Om innveksling av ubrukelige frankeringsavtrykk for tjenestemerker, se § 10 i tillegg 31.

(R. 4—1954)

2. Ved postkontorene skal verdien av de sendte eller utleverte tjenestemerkens regnskapsføres sammen med inntekten ved salg av vanlige frimerker m. m. Men for tjenestemerker skal det føres særskilt lagerbok (bl. 21 b).

§ 12.

1. Kvitteringer for tjenestemerker som er levert ut uten betaling (bl. 140), forer postkontorene i regnskap under utgiftspost 58. Kvitteringer for tjenestemerker som er levert ut mot betaling (bl. 140 b) skal følge regnskapene fra postkontorene som vedlegg til oppgjøret på ide siden av §§ 274 a. Postspørerne sender kvitteringene (bl. 140 og 140 b) inn til det overordnede postkontoret samtidig med rekviritionene.

2. Postkontorene kontrollere at de kvitteringene som er mottatt fra postspørerne, er i orden.

frank

kølig

blå f.

ting...

for disse sendingen.

ket av Finansdepartementet.

Under portu

angivelsen på sendingen skriver en af

notert. Vedkommende postmann

marknaden. Adressepoststedet

sendingen uten å sette på frimerker og

å kreve opp noe.

5. Dermed senderen er en statsinstitusjon

som har brukrett, skal poststedet ikke

skrive portokart på behørte sendinger som

er tilstrekkelig frankert med tjenestemerker.

Om utlevering og oppgjør gjelder det som

er fastsatt i forrige ledd.

6. Sendinger som er frankert delvis og

som poststedene således skal levere ut uten

å kreve opp noe, skal adressepoststedet

notere uten i særskilt bok eller på annen

måte etter nærmere avgjørd av postmesteren.

Noteringen skjer summarisk, bare med antall

og samlet beløp. Konto for hver mottaker

skal ikke føres.

7. Ved utgangen av hver måned skal

noteringen gjøres opp. De underliggende

poststedene sender straks postmesteren mel-

ding om det samlede beløpet som er notert.

Postmesteren sender en liknende oppgave for

kontoret med distrikt til Regnskapskontoret

i Poststyret. Det må i tilfelle sendes

innetoppgave fra postmestrene. Oppgaven skal

legges sammen med vedleggene til utgifts-

post 58.

8. Skulle et poststed legge merke til

særlig mye innfrankering fra en person eller

myndighet som har rett til å bruke tjeneste-

8. Helt ufrankerte sendinger fra eller til statsinstitusjoner skal ikke behandles etter forskriftene i foranstående punkt 4—7, men etter de vanlige forskrifter for oppkreving av manglende porto. Det samme gjelder ufrankerte og utilstrekkelig frankerte sendinger fra kommunale institusjoner.

(R. 1—1954)

I § 18 punkt 5 føyes til:

Porto for pakker som ettersendes eller returneres til en institusjon som har bruksrett, kan avgjøres med tjenestemerker.

(R. 1—1956)

Særlige forskrifter for poststedene.

§ 14. Utgått.

§ 15. Postkontorene rekvirerer de kvitteringsblokkene (bl. 140 og 140 b) som er nevnt i § 7, fra Intendanturkontoret.

§ 16.

1. Postmennene skal så vidt mulig passe på at tjenestemerker ikke blir misbrukt og at forskriftene i dette kapitlet blir overholdt.

2. Står det som sender en institusjon eller person som har bruksrett — jfr. § 7 — skal postsendingen ikke settes i porto om det er grunn til å tro at innholdet er privat, t. eks. på grunn av påskrifter på yttersiden. Men forholdet skal meldes til postmesteren, forat senderens foresatte kan bli gjort oppmerksom på det. Jfr. § 12.

§ 17.

1. Poststedene rekvirerer tjenestemerker og tjenestebrevkort på samme måten som vanlige frimerker m. m. Jfr. ellers kap. XVIII § 16 og Regnskapsreglementet.

2. Ved postkontorene skal verdien av de solgte eller utleverte tjenestemerkene regnskapsføres sammen med inntekten ved salg av vanlige frimerker m. m. Men for tjenestemerker skal det føres særskilt lagerbok (bl. 21 b).

§ 18.

1. Kvitteringer for tjenestemerker som er levert ut uten betaling (bl. 140), fører postkontorene i regnskap under utgiftspost 58. Kvitteringer for tjenestemerker som er levert ut mot betaling (bl. 140 b), skal følge regnskapene fra postkontorene som vedlegg til oppgjøret på 4de siden av bl. 274 a. Poståpnerne sender kvitteringene (bl. 140 og 140 b) inn til det overordnede postkontoret samtidig med rekvisisjonen.

2. Postkontorene kontrollerer at de kvitteringene som er mottatt fra poståpnerne, er i orden.

3. Nærmere regler for regnskapsføringen av kvitteringene finnes i Regnskapsreglementet.

4. Dersom vanlige sendinger fra eller til statsinstitusjon som har bruksrett, er frankert med tjenestemerker, men utilstrekkelig, skal innleveringspoststedet notere med blå farge på sendingen det portobeløpet som mangler. Adressepoststedet noterer portoen for disse sendingene. Den blir senere dekket av Finansdepartementet. Under portoangivelsen på sendingen skriver en «Porto notert». Vedkommende postmann signerer merknaden. Adressepoststedet leverer ut sendingen uten å sette på frimerker og uten å kreve opp noe.

5. Dersom senderen er en statsinstitusjon som har bruksrett, skal poststedene ikke skrive portokart på bokførte sendinger som er utilstrekkelig frankert med tjenestemerker. Om utlevering og oppgjør gjelder det som er fastsatt i forrige ledd.

6. Sendinger som er frankert delvis og som poststedene således skal levere ut uten å kreve opp noe, skal adressepoststedet notere enten i særskilt bok eller på annen måte etter nærmere avgjerd av postmesteren. Noteringen skjer summarisk, bare med antall og samlet beløp. Konto for hver mottaker skal ikke føres.

7. Ved utgangen av hver måned skal noteringen gjøres opp. De underliggende poststedene sender straks postmesteren melding om det samlede beløpet som er notert. Postmesteren sender en liknende oppgave for kontoret med distrikt til Regnskapskontoret i Poststyret. Det må i tilfelle sendes intetoppgave fra postmestrene. Oppgaven skal legges sammen med vedleggene til utgiftspost 58.

8.9. Skulle et poststed legge merke til særlig mye feilfrankering fra en person eller myndighet som har rett til å bruke tjeneste-

R/54

merker, bør vedkommende gjøres oppmerksom på dette. Fortsetter forholdet likevel, skal saken meldes til Poststyret. Poståpneriene sender melding gjennom postmesteren.

§ 19. Poststyret sender regning til de enkelte departementene og legger ved kvitteringene.

§ 20. Utgått.

§ 21. Tvil om rekkevidden av forskriftene skal legges fram for Poststyret.

§ 22. Om portofrihet for sendinger til utlandet, se verdenspostkonvensjonen (art. 52), og om utstyret på sendinger som inneholder tjenestekorrespondanse, se ekspedisjonsreglementet (art. 103, 1).

§ 23.

1. Brev som er frankert med tjeneste-

merker og adressert til utlandet, skal behandles som ubetalte dersom senderen er ukjent. Se kap. III § 13.

2. Er senderen kjent, skal han gjøres oppmerksom på feilen, så han får høve til å rette på frankeringen før brevet blir sendt.

3. Dersom slike tilfelle av feilfrankering gjentar seg flere ganger, bør saken meldes til Poststyret. Senderens navn og adresse skal i så fall oppgis.

4. Når et brev med tjenestemerker på som opprinnelig har vært adressert til et sted innenlands, skal sendes etter til utlandet, går en fram etter forskriftene i art. 136,3 i ekspedisjonsreglementet til verdenspostkonvensjonen.

2. Ved utgangen av hver måned skal noteringen gjøres opp. De underliggende poststedene sender straks postmesteren med dug om det samlede beløpet som er notert. Postmesteren sender en liknende oppgave for kontoret med direktitt til Regnskapskontoret i Poststyret. Det må i tilfelle sendes interoppgave fra postmesteren. Oppgaven skal legges sammen med vedleggene til utgifts-

3. Ved utgangen av hver måned skal noteringen gjøres opp. De underliggende poststedene sender straks postmesteren med dug om det samlede beløpet som er notert. Postmesteren sender en liknende oppgave for kontoret med direktitt til Regnskapskontoret i Poststyret. Det må i tilfelle sendes interoppgave fra postmesteren. Oppgaven skal legges sammen med vedleggene til utgifts-

4. Skulle et poststed legge merke til særlig mye feilfrankering fra en person eller myndighet som har rett til å bruke tjeneste-

merker og adressert til utlandet, skal behandles som ubetalte dersom senderen er ukjent. Se kap. III § 13.

2. Er senderen kjent, skal han gjøres oppmerksom på feilen, så han får høve til å rette på frankeringen før brevet blir sendt.

3. Dersom slike tilfelle av feilfrankering gjentar seg flere ganger, bør saken meldes til Poststyret. Senderens navn og adresse skal i så fall oppgis.

4. Når et brev med tjenestemerker på som opprinnelig har vært adressert til et sted innenlands, skal sendes etter til utlandet, går en fram etter forskriftene i art. 136,3 i ekspedisjonsreglementet til verdenspostkonvensjonen.

5. Ved utgangen av hver måned skal noteringen gjøres opp. De underliggende poststedene sender straks postmesteren med dug om det samlede beløpet som er notert. Postmesteren sender en liknende oppgave for kontoret med direktitt til Regnskapskontoret i Poststyret. Det må i tilfelle sendes interoppgave fra postmesteren. Oppgaven skal legges sammen med vedleggene til utgifts-

6. Skulle et poststed legge merke til særlig mye feilfrankering fra en person eller myndighet som har rett til å bruke tjeneste-

merker og adressert til utlandet, skal behandles som ubetalte dersom senderen er ukjent. Se kap. III § 13.

7. Er senderen kjent, skal han gjøres oppmerksom på feilen, så han får høve til å rette på frankeringen før brevet blir sendt.

8. Dersom slike tilfelle av feilfrankering gjentar seg flere ganger, bør saken meldes til Poststyret. Senderens navn og adresse skal i så fall oppgis.

9. Når et brev med tjenestemerker på som opprinnelig har vært adressert til et sted innenlands, skal sendes etter til utlandet, går en fram etter forskriftene i art. 136,3 i ekspedisjonsreglementet til verdenspostkonvensjonen.

§ 23 skal lyde:

§ 23.

1. Postsendinger som er frankert med tjenestemerker og adressert til utlandet, skal betraktes som ubetalte. Se kap. III § 13.

2. Er senderen kjent, skal han gjøres oppmerksom på forholdet og gis anledning til å frankere sendingen med frimerker før den blir sendt. Se kap. III § 12.

3. Dersom slike tilfelle av feilfrankering gjentar seg flere ganger, bør saken meldes til Poststyret med opplysning om senderens navn og adresse.

4. Når en sending som er frankert med tjenestemerker og som opprinnelig har vært adressert til et sted innenlands, ettersendes til utlandet, skal portoen for sendingen kreves opp hos senderen ved portoregning bl. 132. Se kap. III § 12. Er senderen ukjent, settes sendingen i porto slik som anført i artikkel 150 § 5 i Verdenspostkonvensjonens ekspedisjonsreglement.

(R. 2—1956)

0—0
I § 1 punkt 4 føyes til til slutt:

Dette gjelder også telegrammer som legges i postboks til adressaten, og festtelegrammer som har vært framsendt telegrafisk. Lokale festtelegrammer som senderen selv har utfylt og enten postlagt selv eller overlatt Telegrafverket å postlegge på stedet, må det derimot betales vanlig porto for.

(Sirk. 4/1953, r. 1—1953.)

Dersom forholdene tillater det, kan det tas imot lipakker også ved stoppestedene. For dette skal det betales en avgift på 10 øre pr. pakke. Dersom avstanden mellom stoppestedet og nærmeste postkontor eller posthus er mer enn 3 km, kan en ta imot også andre pakker og innleveringsavgiften faller bort. Avgiften skal ikke i noe tilfelle kreves opp for mediepakker. Se kap. VII § 1.

Kap. XIV. Om innlevering, framsending og utlevering av postsendinger.

Innlevering.

§ 1.

1. Når poststedene er åpne (jfr. kap. II § 9), kan alle slags postsendinger leveres inn.

2. Ved de faste poststedene bør innleveringen av postsendinger som skal gå med bestemte poster, ikke stanse tidligere enn 1½ time før vedkommende post skal gå (jfr. kap. XI § 17). Går posten tidligere enn kl. 9,00, kan innleveringen slutte kvelden før. Går den først kl. 9,00 eller senere, skal det være høve til å levere inn postsendinger om morgenen samme dagen.

3. Telegrammer som blir levert inn fra telegrafstasjonene til videresending i posten, skal poststedene ta imot i kontortiden uten avgift lengst mulig og iallfall til ¼ (eller for rekommanderte telegrammer ½) time før posten går fra poststedet.

4. For telegram som blir levert fra en telegrafstasjon til et poststed for å bli hentet der eller for å bli sendt ut når det høver, skal det ikke kreves opp porto.

5. Om innlevering og framsending av post ved mobilisering, se kap. XIII § 3, 4 og tillegg 47 § 20.

§ 2.

1. De postkassene som er hengt opp ved postlokalene, skal tømmes ved slutten av hver innleveringstid og — der det er post-

likevel tillates dersom postinspektøren har tilstrekkelig tid og er forsynt med de nødvendige redskaper som trengs. For slik innlevering skal det betales en avgift på 40 øre, som blir avgjort med frimerker på sendingen (for pakker på følgebrev). For pakker skal det dessuten kreves opp lipakkesavgift, som blir avgjort med frimerker på følgebrev.

3. Dersom avstanden mellom jernbanestasjon og nærmeste postkontor eller posthus er mer enn 3 km, kan en ta imot også andre pakker og innleveringsavgiften faller bort. Avgiften skal ikke i noe tilfelle kreves opp for mediepakker. Se kap. VII § 1.

ombæring — dessuten ½ time før budene går ut. De må likevel ikke tømmes sjeldnere enn én gang om dagen. Skal posten sendes med jernbane eller skip som det kan sendes løse brev med, bør kassene ved postkontorer så vidt mulig tømmes like før posten går fra kontoret, og de brev som egner seg til det, sendes med løse. Andre postkasser skal tømmes til de tider som er fastsatt for hvert enkelt sted. Postkasser på jernbanestasjoner i byer bør tømmes hver gang 5 minutter før det går et tog som det følger postbetjening med.

2. På helgedager skal tømmingen som alminnelig regel innskrenkes til postkasser utenfor postlokalene og på jernbanestasjon eller dampskipskai.

3. Postmestrene må i størst mulig utstrekning kontrollere at kassene blir tømt etter reglene.

§ 3.

1. I postkassene på tog som det følger postekspedisjon med, kan legges vanlige postsendinger (unntatt blad i abonnement). Postsendinger som blir levert inn med penger til portoen, skal bare tas imot dersom postmannen på toget har tilstrekkelig tid.

2. Rekommanderte sendinger, verdibrev og pakker kan ikke kreves innlevert ved jernbanepostekspedisjoner. Innlevering kan

16/50.

likevel tillates dersom postfunksjonærene har tilstrekkelig tid og er forsynt med de vektredskapene som trenges. For slik innlevering skal det betales en avgift på 40 øre, som blir avgjort med frimerker på sendingen (for pakker på følgebrevet). For pakker skal det dessuten kreves opp ilpakteavgift, som blir avgjort med frimerker på følgebrevet.

3. Dersom avstanden mellom jernbanestasjonen og nærmeste postkontor eller poståpneri er mer enn 3 km, faller både innleverings- og ilpakteavgiften bort.

4. Avgiftene faller alltid bort for medisinpakker. Se kap. VII § 1.

§ 4. For innlevering av postsendinger til og salg av frimerker m. m. fra postekspedisjoner ombord i skip gjelder disse reglene:

a. *Vanlige postsendinger* (unntatt blad i abonnement).

Disse skal legges i postkassen på skipet. Postmannen skal tømme kassen hver gang før skipet kommer til et sted der post skal leveres. Postsendinger som er så store at de ikke kan legges i postkassen, kan leveres inn i postlugaren når dette kan skje uten ulempe for postforretningene.

b. *Rekommanderte sendinger og verdibrev.*

Slike sendinger kan passasjerene og skipsfolkene levere inn mens skipet er i fart. Sendingene kan også leveres inn ved stoppestedene, men ikke mens posten blir levert til og mottatt fra poststedene i land. For slik innlevering i den siste timen før skipet skal gå, skal det betales en avgift på 10 øre pr. sending dersom det er postkontor eller poståpneri på stoppestedet eller ikke lenger borte enn 3 km.

c. *Pakker.*

Mens skipet er i fart, kan passasjerer og skipsfolk levere inn både vanlige pakker og verdipakker dersom postekspedisjonen har de vektredskapene som trenges for å takserer pakkene.

Dersom forholdene tillater det, kan det tas imot *ilpakker* også ved stoppestedene. For dette skal det betales en avgift på 10 øre pr. pakke. Dersom avstanden mellom stoppestedet og nærmeste postkontor eller poståpneri er mer enn 3 km, kan en ta imot også andre pakker, og innleveringsavgiften faller bort. Avgiftene skal ikke i noe tilfelle kreves opp for medisinpakker. Se kap. VII § 1.

d. Når folk leverer inn postsendinger, bør de ikke få komme inn i ekspedisjonsrommet.

e. *Frimerker, brevkort og kortbrev.*

Ved stoppestedene skal disse selges bare inntil $\frac{1}{4}$ time før skipet går.

f. De forretningene som er nevnt under b, c og e, kan ikke kreves utført mellom kl. 21,00 og 7,00. Postmannen har til vanlig heller ingen plikt til å være ombord for å utføre disse forretningene tidligere enn nødvendig for å ta imot posten og begynne postarbeidet.

Medisinpakker fra læge, dyrlæge eller apotek skal dampskipspostekspedisjonene likevel ta imot mens skipene ligger ved stoppestedene, også i tiden kl. 21—7. Se kap. VII § 1, 4de siste ledd.

g. Avgift for ettertelling og forsegling av verdibrev tilfaller vedkommende postmann. Det samme gjelder innleveringsavgiften for rekommanderte sendinger, verdibrev og pakker.

§ 5. Ved postkontorer kan det i den første halve timen etter utløpet av den innleveringstiden som er fastsatt for hver postavgang, kreves innlevert brevpostsendinger til framsending med første post mot en avgift på 10 øre pr. sending. Det samme gjelder ved de poståpneriene som ~~Poststyret~~ har avgjort at regelen skal gjelde for. Ved postkontorene og feltpostkontorene blir avgiften avgjort med frimerker, som blir satt på baksiden av sendingen og datostemplet

Kap. XIV.

§ 9 punkt 1 skal lyde:

1. Følgende sendinger skal så vidt mulig skilles ut og legges foran i brevbuntene: brev-kort, transittsendinger, portokart (bl. 203), portoregninger (bl. 132), portosendinger, vanlige postoppkravsendinger og postinkassasjoner. (Sirk. 13/1956 I, r. 3 — 1956.)

Som ny § 9 a føyes til etter § 9:

§ 9 a.

1. Følg brev, postanvisninger og utbetalingskort samt vanlige (ikke rekommanderte) ilbudsendinger og post til Postgirokontoret kalles *særpost*. For pakking og framsending av særpost innenriks gjelder følgende spesielle forskrifter:

2. Under framsendingen skal særpost ikke pakkes sammen med annen post til adressekontoret. Framsendingen skal skje slik at den postekspedisjon eller det mellomliggende transittpostkontor som foretar den siste omsortering av posten, kan levere sendingene samlet. Til Oslo, Bergen og Trondheim skal hver kategori leveres for seg. Er antallet lite, kan de samles i én bunt og legges i pose sammen med brevposten når adressekontoret ikke har noe å innvende mot slik ordning. Inneholder slik pose ilbudsendinger, skal merkelappen merkes med ilbudetikett. Følg brev må alltid ekspederes slik at de kommer fram minst liksom tidlig som de pakkene de hører til. Følg brev til Oslo skal fra alle poststedene unntatt Bergen og Trondheim postkontorer være heftet til pakken.

3. Dersom det til et adressested er 10 eller flere særpostsendinger tilsammen, skal de pakkes direkte. Til Oslo, Bergen og Trondheim skal sendingene pakkes direkte når det er minst 10 sendinger tilsammen av hver kategori. Postanvisninger og utbetalingskort regnes som én kategori. Er det minst 10 sendinger til forskjellige postkontorer, kan de pakkes til sist utvekslende postekspedisjon. Til pakking av ilbudsendinger brukes røde pakkconvolutter nr. 14, eller poser merket med ilbudetikett. Til pakking av den øvrige særpost brukes gule pakk-

convolutter eller poser merket med særpostmerkelapp. Poser som inneholder både ilbudsendinger og annen særpost, skal merkes med ilbudetikett. Pakninger inneholdende særpostsendinger til de kontorer som skal ha denne skilt i de enkelte kategorier, merkes med henholdsvis Pp og Anv.

4. Sendinger til Postgirokontoret i Oslo i konvolutt bl. 575 og sendinger i konvolutt bl. 585 holdes atskilt. De legges hver for seg i særpostkonvolutt, merket Postgirokontoret, Oslo, og påført henholdsvis bl. 575 og bl. 585, eventuelt buntet med særpostkonvolutten som omslag, merket på tilsvarende måte. Er det aktuelt å pakke sendingene i pose, skal posene merkes med særskilt merkelapp for post til Postgirokontoret. Merkelappen er påtrykt ordet «Særpost» og skal påføres opplysning om hva slags sendinger den inneholder (bl. 575 eller bl. 585).

5. Den postekspedisjon som utveksler post direkte med sendingens adressepostkontor, skal levere pakningene/posene løse til posthenteren. Det skal såvidt mulig være bare ett kolli til levering.

6. Særpost fra poståpnerier til postkontorer skal aldri pakkes sammen med annen post, men leveres atskilt til postekspedisjon eller legges i særpostkonvolutt adressert til nærmeste transittpostkontor eller postekspedisjon. Særpost til poståpnerier kan pakkes sammen med annen post, dvs. at reglene om særpost ikke skal gjelde for slike sendinger til poståpneriene og underpostkontorer II.

7. Særpost som skal sendes fra eller til et postkontor som ilgods, konduktørpost, skipspost eller i bipostruter, pakkes for seg og legges øverst i posen med brevpostsendinger. Inneholder posen ilbudsendinger, merkes den med ilbudetikett.

8. Særpostsendinger, unntatt følgebrev, bør fortrinnsvis sendes fram med fly, i den utstrekning der er adgang til det etter forskriftene i Postreglementet kap. XIV § 37 a—f. Følg brev må således ikke pakkes sammen med den øvrige særposten når denne skal sendes med fly. Pakninger som skal sendes med fly, kan legges øverst i brevposene som nevnt under punkt 7.

(Sirk. 13/1956 I, r. 3 — 1956.)

§ 6. Om stempling av postsendingene og behandling av ubetalte og utilstrekkelig betalte sendinger, se kap. III §§ 10—19.

§ 7. Om innføring i protokoller m. m. av pakker, verdisendinger og rekommanderte sendinger som blir innlevert, se kap. VII § 8, kap. XI § 20 og kap. XII § 11.

§ 8.

Framsending

1. Som alminnelig regel skal postsendinger karteres og pakkes direkte mellom postkontorer og postekspedisjoner og mellom disse innbyrdes. Når ikke annet er fastsatt uttrykkelig, skal postsendinger til og fra poståpnerier karteres og pakkes til det postkontor eller den postekspedisjon som ligger nærmest poståpneriet. Passerer posten ikke noe postkontor eller noen postekspedisjon, skal den karteres og pakkes direkte.

2. Det må avgjøres etter forholdene i hvert enkelt tilfelle om et poststed skal kartere og pakke direkte til et annet poststed som det ikke utveksler post med direkte, eller om sendingene skal karteres og pakkes på et mellomliggende poststed til omekspedisjon. Det må her tas omsyn til hvor mange sendinger det gjelder, den tid som de mellomliggende poststedene har til omekspedisjon osv. Mellom postkontorene og postekspedisjonene innbyrdes bør det karteres og pakkes slik at det blir færrest mulig postkolli til hvert sted og minst mulig omkartering og ompakking underveis. Når det er 8 til 10 vanlige sendinger, bør en i regelen pakke direkte. Verdipost bør til vanlig karteres og pakkes direkte når det er 20 ~~10~~ sendinger (verdibrev og rekommanderte sendinger tilsammen) eller når det er flere enn 5 verdibrev.

3. For poståpneriene gir postmesteren nærmere forskrifter om det trenges.

4. Om kartering av verdipost og rekommandert post, se kap. XI § 23 og kap. XII § 13.

§ 9.

~~1. Så vidt mulig skal brevkort skilles fra brev og legges for seg i buntene. Transittbrev skal legges fremst i brevbuntene.~~

2. Brevbuntene skal stemples med dato-STEMPELET til utgangstedet. Den postmannen som ekspederer buntene, skal sette signaturen sin på.

3. Når det blir sendt tilbakemelding om feil i bunting, skal omslaget eller merkeseddelen (bl. 277) legges ved.

4. Et omekspederende poststed som ønsker at et annet poststed skal bunte i tilfelle da det ikke skjer, må vende seg direkte til vedkommende poststed og bare i tilfelle av meningsforskjell med dette til ~~Poststyret~~ *distriktsyden*.

5. Når bunter eller pakker som inneholder postsaker til forskjellige steder, blir sendt til et mellomliggende poststed til omekspedisjon, må ingen adresse vende ut.

6. Post som skal sendes over utvekslingskontorene, skal som regel sorteres særskilt for hvert land. Til dels vil det også være ønskelig at de postsendinger som er bestemt til ett og samme landet, blir lagt i en bestemt orden. Styrerne av vedkommende utvekslingskontor treffer i tilfelle avtale om dette med styrerne av de poststedene der en slik ordning måtte være ønskelig og kan gjennomføres.

§ 10.

1. Når postsendinger blir pakket, må de bindes sammen slik at de blir minst mulig krøllet eller bøyd. De skal deretter legges i poser, og disse skal snøres sammen så fast og tett over innholdet som mulig. Til innpakking av post må en ikke bruke poser som er i stykker. På posen skal det settes en solid merkelapp som navnet til adressestedet er tydelig skrevet på. Merkelappen skal datostemples. Det bør ikke pakkes mer post i en pose enn at en mann lett kan bære den.

2. Istedenfor poser skal det nyttes konvolutter som er utgitt til det bruket, når det ikke er flere og større postsendinger enn at det lar seg gjøre. Konvoluttene skal da stemples.

3. Om nærmere regler for pakking av verdipost, se kap. XI §§ 25, 26 og 33 a og b.

§ 11. Postsendinger som på grunn av sin størrelse, form eller art ikke hensiktsmessig kan legges i poser eller konvolutter, skal sendes løse og da regnes som særskilte postkoll.

§ 12. På steder der styreren av vedkommende poststed ikke selv bringer posten til og fra jernbane og skip, skal posten pakkes slik at det blir færrest mulig postkoll, om mulig bare ett.

§ 13.

1. I bipostruter skal postposer og postpakker legges omhyggelig ned i vesker som vedkommende poststeder har nøklene til. Den postmannen som ekspederer posten, skal selv låse vesken opp og igjen, og nøkkelen skal gjemmes slik at ingen uvedkommende kan komme til den.

2. Mangler ved postveskene skal straks noteres på verdipostlisten.

3. Om sending av post med postførende bilruter, se tillegg 39.

§ 14.

1. Under postføringen skal veskene alltid være låst forsvarlig. De skal være tilstrekkelig vernet mot væte og i båtpostruter være surret fast til båten.

2. Veskene må ikke brukes til å sitte på.

§ 15.

1. Post som skal sendes med jernbane eller skip uten postekspedisjon, skal så vidt mulig pakkes slik at det bare blir én pose eller pakke til hvert sted. Jfr. tillegg 36 § 1 og 38 § 1.

2. Når post skal sendes med jernbanen som «kassepost» (togpost 4), skal posten legges ned i postkassene på toget.

§ 16.

~~1. Skal posten gå med jernbane eller skip som fører postekspedisjon, og er det flere poser eller pakker, skal det sendes med en liste (bl. 127 eller 135 c), dersom annet ikke er avtalt. Er det kollo merket «Ilbudsending» (se kap. III § 34), skal det gjøres merknad om det i merknadsrubrikken. Den postmannen som gjør tjeneste ved postekspedisjonen, skal straks sammenholde listen med den posten han har tatt imot. Listen skal beholdes ved postekspedisjonen til bruk når posten skal leveres.~~

~~2. Slike lister skal sendes med også når post blir levert fra postekspedisjoner på jernbane og skip til fast poststed, og like ens når post blir levert direkte fra et postførende skip eller jernbanetog til et annet.~~

§ 17.

~~1. Vanlig brevpost kan kastes ut fra tog i fart. Når det skjer, skal liste over tallet på og adressestedet for posene legges ned i en av posene til det stedet posten blir kastet ut. Dessuten bør det i tilfelle skrives på merkelappen til en av posene (hovedposen) hvor mange poser det blir kastet ut.~~

~~2. Det poststedet som tar imot posten, har plikt til å kontrollere at alle de posene som står på listen, er mottatt i orden.~~

~~2.3. Når post blir kastet ut, må en være svært forsiktig, så postsekkene ikke volder skade. Skulle det være fare for at personer som oppholder seg på plattformen, dyr eller gods kunne rammes, bør posten heller tas med videre og sendes med et annet tog til adressestedet snarest råd er.~~

~~2.4. Utkastingen må ikke overlates til uøvde tjenestemenn.~~

§ 18 a.

~~1. Postmenn ombord på skip skal se etter at posten blir ført ombord og i land på stoppestedene på en forsvarlig måte. Vakthavende postmann ombord skal derfor om mulig alltid være til stede når posten~~

← § 18 a punkt 1 skal lyde:

1. Posttjenestemennene på skip og postfolkene på kaien skal se etter at posten blir ført ombord og i land på stoppestedene på en forsvarlig måte. Vakthavende posttjenestemann ombord skal derfor om mulig alltid være til stede når posten blir mottatt og levert, for å kontrollere førselen av post til og fra dekk. Når løse pakker på grunn av forholdene må legges i seil, bør de enten plasseres ovenpå sekkene eller legges i særskilt seil. Vakthavende posttjenestemann ombord og postfolkene på kaien må alltid påse at pakkeene ikke blir utsatt for unødig trykk. For øvrig må all post som blir tatt ombord eller i land i seil, ligge støtt så ikke noe faller ut av seilet når det blir hivd over rekken. Pakker som inneholder skjøre saker, paraplyer o. l. skal ikke legges i seil, men bæres til og fra skipet. Vakthavende posttjenestemann ombord og postfolkene på kaien har i det hele tatt plikt til å påse at posten blir behandlet så forsiktig som etter forholdene mulig.

(R. 2—1952)

Z § 16 skal lyde:

1. Til skipspostruter skal det føres lister bl. 127, 135 c, over
brevbunter,
poser med vanlig post (herunder pakkepost),
ilpost,
løsgående pakker.

2. Postmesteren kan bestemme at lister over vanlig post skal utferdiges også i andre tilfelle dersom de finner at det bør gjøres av kontrollmessige eller andre hensyn.

(R 3 — 1956)

F § 17 punkt 1 og 2 skal erstattes med:

1. Vanlig brevpost kan kastes ut fra tog i fart. Posten bør i tilfelle pakkes i poser og på merkelappen til en av posene (hovedposen) settes hvor mange poser som blir kastet ut.

(R 3 — 1956)

§ 19 punkt 3 skal lyde:

3. Har senderen gitt påskrift på sendingens adresseside om en bestemt framsendingsvei, skal den sendes denne veien. Dette gjelder likevel ikke sendinger som skal befordres med fly. Eventuell påskrift på slike sendinger om bestemt framsendingsvei strykes når denne framsendingsveien ikke faller sammen med den som er angitt i Postgangen til utlandet. Om skipsbrev se § 57.

(R. 2—1953.)

~~blir mottatt og levert, for å kontrollere før-
selen av posten til og fra dekk. Han skal
se til at dårlig emballerte pakker, skjøre
saker, paraplyer o. l. og i det hele løse pak-
ker blir båret til og fra skipet (de må t. eks.
ikke legges i seil), at post som blir tatt i
seil, ligger støtt, så ikke noe faller ut av
seilet når det blir hivd over rekken, og at
posten i det hele blir behandlet forsiktig.~~

2. Like ens skal postmannen ombord
sørge for at posten alltid blir oppbevart
så trygt som mulig etter tilhøvet (i postlugar,
postskap e. l.).

3. Postmannen har ansvaret for at lås-
føre rom alltid blir holdt i låssikker og lås-
før stand.

§ 18 b. Postsekker må ikke slepes fram
over ujevne golv, plattformer osv.

§ 19.

1. Postsendingene skal sendes med første
post som går etter at den bestemte inn-
leveringstiden er slutt, og som de hurtigst
kan nå adressestedet med.

2. Blad som kommer ut 1 gang om
uken eller sjeldnere, ^{høvelige} pakker, massekorsband,
adresseløse sendinger og ikke-rekommanderte
vareprøver og mønsterv^{er} kan likevel ikke kre-
ves sendt med første post, når dette vil
føre med seg ulempe. Slike sendinger kan
i så fall ligge til den eller de senere poster
som de kan gå med uten særlig ulempe.
Jfr. kap. VI § 15, kap. VII § 10 og kap.
V §§ 13, 13 b, 20 og 21.

7/50.
*v herunder
varekorsband.*
R/52.
P 3. ~~Har senderen gitt påskrift på fram-
siden av sendingen om en bestemt framsen-
dingsvei, skal den sendes denne veien. Om
skipsbrev se § 57.~~

§ 20.

1. Om ekstraposter,
2. om ordningen av jernbanepostgangen og
postgangen i bipostruter og landpostbudruter,
3. om postkasser på ruteskip og rutebil
som ellers ikke fører post,
se kap. II.

§ 21.

1. Postførselen i bipostruter og land-
postbudruter skal foregå hurtigst mulig og
uten unødig opphold mellom poststedene eller
leveringsstedene.

2. Uregelmessigheter i postførselen skal
noteres på timeseddelen. Blir det ikke ført
timeseddel, skal det sendes en tjenestemel-
ding.

§ 22. Landpostbud utveksler postsen-
dinger:

- a. mellom et fast poststed og steder i bu-
dets rute;
- b. mellom steder i ruten innbyrdes;
- c. mellom steder i to forskjellige landpost-
budruter som går ut fra samme poststed
(tillegg 7).

§ 23. Når landpostbud og postførere er
i tjeneste, må de ikke ta med privat for
oppfatterne saker som ordinært kan sendes i
posten, og heller ikke utføre private ærend
uten særskilt tillatelse.

§ 24.

~~1. Ved postekspedisjonene skal det føres
liste over post som er mottatt. Listen skal
være slik at det til hver tid lett kan ses
hvor mange kolli det skal leveres på hvert
sted. I listen skal det også tas kvittering
for de kolli som blir levert.~~

2. Postekspedisjonene skal føre nøyaktig
liste over den posten som blir oppbevart i
lasterom, på dekk og i bagasjevogn eller som
på annen måte er studd utenfor postlugaren
eller postkupéen.

3. Ombord på skip uten postekspedisjon
skal det føres en protokoll (bl. 172). I denne
skal det føres inn hvor mange postkolli det
er mottatt. Se tillegg 38 § 2.

§ 25. Om behandling av postsendinger
som er lagt i postkasser ombord på skip
uten postekspedisjon, se tillegg 38 § 3.

§ 26. For behandling av postsendinger
som er levert til framsending i bipostruter

utenfor den lukkede posten, gjelder disse reglene:

- a. Det skal bare tas imot vanlige (betalte eller ubetalte) brev, brevkort, kortbrev og korsbandsendinger — altså ikke verdibrev eller liknende.
- b. Postføreren tar vare på postsendingene. Etter nærmere avtale med vedkommende postmester tømmer postføreren også de postkassene som er satt opp i ruten.
- c. Underveis skal postsendingene oppbevares i postkasse eller postveske. Vesken må alltid være fastspent til befordringsmiddelet når postføreren ikke bærer den over skulderen.
- d. Ved hvert poststed som postføreren stanser ved, leverer han de postsendingene som skal dit. Enten leverer han dem direkte inn på selve poststedet, eller så legger han dem i nærmeste postkasse. De må ikke uten særskilt tillatelse fra vedkommende poststed leveres direkte til private.
- e. Postføreren skal passe på at postsendingene ikke blir skadd eller tilsmusset og at de blir levert riktig og hurtigst mulig. Uvedkommende må ikke få høve til å gjøre seg kjent med postsendingene.

§ 27.

1. Når en kvitterer for post, må en alltid skrive med bokstaver hvor mange sendinger — poser og pakker — en har mottatt. Jfr. kap. XVIII § 10.

2. Senderpoststedet skal se etter at all post som skal sendes, blir sendt, og mottakerpoststedet skal på sin side se etter at det får all post som er oppført på kart og lister m. m.

§ 28.

1. De postmenn som skal sørge for å hente post fra jernbane eller skip, skal la pålitelige personer hente den. Henteren skal ha skriftlig fullmakt. Om det blir krevd, skal fullmakten vises for den som leverer posten.

2. Dersom en mener det er uforsvarlig å overlate posten til personer som møter fram for å hente den, bør utlevering nektes, selv om henteren har fullmakt. En må i så fall prøve å få brakt posten til vedkommende poststed snarest mulig på annen trygg måte.

§ 29. For kontrakter om postføring i bipostruter, se kap. II.

§§ 30—33. (Utgått).

§ 34.

1. Postfunksjonærene på de poststedene som ligger ved jernbanelinjene og i rutene, og postfunksjonærene ved postekspedisjonene skal sørge for at postutvekslingen ved mellomstedene skjer så hurtig som forenlig med omsynet til en trygg ekspedisjon.

2. Når det skal leveres bare vanlige brev eller blad ved jernbanestasjonene, bør de leveres i døren til postkupéen.

§ 35.

1. Ved postekspedisjonene skal det føres melding for hver tjenestetur. Blanketter til dette rekvirerer en fra Intendanturkontoret. →

3. Meldingen skal sendes inn til det overordnede postkontoret etter hver tur. Postkontoret går igjennom meldingen så nøye som det er mulig og ønskelig etter tilhøvet. Hovedsummene av mottatt og levert verdipost og rekommandert post skal alltid ettersummeres. Ellers bør postkontoret også jevnlig gå nøyer igjennom meldingen og sammenholde denne med inn- og utgående kart og liknende.

4. Stemmer ikke meldingen og kartene eller er det annet å merke, må postkontoret straks undersøke saken nøyer og i tilfelle sende melding til ~~Poststyret~~ *distriktschefen*.

5. Om innsending av inngåtte kart og lister og gjenparter av utgåtte kart og lister gir det overordnede postkontoret postfunksjonærene nærmere ordre.

§ 36.

1. Den som er i besittelse av transportmidler, er pliktig til mot erstatning å stille

⇒ I § 35 punkt 1 føyes til: Blankettene skal ha særskilte rubrikker for mottatt og sendt verdipost på tur og retur, og disse rubrikkene skal være oppdelt med særskilt plass for rekommanderte sendinger, verdisendinger og pakninger eller åpninger. ^{9/50.}

Punktene 2, 3 og 4 rettes til henholdsvis 3, 4 og 5. Som nytt punkt 2 føyes til:

2. Det skal foretas bruttooppgjør, praktisert på samme måten som bestemt for postkontorene, se kap. XI § 36 b. Pakninger som åpnes av postekspedisjonen eller som er pakket av postekspedisjonen, skal merkes tydelig av på kartene og føres på meldingen i de rubrikkene som er bestemt til dette bruk. Rubrikkene summeres til slutt, og summene for åpninger og pakninger føres som tillegg under henholdsvis levert verdi og mottatt verdi.

I § 38 punkt 2 føyes til til slutt:

Tomposene pakkes i kolli à 20 poser medregnet pakningsposen. Til merking brukes spesielle grønne merkelapper med trykt tekst. Merkelappene datostemples og påføres antall og signatur.

(R. 6 — 1951).

§ 38 punkt 2 skal lyde:

2. Ledige postposer skal behandles etter følgende retningslinjer:

- a. Postkontorer skal pakke tomposene til Oslo postkontor, posekontrollen, i kolli à 20 poser medregnet pakningsposen. Denne skal merkes med en spesiell grønn merkelapp med trykt tekst. Merkelappen datostemples og påføres antall og signatur.
- b. Postekspedisjoner og poståpnerier som i alminnelighet får et større overskudd av tomposer, skal også sende posene direkte til Oslo postkontor, posekontrollen, pakket og merket som nevnt under punkt a.
- c. Postekspedisjoner som bare får et ubetydelig overskudd av tomposer, skal sende tomposene til det overordnede postkontoret. Det samme skal poståpnerier som bare får et ubetydelig overskudd av tomposer, gjøre, men postmesteren kan også bestemme at disse skal sende posene til den postekspedisjonen de utveksler post med. Det er ikke nødvendig at tomposer fra disse poststedene pakkes i egne pakninger og merkes, med mindre det sendes 5 eller flere poser på én gang. Postkontoret eller postekspedisjonen må i tilfelle kontrollere at det ikke finnes postsendinger gjenglemt i posene, om nødvendig ved å vrenge dem, før de blir tatt i bruk igjen eller innsendt til Oslo postkontor, posekontrollen.
- d. Brevhus I og II sender overflødige postposer tilbake til det poststedet posene er kommet fra.

(R. 3—1952)

← *Framsending med fly.*

Innenriks.

§ 37 a. En innenriksk luftrute kan nyttes til postførsel når ruteplanen har vært kunn gjort fra Poststyret.

Brev og brevkort sendes fram med fly innenriks uten at det kreves opp noe luftposttilllegg når en derved oppnår å få sendingene tidligere fram til adressatene.

Det samme gjelder:

- 1) postanvisninger, postinkassasjoner og utbetalingskort enkeltvis eller i samlekonvolutter.
- 2) sendinger i postgirokonvolutten bl. 585.
- 3) innbetalingskort i samlekonvolutt bl. 575,
- 4) alle sendinger fra Postgirokontoret og

til og fra Postsparebanken som ikke er påtegnet «sendes ikke med fly».

Postsaksendinger ellers som veier over 20 gram, sendes ikke fram med fly uten at de er påsatt luftpostetikett. *Utbetalte* postanvisninger/utbetalingskort som sendes inn til Postverkets anvisningskontroll/Postgirokontoret, skal alltid sendes med vanlige befordringsmidler.

Korsbåndsendinger skal ikke sendes med fly selv om de er oppkravs- eller ilbudsendinger. Slike sendinger må derfor ikke legges i konvolutter sammen med sendinger som skal flybefordres. De må legges i egne konvolutter som påtegnes: «Sendes ikke med fly».

Pakkepost og avispost sendes fram med fly innenriks når senderne har betalt det luftposttilllegget som er fastsatt for slike sendinger; for pakkepost se Pakkeposttakst, for aviser se kap. VI.

Brev med angitt verdi sendes ikke med fly innenriks.

§ 37 b. Post som skal sendes med fly, pakkes i luftpostposer og merkes med de spesielle innenrikske luftpostmerkelappene. Posene skal plomberes.

Rekommanderte sendinger (brev og brevkort) pakkes for seg og legges ned i hovedposen til vedkommende poststed eller postekspedisjon. Det skal skrives ut verdikart over den eller de rek.-pakninger/poser som legges ned i en pose med vanlig post. Kartet festes til rek.-pakningen/posen.

Merkelappen på den ytre posen som inneholder rek.-pakningen/posen, skal i tillegg til vanlig datostempling også datostemples på baksiden. Når det ikke er rekommanderte sendinger, skal intetkart sendes. Intetkartet legges i den ytre posen som skulle ha inneholdt rek.-posten.

§ 37 c. Når det skal sendes post med fly, må det poststed som leverer posten til luftfartselskapet, fylle ut transportliste (bl. 328) til vedkommende selskap over den posten som leveres til transport. Transportlisten skrives i 2 eksemplarer. Poststedet sørger for å få kvittering for posten på originaleksempelret av transportlisten. Gjenparten leveres selskapet sammen med posten.

Det fylles dessuten ut leveringsliste (bl. 327) til hvert anløpssted hvor det skal leveres

Forts. neste side.

LI § 41 punkt 2 føyes til til slutt:

Alle ankomne poste restante-sendinger skal datostemples på baksiden ved ankomsten, brevkort likevel på adressesiden.

(Sirk. 14/1954, r. 3—1954)

dem til rådighet for Postverket dersom de måtte trenge til postføringen.

2. Like ens plikter den som eier eller besitter en grunneiendom, mot erstatning å gi Postverket atkomst over eiendommen i den utstrekning det trenge til postførselen.

3. Postverket kan kreve rådighet over tingene eller atkomst over eiendommen straks, selv om erstatningen ikke er fastsatt.

4. Blir ikke partene enige, skal vederlaget fastsettes ved skjønn (§ 5 i postloven).

5. Det skal gjøres merknad på timeseddelen om slike tilfelle, eller sendes særskilt melding til postkontoret dersom timeseddel ikke blir ført.

§ 37.

1. Dersom Postverket krever det, og etter nærmere ordre fra dette, er norsk skip og luftfartøy pliktig til å ta med postsaker og levere dem på stoppestedene både i innenriks og utenriks fart.

2. Dersom partene ikke blir enige, skal vederlaget fastsettes ved skjønn (§ 6 i postloven).

§ 38.

1. Når posten kommer, skal den postmannen som tar imot den, undersøke postvesken eller postposen nøye for å sikre seg at alle de postsakene som skal til poststedet, blir tatt ut. Poser må derfor vrenge.

2. Postekspedisjoner, poståpnerier og brevhus skal sende de ledige posene til det overordnede postkontoret. Postkontorene sender posene til Oslo postkontor, Postkontrollen, snarest mulig.

§ 39.

1. Åpnede pakconvolutter, merkelapper og liknende avfallspapir må ikke tas bort fra arbeidsrommene på poststedene før arbeidet for dagen eller turen er endt, mulige feil oppklart og papiret særskilt gjennomsett av en posttjenestemann.

2. Er det høve til det, bør avfallspapiret oppbevares trygt i en tid før det blir tilintetgjort.

Utlevering.

§ 40. Poststedene skal ikke etterkomme anmodninger om å få postsendinger utlevert under postføringen dersom disse er lagt ned i poser eller pakker til andre poststeder. Har poststedet derimot fått postsendingene til omekspedisjon, kan slike anmodninger etterkommes dersom dette kan skje uten å sinke posten og uten ulemper for en nøyaktig ekspedisjon. Det er en selvsagt forutsetning for utleveringen at det er på det rene at den som ber om å få sendingen utlevert, virkelig er adressat for sendingen eller har fullmakt til å ta imot den. Det er like ens en forutsetning at det ikke ellers foreligger noen omstendighet som gjør det betenkelig å levere ut sendingen. Er det en innenriks pakke som blir levert ut på denne måten, må det kvitterte følgebrevet (eller i tilfelle nødfølgebrevet) straks sendes til adressepoststedet med nødvendig opplysning.

§ 41.

1. Poststedene skal sørge for at postsendinger som er kommet, blir levert ut til adressatene snarest råd er. Dersom adressaten ikke er kjent, må de foreta de undersøkelser som det er høve til, for å finne ham. I landdistriktene bør en prøve å få sendt vanlige postsendinger og meldesedler for verdipost, postanvisninger, utbetalingskort og pakker eller følgebrev for pakker med pålitelige bud når det passer. Når meldesedler blir sendt ut, må en være særlig forsiktig. Jfr. kap. XI § 34, 3dje leddet.

2. Sendinger som er adressert «*poste restante*» eller liknende, skal ligge på adressepoststedet forat adressaten kan hente dem. Jfr. kap. XV § 6.

3. Publikum må ikke få høve til selv å ta ut av posten de sendingene som er adressert til dem.

4. Er utlevering av postsendinger blitt sinket på grunn av utydelig, ufullstendig

eller urett adresse, skal det settes merknad om dette med stempel eller skrift på sendingen.

§ 42.

1. Postsendinger skal bæres om til adressatene ved de postkontorene som har ombæring, når annet ikke er fastsatt uttrykkelig, og i landpostbudruter.

2. Poststyret fastsetter grensene for ombæringsdistriktene for hvert sted.

3. På steder som ellers ikke har ombæring, skal brev som gjelder rettssaker (både straffesaker og tvistemål), likevel bæres om når en offentlig myndighet krever det. Som offentlig myndighet blir også regnet aktorer og offentlig oppnevnte forsvarere i offentlige straffesaker. Brevene skal være lagt i omslag adressert til styreren for vedkommende poststed, og det skal følge med et skriv som inneholder krav om ilbudutlevering. Når et slikt brev kommer, må det straks leies et pålitelig bud for laveste betaling til å gå med brevet til adressaten. Brevet skal leveres til adressaten mot kvittering på det nevnte følgeskrivet. På følgeskrivet skal det så settes hva ilbudombæringen har kostet, og det skal deretter sendes tilbake til vedkommende offentlige myndighet. Det beløpet som er lagt ut, vil da bli betalt tilbake.

4. Om utlevering av postsendinger ved mobilisering, se tillegg 47 § 20 c. Om ilbudsendinger, se kap. III § 34.

§ 43. På steder der det er ombæring, skal posten bæres ut også til personer som bor utenfor ombæringsdistriktet, dersom postsendingene er adressert til en person som bor innenfor distriktet, eller adressaten har bedt om at de må bli levert på et sted innenfor ombæringsdistriktet.

§ 44.

1. Poststyret fastsetter tallet på ombæringer. Tidspunktet for de enkelte ombæringene fastsetter postmesteren.

2. På helgedager blir posten ikke båret

ut. Men dersom postmesteren mener det er påkrevd, kan han la posten bli båret ut 1 gang på den ene av to helgedager som følger på hinannen. Jfr. kap. II § 9, 2de leddet. § 2 punkt 2.

3. Julaften, nyttårsaften, påske- og pinseaften skal siste postutgangen om mulig settes så tidlig at budene er ferdige kl. 16,00.

For 1. og 17. mai kan postmestrene avgjøre at post skal bæres ut bare om morgenen dersom formannskapet samtykker og ikke særlige forhold gjør at det fører med seg større ulemper. Jfr. kap. II § 59.

§ 45.

1. På steder der det er alminnelig postombæring, kan ikke adressater som bor innenfor det lokale ombæringsdistriktet, kreve å få hentet posten sin på poststedet uten å betale avsetningsavgift eller postboksavgift (jfr. § 50); se likevel for blad kap. VI § 22.

2. Derimot kan postmottakere som bor i landpostbudruter, få høve til å hente posten sin uten å betale avsetnings- eller boksavgift, ikke bare utenfor, men også på selve rutedagene, når de ber spesielt om det.

3. Er postmesteren i tvil om han bør gi tillatelse til slik henting, skal han legge saken fram for Poststyret. Distriktschefen.

§ 46. Kan en mottatt post ikke behandles straks uten å sinke post som skal gå, må ekspedisjonen av den mottatte posten utsettes.

§ 47. Disse postsendingene skal bæres ut til adressatene:

a) Vanlige brev, kortbrev og brevkort som ikke er adressert til «poste restante» eller er krevd avsatt eller innlagt i postboks.

b) Vanlige korsbandsendinger. Er disse så tunge at de vil føre med seg ulempe for ombæringen av de andre postsendingene, skal de ikke bæres ut; i dette tilfellet skal det tas med en meldeseddel til adressaten.

29/50

29/50

§ 52

17 post. Leveringslisten skrives i 2 eksemplarer. Gjenparten(e) av leveringslisten leveres til luftfartselskapet for å følge med posten fram til postkontoret på vedkommende anløpssted. Originalen(e) av leveringslisten beholdes av utgangspostkontoret og tjener ved månedens slutt som grunnlag for de vektoppgaver som skal sendes til 1ste postadministrasjonskontor.

Ved omlasting av post fra en luftrute til en annen skal poststedet på omlastingsstedet i alminnelighet fylle ut nye transport- og leveringslister. Dersom vedkommende poststed selv har post som skal sendes med luftruten, skal den omlastede posten føres opp på de listene kontoret skriver ut for sin egen post.

Hvis tiden på omlastingsstedet er for knapp til at det kan settes opp nye lister, skal forslag til eventuell annen ordning forelegges Poststyret.

§ 37 d. Poser som skal sendes med fly, bør i alminnelighet ikke veie over 25 kg.

Dersom samlet vekt av brev, pakkepost og aviser til et sted ikke er over 25 kg, kan utgangskontoret bruke bare én pose, idet brev, pakkepost og aviser legges i samme pose. I slike tilfelle føres posen opp i kol. 1 på transport- og leveringsliste og vekten spesifiseres for hhv. brev, pakkepost og aviser. Vekten av selve posen tas med i vekten av avisene.

§ 37 e. Ved utgangen av hver måned setter postkontorene opp vektoppgaver på bl. 390 på grunnlag av leveringslistene for den posten som er sendt med fly i månedens løp. Vektoppgavene sammen med de tilhørende leveringslister sendes i 2 eksemplarer til 1ste postadministrasjonskontor så snart som mulig. De skal foreligge der senest innen den 10. i måneden. Vektoppgavene legges til grunn for oppjøret med luftfartselskapene og må derfor være korrekte.

§ 37 f. Til og fra utlandet.

Framsendingen av post med fly til og fra utlandet foregår etter bestemmelsene i Verdenspostkonvensjonen og overenskomstene.

For så vidt angår framsending med fly innenriks av post til og fra utlandet gjelder følgende regler:

Brev, også brev med angitt verdi, brevkort og postanvisninger som sendes med fly til og fra utlandet, kan også sendes med fly innenriks når en vinner tid ved det. Dette

gjelder også slike sendinger til og fra de nordiske land som kommer til Norge eller skal sendes ut fra Norge med vanlige befordringsmidler.

Luftpostbetalte korsbåndsendinger til og fra utlandet og «5 grams brev» til Nord- og Mellom-Amerika sendes ikke med fly innenriks. (R. 3—1954)

F § 45 punkt 1 skal lyde:

1. På steder der det er søknedaglig postombæring, kan adressater som bor i ombæringsdistriktet ikke kreve å få hente posten sin regelmessig på poststedet. Vedkommende postmester kan likevel gi tillatelse til henting av post mot avsetningsavgift eller postboksavgift, se § 50. Om henting av blad, se kap. VI § 22. (R. 2—1956)

§ 47, de 12 første linjene (den delen av § 47 som står på side 20), skal lyde:

C § 47.

Disse postsendingene skal bæres ut til adressatene, dersom de ikke er adressert til «poste restante» eller skal avsettes eller legges i postboks:

a) *Vanlige brevpostsendinger*, unntatt korsbåndsendinger som er så tunge at de vil føre med seg ulempe ved ombæringen. I så fall skal det tas med en meldeseddel til adressaten. (R. 2—1956)

~~F Avgiften skal betales på forskudd for ett år om gangen. Blir et leieforhold sagt opp pr. 30. juni, må halve årsavgiften refunderes leieren.~~ 9/49.

P § 50 punkt 3 d og e skal lyde:

d. Avgiften skal betales på forskudd for ett år om gangen. Begynner leieforholdet i tiden april—september, skal avgiften første gang betales for et halvt år regnet fra 1. juli. Begynner leieforholdet i tiden oktober—mars, skal avgiften første gang betales for et år regnet fra 1. januar.

e. Hver av partene kan si opp leieforholdet til 30. juni og 31. desember med 1 måneds varsel. Blir leieforholdet sagt opp til 30. juni, må halve årsavgiften refunderes leieren. Om regnskapsførsel se Regnskapsreglementet § 26. 22/50.

I § 50, punkt 3 a, skal lyde:

a. Den som ønsker å leie postboks, må fylle ut en søknad på bl. 205, og i den oppgi fullt navn og adresse. Dersom styreren for poststedet ikke kjenner vedkommende, må denne legitimere seg på fulltrygg måte når søknaden innleveres. Anser styreren det ønskelig, kan søknaden legges fram for politiet.

Er det tilstrekkelig antall bokser ved poststedet, kan bare personer som tilsammen danner et firma eller en husstand tillates å leie boks sammen.

Er boksantallet utilstrekkelig, kan postmesteren gi tillatelse til at post til personer, uansett om disse fyller de foran nevnte forutsetninger, inntil videre legges i samme boks. Det skal bare kreves opp vanlig avgift pr. boks.

(R. 1—1956)

F Littera f) og g) rettes til e og f, og skal lyde:

e) Varselsedler for postinkassasjoner.

f) Blad og tidsskrifter, jfr. likevel kap. VI §§ 22, 23 og 25 b. Dersom en enkelt bladpakke er så tung at den ikke uten ulempe kan bæres ut, underrettes adressaten ved meldeseddel.

(R. 2—1956)

~~§ 50 punkt 1 skal lyde:~~

~~1. For avsetting av post, jfr. § 45 punkt 1, skal det kreves opp en avgift på 4 kroner pr. kvartal.~~

(R. 2—1956)

§ 50 punkt 1 skal lyde:

1. For avsetting av post, jfr. § 45 punkt 1, skal det kreves opp en avgift på 8 kroner pr. år. Avgiften kreves opp forskuddsvis med 4 kroner pr. halvår.

(R 4 — 1956)

§ 50 punkt 3 littera b skal lyde:

b. Styreren for poststedet underretter deretter søkeren. Dersom søknaden innvilges, skrives det ut leiekontrakt for postboks, bl. 205, i to eksemplarer, hvorav det ene leveres leieren.

(R 1 — 1957)

b-e) Meldesedler for rekommanderte sendinger og verdibrev. I Oslo og Bergen blir likevel rekommanderte sendinger og verdibrev båret ut, og i landpostrutene skal det tas med rekommanderte sendinger og verdibrev opptil en verdi av 1000 kroner.

c-d) Meldesedler eller følgebrev for pakker og postoppkravssendinger. — I Oslo og Bergen blir likevel innenrikske vanlige pakker båret ut og i Oslo også innenrikske verdipakker opptil en verdi av 1000 kroner og postoppkravspakker.*) For utbæringen må det på forhånd betales en avgift. Størrelsen av denne er oppgitt i Pakkeposttakst. Avgiften faller bort for blinde-skriftpakker. Den blir avgjort med frimerker, frankeringsavtrykk eller kassa-registerstempel på følgebrevet. I landpostbudruter skal det om mulig tas med små pakker fra andre poststeder.

e) Postanvisninger og utbetalingskort eller — der dette er mer formålstjenlig — meldesedler for dem. I Bergen betaler verdipostbudene ut penger på postanvisninger og utbetalingskort.

f) Postinkassasjoner.

g) Blad og tidsskrifter. Jfr. kap. VI §§ 22 og 23.

§ 48. Postsendingene skal leveres på adressatens bosted dersom annet ikke er krevd uttrykkelig.

§ 49. Styrene for poststedene skal gi postbudene de instruksjoner for leveringen som de mener er påkrevd for å sikre at postsendingene kommer i hendene på rette vedkommende. Som alminnelig rettleiing gjelder reglene i tillegg 6.

§ 50.

1. Ved postkontorer der alminnelig postombæring er innført, kan postsendinger som er bestemt til en adressat innenfor ombæringsdistriktet, kreves avsatt til henting mot en avgift på kr. 4,00 pr. kvartal.

2. På postkontorer og poståpnerier kan det med samtykke av Poststyret settes opp postbokser som postsendinger kan legges ned i til henting. For slike bokser skal det ved postkontorene og underpostkontorene betales en avgift på kr. 8,00 pr. stykke pr. år for små bokser og kr. 14,00 for store bokser. Ved poståpneriene er avgiften henholdsvis kr. 5,00 og kr. 12,00. Minste leietid er 1/2 år. Boksene skal om mulig settes opp for regning av Postverket og avgiftene i så fall tilfalle dette. Dersom postmesteren eller poståpneren eier og holder i stand boksene, tilfaller avgiftene ham. For poståpneren skal det tas omsyn til boksinntekten når lønsvilkårene hans blir fastsatt.

3. For leie av postboks er det fastsatt disse reglene:

a.) Den som ønsker å leie postboks, må fylle ut søknad på blankett 205 og på den oppgi fullt navn og adresse. Dersom styren for poststedet ikke kjenner ham, må han legitimere seg på fulltrygg måte når han leverer inn søknaden.

Dersom styren for poststedet mener det er ønskelig, kan søknaden legges fram for politiet.

b. Styren for poststedet melder deretter i brev til søkeren om søknaden er innvilget.

c. Den som leier postboks, har ikke lov å overlate boksen til en annen. Er det grunn til å tro at dette er skjedd, skal det sendes skriftlig forespørsel til leieren — ikke gjennom boksen, men direkte til boligen eller kontoret hans.

d. Avgiften skal betales på forskott for 1/2 år om gangen.

e. Hver av partene kan si opp leieforholdet til 30. juni og 31. desember med 1 måneds varsel.

f. Misbruk av postboksen skal meldes til Poststyret og fører med seg øyeblikkelig opphør av leieforholdet.

R. 1/56.

*) Tjenesten foreløpig innstilt.

g. Ingen melding fra poststedet til leieren skal sendes gjennom postboksen, men til den adressen han har oppgitt til poststedet. Finner en ikke leieren etter den oppgitte adressen, blir boksen stengt og politiet varslet.

Når en postboks går over til annen leier, bør bokslåsen skiftes ut med ny lås. Den gamle låsen skal sendes til Intendanturkontoret.

§ 51a. Et brev som er levert ut, må ikke tas tilbake som ubesørget eller uinnløst med mindre det blir levert tilbake straks og i uåpnet stand, eller det er levert ut til en uriktig person på grunn av mistak eller navneforveksling. Vedkommende person bør i så fall skrive på baksiden av brevet en forklaring om forholdet og sette navnet sitt under.

Post til og fra utlandet.

§ 52. Utvekslingen av postsendinger mellom de norske utvekslingskontorene og utlandet skjer i samsvar med de konvensjoner og overenskomster med ekspedisjonsreglementer som gjelder til hver tid.

§ 53. Om framsendingsveiene for brevpost fra Norge til utlandet, se ~~«Dirigeringslister for post fra Norge til utlandet»~~, som Poststyret gir ut.

§ 54. Om framsending av *postanvisninger* til utlandet, se kap. VIII §§ 55, 58 og 59 og Brevposttakst.

§ 55. Om framsendingsveier, utvekslingskontorer m. m. for pakker til utlandet, se Pakkeposttakst.

§ 56. Om utveksling av lukket post mellom poststeder i ett av landene til Verdenspostforeningen og flåteavdelinger eller krigsskip som hører til dette landet og opp-

holder seg i fremmede havner, se Verdenspostkonvensjonen med ekspedisjonsreglement, art. 71 og art. 166.

§ 57.

1. Brevpostsendinger som har påskrift om at de skal sendes til utlandet med bestemte skip utenfor de vanlige hovedpostrutene, skal pakkes til de poststedene som er utvekslingskontorer for post med vedkommende skip. Om de skipsrutene som det kan sendes slike brev med, se ~~«Dirigeringslister for post fra Norge til utlandet»~~.

2. Pakker med slike brev til utlandet skal utvekslingskontorene merke på samme måten som i den internasjonale postutvekslingen ellers. Når det er høve til det, skal det sendes med en følgeseddel til underretning for adressepoststedet. Følgesedlene skal sendes løse utenfor brevpakkene.

3. Dersom det ikke er fastsatt særskilt betaling for slik postføring på annen måte, skal det betales for postføringen fra Norge for hver gang mot kvittering fra skipsføreren: til Sverige og Danmark 15 øre pr. 50 gram eller del av det, til andre land 20 øre pr. 50 gram eller del av det for brev og brevkort og pr. 500 gram eller del av det for korsband.

§ 58.

1. Postsendinger som blir lagt i postkasse ombord på et skip eller levert til postmenn ombord eller til skipsføreren mens skipet er på åpent hav, kan frankeres med de frimerker og etter de takster som gjelder i det landet skipet hører hjemme i eller blir disponert fra.

2. Blir postsendingene levert inn mens skipet ligger ved ett av endepunktene for ruten eller ved stoppested underveis, er frankeringen bare gyldig dersom den er skjedd med de frimerker og etter de takster som gjelder i det landet skipet er i.

F

§ 51 b. Om post til adressat som er død, gjelder for adressepoststedet følgende bestemmelser:

1. En postsending må alltid returneres når det er mottatt krav om det — jfr. kap. XVI — likeså dersom senderen ved påskrift eller påtrykk på en postsending eller dens følgebrev, f. eks. «Personlig» eller «Utleveres (Utbetales) bare mot adressatens egenhndige underskrift» har gitt særlig uttrykk for at den ikke er bestemt for andre enn adressaten selv. Det samme gjelder utbetalingkort som på baksiden er forsynt med skjema for leveattest i forbindelse med kvitteringen.

2. Inkassasjons- og oppkravspostanvisninger må aldri returneres til anvisningens sender, idet Postverket er ansvarlig overfor senderen av inkassasjonen eller oppkravssendingen.

Dersom det ikke kan fås konstatert hvem som er rett representant for den avdøde adressat, må slike anvisninger sendes inn til Postverkets anvisningskontroll. Jfr. kap. IX, § 17 og kap. X, § 18.

3. Utenfor de arter av tilfelle som er nevnt under 1 og 2, må den ekspederende postfunksjonær forelegge saken for sin foresatte, dersom det etter forholdene kan være tvilsomt om tilbakesending eller utlevering, eventuelt utbetaling, bør skje.

For lukkede brev må hovedregelen være at de sendes tilbake.

Dersom adressaten drev forretning og forretningen i hans navn fortsettes av gjenlevende ektefeller eller av arvinger som har overtatt dødsboet eller rent foreløpig under skifteretten, bør postsendinger som må antas å være bestemt for forretningen, ikke returneres, men utlevering, eventuelt utbetaling, skje til den som er rette vedkommende for forretningen etter avdøde.

Ifall det ikke fra skifteretten foreligger opplysning om hvem som har overtatt dødsboet, og postfunksjonæren heller ikke på annen måte har fått sikkert kjennskap til dette, må tilbakesending til senderen alltid skje når det gjelder beløp av betydning.

Postfullmakt som adressaten har gitt, er falt bort ved hans død.

Dersom dødsboet er overtatt av flere selvskiftende arvinger, kan ingen enkelt av disse kvittere uten fullmakt fra de andre.

Forat utleveringen av vanlige brev og vanlige pakker skal kunne skje til adressatens gjenlevende ektefelle eller til hans slektninger i like linje, oppover eller nedover, eller til hans søsken, kreves det ikke at de har overtatt dødsboet.

Som ny § 59 tilføyes:

§ 59.

Når det fra utlandet ankommer brevpostsendinger i noen større mengde, postlagt av personer og firmaer som bor her i landet og bestemt til adressater i Norge — jfr. postlovens § 4, siste ledd — skal sendingene holdes tilbake og forholdet straks innberettes til Poststyret. I meldingen gis opplysninger om navnet på senderen, sendingskategori, innleveringspoststed, antall sendinger, vekten av en enkelt sending samt porto. Poststyret vil i hvert enkelt tilfelle treffe avgjørelse om hvorledes det skal forholdes med sendingene.

(R. 2—1956)

Kap. XV. Om ubesørgede og uinnløste postsendinger.

§ 1.

1. Postsendinger som ikke kan bli levert ut fordi adressen er mangelfull eller urett, skal sendes tilbake til senderstedet snarest med påskrift «Utilstrekkelig adresse» dersom senderen er oppgitt eller kjent. På samme måten skal en gå fram med postsendinger som ikke kan bli levert ut fordi adressen høver på flere, selv om senderens navn ikke er oppgitt eller kjent.

2. Pakker som ikke kan bli levert ut og inneholder noe som lett blir utskjemt, skal ikke sendes tilbake til utgangsstedet om innholdet er kjent og det må antas at det blir ødelagt når det blir returnert. Innholdet må i slike tilfelle enten selges til fordel for senderen eller tilintetgjøres. Det skal sendes melding til utgangsstedet. Følg brevet og i tilfelle salgssummen skal legges ved.

3. Om sendinger fra utlandet, se § 11.

§ 2. Andre postsendinger (unntatt vanlige korsbandsendinger, blad og tidsskrifter) til adressater som ikke kan finnes, skal føres opp på en liste (bl. 52) hver uke. Listen skal slås opp på et sted ved postlokalet som er tilgjengelig og iøynefallende for publikum, og i tilfelle i de oppslagsskapene som er bestemt til det. På postsendingene skal det skrives eller stemples «Kunngjort».

§ 3. I fisketiden skal navnet på adressater for sendinger som har ligget ved post-

steder i fiskedistrikter mindre enn 2 uker, leses opp høyt dersom det er ønske om det. Opplesingen skal i tilfelle skje hverdager mellom kl. 8,00 og 9,00, mellom kl. 12,00 og 13,00 og mellom kl. 16,00 og 17,00, helgedager mellom kl. 8,00 og 9,00 og mellom kl. 16,00 og 17,00. Utenfor disse klokkeslettene kan slik opplesing ikke kreves. Liste over ubesørgede postsendinger skal slås opp på disse poststedene i fisketiden først når sendingene har ligget i over 2 uker.

§ 4. Om pakker som senderen på forhånd har forbeholdt seg disposisjonsordre for, se kap. VII § 12.

§ 5.

1. Dersom adressaten ikke melder seg innen 1 uke i distrikter med bymessig bebyggelse og ellers innen 2 uker etter oppslag som nevnt i §§ 2 og 3, skal sendingen datostemples og sendes tilbake med ordet «Retur» skrevet eller stemplet på framsiden og med merknad på baksiden om grunnen («Reist», «Ikke hentet» osv.).

2. Postmesteren kan forlenge 2-ukersfristen til 4 uker dersom han mener det er behov for det.

3. Postsendinger som har påskrift om tilbakesending straks eller innen en viss tid, skal sendes tilbake i samsvar med anmodningen.

§ 6.

1. Postsendinger med påskrift «Poste restante» eller liknende, skal ikke kunngjøres med oppslag og ikke sendes tilbake før de har ligget 1 måned. For postoppkravssendinger med slik påskrift gjelder likevel de innløsningsfristene som er fastsatt for disse. Se kap. X §§ 14 og 38.

2. Når poststedene leverer ut vanlige postsendinger som har påskriften «Poste restante» eller liknende, må de være forsiktede. Hva for nærmere legitimasjoner som skal kreves, må avgjøres etter forholdene i hvert enkelt tilfelle. Mener postmesteren at det er nødvendig å gi nærmere regler, kan han fastsette disse.

§ 7.

1. Postsendinger (unntatt blad og tidskrifter) som adressaten *neker å løse inn eller ta imot*, skal sendes tilbake snarest mulig uten oppslag med nødvendige påskrifter («Innløsning nektet», «Mottaking nektet»). Det samme gjelder vanlige (ikke rekommanderte) korsbandsendinger når adressaten ikke kan finnes.

2. Dersom innenriksk verdibrev, rekommandert sending eller pakke uten postoppkrav til kjent adressat ikke er hentet etter 2 uker ved postkontorer med lokal postom-bæring og ellers etter tre uker, skal sendingen returneres til senderen. Det skal settes merknad om grunnen, for brevpostsendinger på baksiden, for pakker på framsiden og dessuten på følgebrevet (original eller duplikat). Kjenner adressepoststedet til at det ikke er mulig for adressaten å la sendingen bli hentet før fristen er ute, kan det la den ligge en kort tid utover fristen. Se også kap. VII § 12, 3dje leddet.

§ 8. Om ubesørgede innenrikske blad og tidsskrifter, se kap. VI § 25.

Om postanvisninger, se kap. VIII §§ 22, 32 og 70.

Om inn- og utbetalingskort, se Reglement for postgirotjenesten.

Om sendinger med postoppkrav, se kap. X §§ 16, 34 og 38.

§ 9.

1. Utgangspoststedet leverer ut returnert postsending til senderen ifall en sikkert kan se utenpå sendingen hvem han er. Hviler det porto på sendingen, må den bare leveres ut dersom portoen samtidig blir betalt. Betaler ikke senderen portoen, skal han gjøres oppmerksom på at han etter § 1 i postloven plikter å betale porto og avgifter, og at beløpene kan drives inn ved utpanting.

2. Dersom en ikke kan se utenpå sendingen hvem senderen er, eller dersom han neker å ta imot sendingen eller løse den inn, skal det gis påskrift om dette på baksiden av sendingen. Denne skal datostemples og deretter sendes — i tilfelle med kart — til Kommisjonen for ubesørget post. Innsending fra poståpnerier og brevhus skjer gjennom det overordnede postkontoret. Innsending fra postkontorene skjer i tilfelle minst 2 ganger i måneden.

3. Er en returnert *pakke* ikke hentet senest 1 måned etter at den kom tilbake, skal postmesteren snarest sende melding til Poststyret, så vidt mulig gi opp grunnen og opplyse om porto som hviler på pakken, kan ventes å bli dekket ved utpanting.

4. Er returstedet et poståpneri, skal poståpneren sende melding som nevnt i forrige ledd til postmesteren når pakken har ligget 1 måned. Postmesteren sender meldingen videre til Poststyret.

5. Poststyret tar avgjerd om hva det skal gjøres med pakken.

§ 10. 2. Postsendinger som er sendt tilbake til utgangsstedet på grunn av unøyaktig eller urett adresse og deretter er levert tilbake til senderen, regner en som nye sendinger når de blir innlevert på nytt med

Det som nå står under § 10, blir stående som punkt 2 i nevnte paragraf. Som punkt 1 settes inn:

71. Når postsendinger må sendes tilbake til senderen fordi de ikke kan besørgeres, skal vedkommende poststed ved tilbakesendingen tydelig sette ordet «Retur» på framsiden, enten med håndskrift eller med stempel. Alle slags brevpostsendinger skal ved tilbakesendingen dessuten datostemples på baksiden (brevkort o. l. på framsiden). Blad og tidsskrifter skal også stemples med datostempelet ved tilbakesendingen.

28/49.

7 I § 11 punkt 1 føyes til etter «Canada.» (på 3dje siste linjen):

Ubesørgelige brevpostsendinger fra Vest-Pakistan skal fra utvekslingskontorene sendes til «Bureau des Rebut», Lahore, Pakistan. Slike sendinger fra Øst-Pakistan sendes til «Bureau des rebuts», Dacca, Pakistan.

7/57.

Kap. XV.

§ 11 punkt 4 skal lyde:

4. Ubesørgelige postsendinger fra utlandet påklebes bl. 42, utfylt slik teksten i blanketten viser. Blanketten klebes i sin helhet på forsiden av sendingene dersom det der er plass til den. Er det ikke plass, kan blanketten deles etter den perforerte linjen, og den nederste delen av blanketten klebes på baksiden av sendingen. Resten av blanketten klebes på forsiden og såvidt mulig i nærheten av utgangspoststedets navn. På brevkort og trykksaker med form som brevkort skal i tilfelle hele blanketten klebes på forsiden. Istedenfor bl. 42 kan det brukes gummistempler med tilsvarende tekst. Utvekslingskontorene kontrollerer at slike retursendinger fra poståpneriene er utstyrt som ovenfor nevnt.

(Sirk. 10/1954, r. 2—1954)

fullstendiggjort eller rettet adresse. Det må derfor betales ny porto for dem. Det samme gjelder lokalsendinger som Postverket har prøvd å levere ut etter adressen, og dessuten postsendinger som er sendt tilbake fordi adressaten har nektet å ta imot dem eller fordi de ikke er blitt hentet, og som blir krevd framsendt på nytt etter samme adressen som før.

§ 11.

1. For tilbakesending av postsendinger fra utlandet gjelder reglene i vedkommende konvensjoner og overenskomster m. m. Ubesørgelige vanlige brevpostsendinger som skal sendes tilbake til *Sambandsstatene* og *Storbritannia*, skal pakkes i særskilte bunter fra utvekslingskontorene. Ubesørgelige brevpostsendinger fra *Italia* skal sendes tilbake fra utvekslingskontorene i konvolutt eller omslag som er merket «Rebuts», til «La Direction des postes de Milan», Milano. Ubesørgelige brevpostsendinger fra *Frankrike* og *Korsika* blir sendt tilbake fra utvekslingskontorene i konvolutt eller omslag som er merket «Rebuts», til «La Recette Principale des Postes de Paris», Paris. Ubesørgelige brevpostsendinger fra *Canada* skal fra utvekslingskontorene sendes til «Bureau des Rebuts», Montréal, Canada. Postkontorene skal gi sendingene de påskriftene som er påbudt, om grunnen til at de blir sendt tilbake.

2. Verdiløse vanlige trykksaker som ikke kan bli levert ut, skal bare sendes tilbake dersom senderen har krevd det i en påskrift utenpå sendingen. Ubetalte eller utilstrekkelig betalte såkalte «snøballbrev» (chainletters) som adressatene har nektet å løse inn fordi de kjenner innholdet, skal ikke sendes tilbake til Sambandsstatene. Postsendinger som således ikke skal sendes tilbake, skal sendes inn til Kommissjonen for ubesørgt post.

3. Om ubesørgelighetsmeldinger for pakker, se kap. VII.

4. På postsendinger som kommer fra underliggende poståpnerier og skal sendes tilbake til utlandet, skal postkontorene sette nødvendige påskrifter (stempelavtrykk) på fransk om grunnen til tilbakesendingen.

§ 12.

1. Postsendinger som kommer tilbake til utgangsstedene fra utlandet, skal behandles på samme måten som returnerte innenlandske postsendinger.

2. Ubetalte eller utilstrekkelig betalte postsendinger som er sendt tilbake fra utlandet, skal behandles på samme måten som tilsvarende innenrikske sendinger. Se § 9.

§ 13. Så langt det er nødvendig for å få vite hvem som er sender eller mottaker av en ubesørgelig postsending, kan Poststyret la den bli åpnet og undersøkt. Se § 10 i postloven. Vedkommende tjenestemenn har taushetsplikt. Se § 8 i postloven. Postsendinger som kommer inn til Kommissjonen for ubesørgt post som ubesørgede eller uinnløste, skal behandles etter instruksjonen (tillegg 4.)

§ 14. Postsendinger som ikke kan bli besørgt til adressaten eller levert tilbake til senderen, kan tilintetgjøres eller selges til fordel for Postverket etter at de har vært kunngjort på den måten Poststyret fastsetter. Vanlige brevsendinger og pakker skal tilintetgjøres når det er gått 1 år, og rekommanderte sendinger og verdisendinger når det er gått 3 år, etter at sendingene er kommet inn til Poststyret. Etter avgjørd av Poststyret kan nettoutbyttet av salget betales til den som melder seg innen ett år etter salget og godtgjør at han har billig krav på pengene. Se § 11 i postloven.

Kap. XVI. Om tilbakesending og omadressering av postsendinger.

§ 1. Så lenge Postverket har en postsending i sin varetekt, har senderen rett til å rå over den. Se § 12 i postloven.

§ 2. ~~Krav om tilbakelevering eller annen forføyning må settes fram skriftlig. Til dette kan nyttes bl. 289. Skal kravet sendes pr. post eller telegraf til et annet poststed, må senderen koste dette (både postporto og telegramavgift). Jfr. §§ 4 og 5.~~

§ 3. Når senderen har krevd å få postsendinger tilbakelevert eller omadressert, skal dette skje:

1. ved innleveringspoststedet dersom postsendingene ikke alt er sendt eller straks må sendes,

2. ved hvert poststed i ruten som pakker om vedkommende postsendinger,

3. ved adressepoststedet dersom vedkommende postsendinger ikke alt er levert ut.

§ 4.

1. Den som skal kunne kreve tilbakelevering, tilbakesending eller omadressering, må om nødvendig legitimere seg som sender. Men dette gjelder ikke endring bare av adressested. Se § 10.

2. Til vanlig regner en det for tilstrekkelig legitimasjon at sender av postanvisninger, innbetalingskort, verdibrev, rekommanderte sendinger og pakker viser kvittering for innleveringen, og at sender av andre postsendinger viser det stampelet som sendingene

er firma- eller navnestemplet med, eller det signetet som de er forseglet med.

§ 3. Det er et vilkår for at en sending kan leveres tilbake eller omadresseres, at den har tydelige ytre merker, slik at den med sikkerhet kan skilles fra andre sendinger.

§ 5.

1. Hvis kravet skal sendes til et annet poststed, skal det poststedet kravet blir satt fram ved, foreta nødvendig undersøkelse og attestere på kravet at vedkommende har legitimert seg som sender.

2. Når kravet om tilbakesending eller omadressering skal sendes pr. telegraf, gir det poststedet som kravet blir sendt fra, attest på den måten at det skriver på telegrammet ordene: «Legitimert som sender». Vedkommende postmann datostempler og skriver under påskriften. Denne blir telegrafert med. Postmannen legger telegrammet i særskilt konvolutt, forsegler den med signetet til poststedet og leverer den deretter til telegramsenderen. Denne må selv levere telegrammet på telegrafstasjonen.

§ 6. Vedkommende sender kan kreve at det blir sendt ekstrapost med kravet hans om tilbakesending eller omadressering. Han må da deponere en pengesum som er stor nok til å dekke det ekstraposten vil koste. Skal ekstraposten sendes fra et annet poststed, må dette enten få tilsendt den sum-

§ 2 skal lyde:

750.

§ 2. Krav om tilbakelevering eller annen forføyning må settes fram skriftlig. Til dette kan brukes bl. 289. For hver anmodning pr. post eller pr. telegraf om tilbake-sending, omadressering eller annen forføyning av en innenriksk sending, betaler senderen den avgiften som er bestemt for etterspørsler. Dersom kravet skal sendes fram pr. telegraf, må senderen dessuten betale telegramavgiften. Postavgiften blir avgjort med frimerker som settes på den skrivelsen senderen setter fram anmodningen i, eller på gjenparten av telegrammet. Frimerkene stemples. Jfr. §§ 4 og 5.

0—0

§ 3. Forutsetningen for at en sending kan bli tilbakelevert eller omadressert, er at dens utseende, utstyr og mulige spesielle kjennetegn blir så nøyaktig beskrevet at sendingen med sikkerhet kan skjernes fra andre sendinger.

(R. 4—1951).

I § 2 føyes til til slutt:

Om sendinger som blir levert tilbake før de er sendt fra innleveringspoststedet, se § 14.

(R. 3—1953)

men ekstraposten koster, eller få attest fra vedkommende poststed om at summen er deponert.

§ 7. Gjelder kravet endring av adressen og blir det sendt fram i posten, skal et fullstendig faksimile av omslaget eller utenpåskriften på sendingen følge med. Jfr. likevel § 10. Blir kravet sendt fram pr. telegraf, skal det stadfestes med første post. Det nevnte faksimile skal da sendes med.

§ 8.

1. Når et poststed får et slikt krav, foretar det undersøkelse etter sendingen og etterkommer kravet.

2. Gjelder det et telegrafisk krav om endring av adresse, skal poststedet likevel bare holde sendingen tilbake til faksimilet er kommet. Deretter etterkommer det i tilfelle kravet.

3. Kan et krav av en eller annen grunn ikke etterkommes, skal utgangspoststedet straks varsles om dette i brev som postsak hvis ikke senderen har krevd og betalt for telegrafsvær. Utgangspoststedet varsler deretter senderen.

§ 9. Når en sending som er krevd tilbake, skal returneres, blir den lagt i konvolutt sammen med kravet. Konvolutten skal adresseres til utgangspoststedet. Her blir det kontrollert at sendingen er den rette. Den blir deretter levert ut, om nødvendig mot legitimasjon.

§ 10.

1. Anmodning fra adressat om ettersending av postsendinger fra det opphavlige til et nytt adressested kan til vanlig etterkommes uten legitimasjon.

2. Postsendinger som har vært levert ut, har fått adressestedet endret og deretter er blitt lagt i postkasse, skal sendes etter til det nye adressestedet dersom sendingene ikke har fått andre påskrifter, t. eks. endring av adressatens navn, og de ikke har vært åpnet.

3. Anmodning fra adressat om ettersending av rekommanderte sendinger, verdisinger, utbetalingskort og postanvisninger må skje skriftlig eller telegrafisk.

4. Bortsett fra tilfelle av ren feiladressering o. likn. bør ettersending etter anmodning fra adressaten bare skje når det foreligger en virkelig forandring av adressatens bosted eller oppholdssted. Er det på det rene at slik grunn til omadressering ikke er til stede, skal sendingene behandles som ubesørgelige postsendinger.

5. Om ettersending og overflytning av utenrikske blad og tidsskrifter i postabonnement, se kap. VI § 43.

6. Om ettersending av pakker, se kap. VII §§ 13, 55 a og 55 b.

7. Om framgangsmåten ved poststedene når det blir krevd ettersending av postanvisninger og utbetalingskort, se kap. VIII § 24 og Reglement for postgirotjenesten § 13, 19, punkt 4.

§ 11. En må være svært forsiktig med å omadressere postsendinger som ikke kan bli levert ut etter adressen, når det ikke foreligger uttrykkelig forholdsordre fra sender eller adressat. Dette gjelder særlig postanvisninger, utbetalingskort, rekommanderte sendinger og verdisinger. En omadressering uten slik forholdsordre må derfor bare skje når vedkommende poststed er viss på at sendingen vil komme fram til sin rette adressat dersom den blir omadressert, t. eks. i tilfelle av åpenbar skrivefeil.

§ 12.

1. Alle slags postsendinger som er sendt feil eller som skal sendes etter, skal omekspederes den hurtigste veien til adressestedet snarest råd er. Jfr. kap. XIV § 19.

2. Alle postsendinger som blir omekspedert, også blad og tidsskrifter, må alltid datostemples.

3. Datostempelet skal settes på framsiden av sendinger med form som et kort og på baksiden av alle andre slags brevpostsendinger.

§ 13. For tilbakesending, ettersending og framsending til ny adresse skal det ikke betales noe tillegg til porto. ~~For pakker, se likevel kap. VII §§ 13 og 55 a, og for lokalsendinger som blir sendt etter til et annet poststed, se kap. III § 13.~~

§ 14.

1. Blir en postsending levert tilbake før den er sendt fra innleveringspoststedet, skal porto betales tilbake dersom det ikke alt er satt frimerker eller frankeringsavtrykk på sendingen. Er frimerker eller frankeringsavtrykk satt på, skal det leveres tilbake fri merker for tilsvarende beløp mot kvittering på omslaget eller blanketten, som senderen må overlate til Postverket.

2. Frimerkene på omslag eller blankett skal kasseres dersom det ikke er gjort før, og sendes inn til Frimerketellingskommisjonen etter reglene i kap. XVIII §§ 20 og 21.

3. Det skal ikke kreves opp porto for ubetalte og utilstrekkelig betalte sendinger som blir levert tilbake på innleveringsstedet etter anmodning fra senderen før de er pakket eller det er gjort forsøk på å levere dem ut.

§ 15.

1. Tilbakekreving, ettersending og adresseendring for postsendinger til og fra *utlandet* skjer i samsvar med forskriftene i verdenspostkonvensjonen og de internasjonale overenskomstene med ekspedisjonsreglementer, eller i tilfelle etter forskriftene i særoverenskomster som er sluttet med enkelte land.

2. Om de fremmede foreningsland som ikke tar del i slik tilbakesending og omadressering, se Brevposttakst og Pakkeposttakst.

3. Postsendinger som skal sendes etter til *utlandet* til adressater som har skiftet opp-

~~holdssted, til skipsmannskap osv., kan legges inn i særskilte konvolutter, bl. 319 (om ekspedisjons- eller samlekonvolutt). Se artikkel 137 i ekspedisjonsreglementet til verdenspostkonvensjonen. Tollpliktige saker, saker som kan få konvolutten til å gå i stykker, rekommanderte sendinger og sendinger som skal leveres ut med ilbud, må ikke legges inn i disse konvoluttene.~~

§ 16.

1. Anmodninger fra norske postkontorer om tilbakesending og omadressering skal ekspederes enten direkte til adressestedet eller — for de land som har bedt om at slike anmodninger må bli sendt gjennom sentraladministrasjonen eller et særskilt oppgitt kontor (jfr. ekspedisjonsreglementet til verdenspostkonvensjonen, art. 139) — etter den adressen som finnes i tillegg 43 til Postreglementet. Til anmodninger som skal sendes i posten, bruker en bl. 193. Anmodninger som blir krevd sendt telegrafisk, skal redigeres på fransk i samsvar med teksten på baksiden av blanketten. Fra poståpnerier skal anmodningene sendes til det overordnede postkontoret. Dette sender dem videre slik som det er sagt ovenfor. En må se nøye etter at anmodningen inneholder de opplysningene som trenges for å identifisere vedkommende postsending.

2. Liknende anmodninger fra utlandet om sendinger til Norge blir adressert direkte til adressepoststedet. *Telegrafiske* anmodninger til poståpnerier sender Telegrafverket til det overordnede postkontoret. Dette skal treffe videre forføyninger. Utgifter som postkontoret måtte ha til telefoning eller telegrafering av den grunn, skal føres til utgift i regnskapet under telegrafering.

3. Anmodninger om tilbakesending m. m. av post fra Sambandsstatene skal bare etterkommes når de kommer fra det amerikanske poststyret.

§ 13, siste punktum, skal lyde:

For pakker, se likevel kap. VII §§ 13 og 55 a.

(R. 1—1952)

Kap. XVI.

§ 15 skal lyde:

§ 15.

1. Tilbakekrevning, adresseendring og ettersending av postsendinger til og fra utlandet skjer i samsvar med forskriftene i verdenspostkonvensjonen og de internasjonale overenskomstene med ekspedisjonsreglementer, eller i tilfelle etter forskriftene i særoverenskomster som er sluttet med de enkelte land. Om de land som ikke tar del i slik tilbakesending og adresseendring, se Brevposttakst og Pakkeposttakst.

2. For brevpostsendinger fra utlandet som blir ettersendt eller tilbakesendt fra Norge til utlandet, gjelder følgende:

a) Ordinært frankerte og luftpostfrankerte korsbåndsendinger ettersendes eller sendes tilbake til utgangsstedet med vanlige befordringsmidler (jernbane, skip). Eventuell luftpostpåtegning strykes ut. For luftpostfrankerte sendinger fra de nordiske land, se punkt d.

b) Ordinært frankerte og luftpostfrankerte brev og brevkort som blir omadressert til land i Europa, ettersendes med fly i samme utstrekning som brev og brevkort postlagt i Norge blir sendt med fly til de samme land. Dette gjelder også når slike sendinger fra land i Europa skal sendes tilbake til utgangsstedet. Eventuell luftpostpåtegning skal ikke strykes.

c) Ordinært frankerte og luftpostfrankerte brev og brevkort som blir omadressert til land utenfor Europa, ettersendes med vanlige befordringsmidler. Det samme gjelder når slike sendinger fra land utenfor Europa skal sendes tilbake til utgangsstedet. Eventuell luftpostpåtegning strykes ut. For luftpostfrankerte sendinger fra de nordiske land, se punkt d.

d) Luftpostfrankerte brevpostsendinger (herunder også luftpostfrankerte korsbåndsendinger og småpakker) fra Danmark, Finland, Island og Sverige som blir omadressert i Norge, ettersendes med fly også til land utenfor Europa. Eventuell luftpostpåtegning skal ikke strykes ut.

e) De sendingene som er nevnt under a) og

§ 14 skal lyde:

1. Blir en postsending krevd tilbakelevert før den er sendt fra innleveringspoststedet

c) kan forlanges ettersendt med fly til hvilket som helst land forutsatt at det ved omadresseringen settes frimerker eller frankeringsavtrykk på sendingene som svarer til luftposttillegget for den nye fremsendingsveien.

3. Brevpostsendinger som skal ettersendes til utlandet til adressater som har skiftet oppholdssted, til skipsmannskap osv., kan legges inn i særskilte samlekonvolutter, bl. 319, for ordinært frankerte sendinger og, bl. 319 luftpost, for luftpostfrankerte sendinger. En samlekonvolutt med innhold må ikke i noe tilfelle veie over 500 gram. Utilstrekkelig frankerte luftpostsendinger kan ikke sendes fram i samlekonvolutter. Når samlekonvolutter skal sendes fram med fly, må korsbåndsendinger ikke legges i samme samlekonvolutt som brev og brevkort.

Sendinger med tollpliktig innhold, sendinger av en slik form at samlekonvolutten kan gå i stykker, rekommanderte sendinger og ilbudsendinger kan ikke sendes fram i samlekonvolutter.

(R. 6—1952)

Den som sender en slik pakke, skal forsøke på å levere den tilbake, skal den imidlertid leveres tilbake uten kassering av frankeringsavtrykket. Dette kan innveksles etter forskriftene i tillegg 31 § 10. Jfr. også samme tillegg § 5 punkt 5.

5. Det skal ikke kreves opp manglende porto for ubetalte og utilstrekkelig betalte sendinger som blir levert tilbake på innleveringsstedet etter anmodning fra senderen før de er pakket eller det er gjort noe forsøk på å levere dem ut.

6. Særskilt avgift for stoppkrav skal ikke kreves opp i de tilfellene som er nevnt i denne paragrafen.

(Sirk. 13/1953 III, r. 3—1953)

forsøk på å levere den tilbake, skal den imidlertid leveres tilbake uten kassering av frankeringsavtrykket. Dette kan innveksles etter forskriftene i tillegg 31 § 10. Jfr. også samme tillegg § 5 punkt 5.

let og den portoen tigger avgiften for endinger, blir porindre tilbakeleveril fra Postverketsvgiften for stoppden oppmerksom pårimerker det overpå omslaget ellerrlates Postverketendes i tilfelle innVIII § 20.

adinger behandlesFrimerkeavtrykketeres ved at en meds tvers over det.s ligger ved skran-

§ 16 punkt 4 skal lyde:

→ 4. For hver anmodning pr. post eller pr. telegraf om tilbakesending eller omadressering av en utenriksk sending, betaler senderen en avgift. Om størrelsen av denne, se portotakstene. Dersom kravet skal sendes fram med lufrute eller pr. telegraf, må senderen dessuten betale tilleggsporto for luftpost eller telegramavgiften. Postavgiften blir avgjort med frimerker som settes på den skrivelsen senderen setter fram anmodningen i, eller på gjenparten av telegrammet. Frimerkene stemples.

750.

4. For hver anmodning pr. post om tilbakesending eller omadressering av en utenriksk sending betaler senderen en avgift lik portoen for et enkeltvektig rekommandert brev, og for hver telegrafisk anmodning telegramavgiften. Til dette kommer postavgiften når det gjelder andre krav enn tilbakesending av postsenderinger og endring i adressen på vanlige og rekommanderte post-

senderinger. Postavgiften blir avgjort med frimerker, som blir satt på det skrivet senderen setter fram anmodningen sin i.

5. Ved anmodninger pr. telegraf skal poststedene kreve sikkerhet for at senderen refunderer telegram- og telefonavgifter, når disse ikke kan avgjøres straks.

6. Om tilbakelevering av ubesørgede og uinnløste senderinger, se kap. XV.

Kap. XVII. Om inventar (materieell) og kontorrekvisita.

§ 1. Når ikke annet er sagt, rekvirerer postkontorene for latentarbeidkontoret alle de inventarsaker (materieell) og kontorrekvisita (medregnet blanketter, protokoller osv.) som trenges til poststedene og poststasjonene og som blir levert fra Poststyret.

§ 2. De andre poststedene og funksjonærerne sender rekvireringene sine til det postkontoret de hører under.

§ 3. Om fornying og avskaffing av materieell (kontorinventar, motorikjortøy osv.) se Rekvireringsreglementet §§ 22 og 23.

§ 4. Enhver søknad om materieell skal være grunnlagt.

§ 5. Ved hvert poststed (unntatt provinsene) skal det finnes disse inventarsakene m. m.:

datostempel,
stempelpute med sverte og stempelgarn-
delar (garn- eller filplate),
signet,
T-stempel,
håndsverkt med skoler og loddkasse med
lodd,
postkasse eller postkasseskilt,
frimerkeskrin,
postkilt,
ramme for kontorfilakaten (bl. 276),
frimerkebok,

1. I den utstrækning forholdene krever det får poststedene dessuten på søknad andre inventarsaker, så som:

arkivkasse (bare postkassedepoene),
bilmaterieell,
blankett- og protokollbøker,
pengebøker (for eller stort eller lillblakkert
jærnskap),
kassett,
gullpostvekt (lærvekt),
postpost,
støpingskrin,
utbryngeskap,
vesker.

2. Dessuten blir det levert postkasser til poststater, helst når vedkommende stat i enten er hvarsig betydelse eller ligger i et trafikksentrum der flere sterke trafikke-

§ 1. Når ikke annet er sagt, rekvirerer postkontorene for latentarbeidkontoret alle de inventarsaker (materieell) og kontorrekvisita (medregnet blanketter, protokoller osv.) som trenges til poststedene og poststasjonene og som blir levert fra Poststyret.

§ 2. De andre poststedene og funksjonærerne sender rekvireringene sine til det postkontoret de hører under.

§ 3. Om fornying og avskaffing av materieell (kontorinventar, motorikjortøy osv.) se Rekvireringsreglementet §§ 22 og 23.

§ 4. Enhver søknad om materieell skal være grunnlagt.

§ 5. Ved hvert poststed (unntatt provinsene) skal det finnes disse inventarsakene m. m.:

datostempel,
stempelpute med sverte og stempelgarn-
delar (garn- eller filplate),
signet,
T-stempel,
håndsverkt med skoler og loddkasse med
lodd,
postkasse eller postkasseskilt,
frimerkeskrin,
postkilt,
ramme for kontorfilakaten (bl. 276),
frimerkebok,

Kap. XVII. Om inventar (materiell) og kontorrekvisita.

§ 1.

1. Når ikke annet er sagt, rekvirerer postkontorene fra Intendanturkontoret alle de inventarsaker (materiell) og kontorrekvisita (medregnet blanketter, protokoller osv.) som trenges til poststedene og postrutene og som blir levert fra Poststyret.

2. De andre poststedene og funksjonærene sender rekvisisjonene sine til det postkontoret de hører under.

3. Om fornying og nyskaffing av materiell (kontorinventar, motorkjøretøyer osv.), se Regnskapsreglementet §§ ⁴⁰53 og ⁵¹63.

4. Enhver søknad om materiell skal være grunngett.

§ 2.

1. Ved hvert poststed (unntatt brevhusene) skal det finnes disse inventarsakene m. m.:

- datostempel,
- stempelpute med sverte og stemplingsunderlag (gummi- eller filtplate),
- signet,
- T-stempel,
- balansevekt med skåler og loddkasse med lodd,
- postkasse eller postkasseskilt,
- frimerkeskrin,
- postskilt,
- ramme for kontortidplakaten (bl. 276),
- frimerkebok,

etikettmappe,

mappe for anvisnings- og giro-listene.

2. I stedet for postkasse bør det helst brukes postkasseskilt med åpning i veggen. Om det blir krevd, godtgjør Postverket poståpneren utgifter til monteringen av kasseskiltet.

3. Om inventar ved brevhusene, se tillegg 8 § 12 og Reglement for styrere av brevhus I kap. VIII § 3.

Om det utstyret landpostbudene skal ha, se tillegg 7 § 16.

§ 3.

1. I den utstrekning forholdene krever det, får poststedene dessuten på søknad andre inventarsaker, så som:

- arkivkasse (bare postekspedisjonene),
- bismervekt,
- blankett- og protokollreol,
- pengeskap (lite eller stort eller ildsikkert jernskap),
- kartkroker,
- pakkepostvekt (fjærvekt),
- postposer,
- stålpengekamin,
- uthengsskap,
- vesker.

2. Dessuten blir det levert postkasser til postruter, helst når vedkommende sted i ruten er bymessig bebygget eller ligger i et trafikksentrum der flere sterkt trafikkerte

veier krysser hverandre. Forutsetningen er i tilfelle at de folkene som gjør tjeneste i ruten, tømmer kassene regelmessig og uten særskilt utgift for Postverket.

3. Videre blir det — etter uttalelse og forslag fra postmesteren — levert veske (ransel) til å bære posten i mellom poståpneri og dampskip eller jernbane. Vilkåret for leveringen er til vanlig at postmengden på stedet ikke er rent ubetydelig og at posten må transporteres i båt mellom skip og landingssted eller over en ikke ubetydelig strekning mellom landingssted (jernbanestasjon) og poståpneri.

§ 4.

1. På søknad kan postførere etter tilhøvet få utlevert posthorn og våpen.

b. Vesker:

Nr.			
1.	Låsfør ryggsekk	50×53 cm	For bipostruter. Har 1 låsført rom.
2.	—«—	50×53 cm	For bipostruter med levering og mottaking av vanlig post underveis. Har 1 låsført og 1 ikke låsført rom.
3.	Ikke låsfør ryggveske (ransel)	55×46×26 cm	} For landpostbudruter. Nr. 3 og 4 har 3 ikke låsføre rom. Nr. 5 har 3 ikke låsføre og 1 låsført rom.
4.	Ikke låsfør ryggsekk	50×48 cm	
5.	Ikke låsfør ryggveske (ransel)	55×46×28 cm	
6.	Ikke låsfør skulderveske	50×42×16 cm	} Til ombord- og ilandbæring. Nr. 6 og 7 har 1 rom.
7.	—«—	40×36×14 cm	
8.	Budveske	45×30×22 cm	} For postombæring ved postkontorene. Nr. 8 og 9 har 2 rom.
9.	«	35×27×20 cm	
10.	Budmappe	28×16×9 cm	} For landpostbudruter. Nr. 10 har 1 rom. Nr. 11 har 5 rom.
11.	Landpostbudmappe	16×24×6 cm	

2. Veskene nr. 8 og 9 kan også leveres med løs klaff. Alle vesker og ryggsekker blir levert av vanntett seilduk. Når en tinger veske, gir en bare opp nummeret på den.

2. Patroner til revolvere skaffer så vidt mulig det overordnede poststed. Utgiftene skal dekkes av den ordinære løyvinga til vedlikehold av materiell (utgiftspost 25).

3. Regler for behandlingen av revolvere følger med hver revolver.

§ 5.

1. Postposer og vesker blir levert i disse størrelsene:

a. Postposer:

Vanlige: 80×50 cm, 110×70 cm og 125×80 cm;

Verdi : 50×30 cm, 80×50 cm og 110×70 cm;

Gule rek.poser: 80×50 cm

Tinging på postposer som skal leveres før jul, må være kommet inn til Intendanturkontoret senest innen midten av oktober.

§ 6.

1. Inventarsaker må behandles omhyggelig og forsiktig.

2. Inventarsaker som trenger reparasjon

29/50.

eller liknende, skal sendes inn til Intendanturkontoret, dersom det ikke gjelder mindre reparasjoner og oppussingsarbeid som kan bli utført ved vedkommende postkontor på økonomisk fordelaktig måte (utgiftspost 25).

3. Intendanturkontoret sørger for vask og reparasjon av postposer.

4. Det skal alltid sendes melding til Intendanturkontoret når inventarsaker kommer bort, blir ødelagt eller skadd. Skyldes bortkomsten m. m. skjodesløshet, vil skadebot bli krevd hos vedkommende funksjonær. Skadeboten blir holdt tilbake i lønnen.

5. Postmestrene skal føre tilsyn med hvordan de tjenestemenn som hører under dem, behandler de inventarsakene de har fått utlevert.

6. Postkasser og postkasseskilt skal holdes i forsvarlig oppusset stand. Til dette må bare brukes Postverkets originalmaling, som blir levert gratis fra Intendanturkontoret sammen med overføringsmerker for tekst og postemblem etter rekvisisjon.

7. Om behandlingen av datostempel må merkes:

- a. Stempelet må holdes fritt for fuktighet.
- b. Stempelet må holdes absolutt rent. Rensing skjer best med litt terpentin og en stiv børste. Når en tar ut stilleskruen og flytter hjulsettet rundt litt etter litt mens en børster, kan stempelet renses nokså godt uten at en tar delene fra hverandre, særlig når det ikke er lenge mellom hver gang slik børsting skjer. Har stempelet ikke vært rensset på lengre tid og derfor blitt fullt av inntørket sverte og skitt, må en skru ut akselen, ta ut hjulgangen og sette en hyssing gjennom denne i den stillingen den har når den blir tatt ut av stempelet. Deretter koker en alt sammen (stempelet, akselen og hjulgangen) i sterkt sodavann, skyller det deretter i rent vann, tørker det og setter det sammen igjen

i uforandret stilling. En må alltid se etter at sifferhjulene kommer nøyaktig på samme plassen som før rensingen. Når en skal dreie rundt hjulene for å skifte tallene, bruker en enten stilleskruen eller en pinne av hardt tre.

c. En må bruke passe bløtt underlag når en stempler. Gummi- eller filtplater til dette bruket kan fås utlevert fra Intendanturkontoret. Et 4-dobbelt tykt trekkpapir eller et tilsvarende tykt lag av vanlig papir kan også brukes.

d. Stempelputene må alltid ha et overtrekk av klede, så stempelet ikke kommer i direkte berøring med filten, da det lett blir urent på den måten. Stempelsverten bør ristes om før en fyller den i svertekoppen. En må ikke bruke så mye sverte at svertekoppene blir overmettet. Sverten skal fylles direkte på valsemassen nederst i koppen og aldri på eller mellom det øverste tøyestykket (overtrekket).

e. Når stempelet trenger reparasjon, skal det sendes inn til Intendanturkontoret.

§ 7.

1. Kontrollen med Postverkets vektredskaper hører under ~~politiet~~ *just. for. resenat*

5/53.

2. Med justervesenet er det truffet følgende særskilte ordning av kontrollen med fjærvektene:

- a. Fjærvektene blir ettersett av politiet hvert år. Men den omjusteringen hvert annet år som § 89 i justerreglementet påbyr, blir erstattet med en tilsvarende kontroll fra Postverket på steder der det ikke er justerkammer eller justerkontor.
- b. I byer med justerkammer eller justerkontor (Oslo, Hamar, Kristiansand S, Stavanger, Bergen, Ålesund, Kristiansund N, Trondheim og Tromsø) blir vektene omjustert minst én gang hvert annet år. Men denne regelen gjelder bare vektene

- på selve postkontoret i disse byene. Vektene på poståpnerier som ligger under disse postkontorene, skal kontrolleres av postkontorene etter de reglene som gjelder for steder der det ikke finnes justerkammer eller justerkontor.
- c. Kontrollen av vektene i distriktet kan skje enten på postkontoret eller på vedkommende poststed.
 - d. Postkontorene får til disposisjon et sett normallodd (1, 2, 2 og 5 kg). Når funksjonærer fra postkontoret er på inspeksjon i distriktet, kontrollerer de Postverkets fjærvekter med disse loddene slik at vektene blir undersøkt minst én gang hvert annet år.
 - e. Normalloddene må ikke brukes til vanlig veiing, men bare til kontroll. Loddene skal sendes inn til nærmeste justerkammer til omjustering minst én gang hvert femte år og ellers så ofte som en måtte ha mistanke om at det er skjedd forandring med dem.
 - f. I den vektkontrollmeldingen som blir sendt til Intendanturkontoret hvert år (se punkt i), skal det hver gang gis opplysning om når kontrolloddsettet sist er omjustert.
 - g. Bak i en av kontrollprotokollene på vedkommende poststed noterer kontrolløren når vektene er blitt kontrollert og hva resultatet har vært.
 - h. Når en vekt er kontrollert og funnet i orden, skal det settes en merkelapp på den før den blir sendt tilbake til vedkommende poststed. På merkelappen skal det settes en påskrift om når vekten er kontrollert. Vedkommende kontrollør skal skrive navnet sitt under påskriften. Merkelappen skal datostemples og festes til vekten med forsegling eller plombering.
 - i. Etter utgangen av hvert kalenderår skal det sendes melding til Intendanturkontoret snarest råd er, med oppgave over hva for poststeder og hvor mange vekter som har vært kontrollert. Defekte vekter skal føres opp særskilt med opplysning om hva som er gjort med dem.
 - j. Kontrollen av vektene skjer på den måten at vektene blir prøvd for hvert kilogram av skalaen inntil 10 kg. På 20-kilograms vektene legger en deretter hva som helst opptil 10 kg og prøver så videre oppover med å legge på normallodd.
 - k. Vekten er lovlig så lenge den ikke noe sted viser større feil enn 1/100 av den største last som den er bestemt for, altså for en 10-kilograms vekt 100 gram og for en 20-kilograms vekt 200 gram. Tilfredsstillende en vekt ikke dette vilkåret, må den straks settes ut av bruk og sendes Intendanturkontoret.
- § 8.
1. Når en styrer av poststed tiltrer, skal han forvise seg om at alt inventar som skal være ved poststedet etter inventarlisten, også virkelig er der og er i orden. Mulige mangler må meldes straks. For postekspedisjoner skal det gjøres merknad under punkt 6 (7) på meldingen. Gjør styreren ingen merknad når han overtar, blir han gjort ansvarlig for mangler som måtte finnes senere.
 2. Postmestrene må uttrykkelig pålegge nye poståpneriere, brevhusstyrere og andre å forvise seg om at alt inventar som hører til vedkommende poståpneri osv. etter inventarlisten, er til stede og i orden, og straks å melde mulige mangler.
 3. Ved utgangen av hvert 5. budsjettår — regnet fra juli måned 1944 — skal det sendes liste (bl. 11^c) fra poståpneriene og postekspedisjonene til det overordnede postkontoret over inventaret. I listene fra poståpneriene skal det også føres opp inventar i ruter og ved brevhus etter avgjørd av postmesteren. Listene skal være underskre-

vet og være påført attest om at det inventaret som er ført opp, virkelig er til stede.

§ 9.

1. ~~Ved utgangen av hvert budsjettår (altså snarest etter 1. juli) skal det sendes en liste (bl. 11 a) til Intendanturkontoret over det inventaret ved postkontoret og underpostkontorene som hører Postverket til. Listen skal være underskrevet av postmesteren eller den som har fullmakt, og være påført attest for at de tingene som står i listen, virkelig er til stede. Samtidig skal det sendes inn liste (bl. 11 f) over de inventarsakene ved postkontoret og i distriktet som er ført til avgang i budsjettåret. Avgangsliste skal sendes inn selv om ingen saker er ført til avgang.~~

2. Fullstendige lister over inventar ved postekspedisjoner, poståpnerier, ruter og brevhus (bl. 11 b, c og d) skal sendes inn hvert 5. budsjettår — regnet fra juli 1944. I disse listene skal føres beholdningen ved begynnelsen (1. juli) av den 5-årsperioden listene skal omfatte. Listene skal være underskrevet og påført attest for at tingene virkelig er til stede. Gjenparter av disse listene skal deretter føres à jour på postkontorene til det skal sendes inn liste neste gang.

3. Inventarlistene skal være sendt inn senest innen utgangen av juli måned.

§ 10.

1. De blanketter, konvolutter, merkelapper, protokoller o. l. som trenges til bruk ved poststedene, får en fra Intendanturkontoret for Postverkets regning.

2. For tinging av slike saker gjelder:

a. Tingingen skal sendes inn samlet for de forskjellige slags blanketter m. m., som regel én gang hvert kvartal, og det skal da tinges bestemte mengder av blanketter m. m. som kan rekke til for minst 3 måneder. (Til tingingene bruker en mest mulig bl. 316 a eller 316 b).

b. Blanketter og konvolutter oppgir en alltid med nummer (verdikonvolutter med littera).

c. Når en tinger protokoller, skal en oppgi hvor mange blad (ikke sider) de skal inneholde.

d. Når en tinger timesedler, meldingsblanketter og andre spesialblanketter, må en alltid sende med manuskript.

e. Rekvisisjonen skal som regel være underskrevet av postmesteren. Har postmesteren gitt en annen funksjonær fullmakt til å rekvirere, må dette få uttrykk i underskriften på den måten at det blir føyd til «e. f.» eller liknende.

§ 11.

1. Kontorrekvisita blir levert for Postverkets regning bare til postkontorene, feltpostkontorene og postekspedisjonene. En tinger dem fra Intendanturkontoret på behovsliste, bl. 316 c, for et halvt år hver gang (pr. 1. januar og 1. juli).

2. Om de rekvisita som postkontorene unntaksvis har rett til å skaffe på stedet uten forhåndsløyving, se Regnskapsreglementet § 50. 37.

§ 12.

1. Med blanketter, konvolutter, kontorrekvisita m. m. som Intendanturkontoret får Postverkets leverandører til å sende fram i direkte pakning, følger en spesiell kvitteringsformular, som postkontoret skal sende tilbake til Intendanturkontoret i kvittert stand. Kvitteringen skal gis av postmesteren.

2. I de tilfelle da postmesteren ikke selv kvitterer for sakene, men lar en av funksjonærene sine gjøre det, skal kvitteringen til Intendanturkontoret sendes gjennom postmesteren.

3. Avvik fra denne regelen kan bare skje med samtykke fra Poststyret.

§ 13.

Det må vises størst mulig økonomi med de sakene som er levert. Særlig må det merkes at blanketter ikke må brukes

3/53

7 § 11 punkt 1, 1ste punktum, skal lyde:
1. Kontorrekvisita blir levert for Post-
verkets regning bare til postkontorene,
feltpostkontorene, postekspedisjonene og
til en del av de største poståpneriene der
Postverket har overtatt utgiftene til assi-
stanse og lokale. 3/50.

§ 9 punkt 1, 1ste og 2nde linjen, skal
lyde: 22/50.

Pr. 1. april skal det hvert år sendes

Nest siste punktum i punkt 1 skal lyde:

2 Samtidig skal det sendes inn liste (bl. 11 f)
over de inventarsakene ved postkontoret
og i distriktet som er ført til avgang siden
1. april det foregående år. (1/4—30/3.)

Punktene 2 og 3 skal lyde:

1 2. Fullstendige lister over inventar ved
postekspedisjoner, poståpnerier, ruter og
brevhus (bl. 11 b, ~~e og d~~) skal sendes inn 2/52.
hvert 5te år — regnet fra april 1949. I
disse listene skal en føre beholdningen ved
begynnelsen (pr. 1. april) av den 5-års
perioden listen skal omfatte. Listene skal
være underskrevet og påført attest for at
tingene virkelig er til stede. Gjenparter av
disse listene skal deretter føres à jour på
postkontorene til det skal sendes inn liste
neste gang.

3. Inventarlistene skal være sendt inn
senest innen utgangen av april måned.

§ 16 punkt 1, siste punktum, skal lyde:

7 Bankkonvolutter blir solgt til publikum fra postkontorene og en del av de største poståpneriene der Postverket har overtatt utgiftene til assistanse og lokale i 2 formater (125 × 176 mm og 162 × 229 mm) for 5 øre pr. stykk. 2/50

§ 16 punkt 1 og 2, skal lyde: 29/50

1. Salgsblanketter blir solgt til publikum for den pris som er fastsatt av Poststyret. Jfr. Liste over Postverkets blanketter.

↑ 2. Ved postkontorene og ved en del av de største poståpneriene der Postverket har overtatt utgiftene til assistanse og lokale, selger en til publikum foruten vanlige salgsblanketter også verdikonvolutter i 2 formater (125 x 176 mm og 162 x 229 mm).

↑ § 16 punkt 2 skal lyde:

2. Ved poststedene kan en selge til publikum foruten vanlige salgsblanketter også verdikonvolutter i 2 formater, 125 × 176 mm (bl. 311) og 162 × 229 mm (bl. 310).

(R. 4—1954)

til annet enn det de er bestemt til, altså ikke til omslag o. l.

§ 14. De inventarsaker, rekvisita, sirkulærer o. l. som er sendt til postekspedisjonene, blir liggende der og skal ikke tas med av vedkommende postmenn om de blir overflyttet til en annen postekspedisjon.

§ 15.

1. De posttjenestemenn som selv bærer kontorutgiftene sine (poståpnere, brevhusstyrere), kan få kjøpt fra Intendanturkontoret til bruk ved poststedet:

~~lakk,~~

hyssing,

~~verdikonvolutter 125 × 176 mm,~~

~~do. 162 × 229 »~~

postgummi,

etter de prisoppgavene Intendanturkontoret sender ut.

2. Betalingen må sendes inn pr. postanvisning, innbetalings- eller girokort eller i kontanter (ikke frimerker) sammen med tingingen. Denne kan sendes som postsak. Sakene blir sendt fram uten utgift for posttjenestemannen. Reklamasjoner må i tilfelle skje innen en rimelig tid. Til ekspedisjon av disse ordrene i Oslo trenges det til vanlig ca. 1 uke.

§ 16.

1. Blanketter til postanvisninger, innbetalingskort, oppkravs-anvisninger, oppkravs-innbetalingskort og følgebrev og tollangivelser for pakker blir levert til publikum mot en betaling av 2 øre stykket, dobbelte blanketter mot 3 øre stykket. Til dobbelte blanketter blir regnet: bl. 301 og 563 (følgebrev for innenrikske oppkravspakker), bl. 351 og 561 (innenriksk inkassasjonspostanvisning og -innbetalingskort) og bl. 357 og 568 (følgebrev for brevpostoppkrav). ^{Banko-}konvolutter blir solgt fra postkontorene til publikum i 2 formater (125 × 176 mm og 162 × 229 mm) for 5 øre stykket.

2. Konvolutt for brev til sjømenn (bl. 320) koster 5 øre stykket, og samlekonvolutten for sjømannsbrev (bl. 319) koster 10 øre stykket.

3. På alle salgsblanketter som blir levert til poststedene, blir det gitt 10 % rabatt.

4. Andre blanketter som publikum skal fylle ut, blir levert gratis, men ikke flere om gangen enn rimelig til eget bruk for vedkommende.

5. Når publikum kjøper minst 5000 salgsblanketter av samme slaget på én gang, får de 10 % rabatt. Kvittering for rabatten skal gis på bl. 207.

6. Bare de blankettene som Poststyret har trykt og gitt ut, kan brukes. Postanvisnings-, postgiro- og følgebrevsblankettene er vannmerket med ordet «Post». Blir poststedene kjent med at det blir brukt blanketter som private har latt trykke, må dette meldes til Intendanturkontoret.

7. Handbøker, kart, portotakster, dirigeringslister o. l. som Poststyret har gitt ut, får en kjøpt fra Intendanturkontoret for den prisen som gjelder til hver tid.

§ 17.

1. Når arkiv eller liknende som hører Postverket til, blir transportert i postkuppe, skal styreren av postkontoret eller postekspedisjonen — om det blir krevd — gi stasjonsmesteren på avgangsstasjonen en skriftlig bevitnelse for at sakene hører Postverket til.

§ 18.

1. Intendanturkontoret selger private postkasser av blekk for den prisen som er fastsatt til hver tid. De er bl. a. bestemt til å henges opp i landpostbudruiter og villastrøk.

2. Når kassene blir tinget gjennom vedkommende poststed, blir de sendt fraktfritt.

Kap. XVIII. Forskjellige forskrifter.

§ 1. Posthemmeligheten.

1. Enhver som er betrodd å stelle med postsaker, plikter overfor uvedkommende å bevare taushet om andres bruk av posten og om hva han ellers får kjennskap til gjennom postsendingene. Han plikter også å påse at uvedkommende ikke får høve til selv å skaffe seg kjennskap til andres bruk av posten eller postsendingenes innhold. — Se § 8, 1ste leddet, i postloven.

2. Plakat med postlovens bestemmelse om posthemmeligheten skal være slått opp på alle poststeder (ved postkontorer også på alle avdelinger, bl. a. i budrommene), ved alle postekspedisjoner og på det sted posten blir behandlet ombord på skip uten postekspedisjon. Et kort med samme tekst skal leveres til alle funksjonærer — faste eller midlertidige — som begynner i tjeneste ved postkontor eller postekspedisjon, og til alle som har kontrakt om postføring i bi-postruter. Kontraktører som ikke utfører tjenesten personlig, skal pålegges plikt til å gjøre bestemmelsen kjent for de folk som utfører tjenesten for dem. Slike oppslagsplakater og kort kan rekvireres fra Intendanturkontoret.

3. En poståpner har plikt til å gjøre bestemmelsen kjent for betjening og vikarer ved poståpneriet, og for bud og vikarer i landpostbudruter som går ut fra poståpneriet.

4. Den som inspiserer og kassekontrollerer poststeder som telegraf- eller telefonstasjon er knyttet til, har taushetsplikt om det som han får greie på om telegraf- og telefonkorrespondansen.

§ 2. Opplysninger om postsendinger.

~~F~~ Protokollene ved poststedene må ikke leveres ut til private. Styrerne for poststedene kan derimot til vanlig gi opplysninger om postsendinger når disse blir tydelig kjennemerket og vedkommer rekvirenten. Ellers må slike opplysninger bare gis når rette vedkommende har gitt sitt samtykke eller når Poststyret i tvistemål og straffesaker har samtykt i at opplysningene kan gis til retten eller påtalemyndigheten. Se postloven § 8, 2dre leddet, tvistemålsloven § 204,2 og straffesakloven § 180,2.

§ 3. Undersøkelse av post ved politiet og militære.

(Jfr. lov av 24. juni 1915 om kontroll med post- og telegrafforsendelser).

1. Etter pålegg av en politiembetsmann er poststedene pliktige til å gi tjenestemenn i politiet og militære autoriteter høve til å undersøke post til og fra de personer som er mistenkt for forbrytelse mot lov om forsvarshemmeligheter av 18. august 1914 eller

F § 2, 1ste og 2dre punktum, skal lyde:

Protokollene ved poststedene må ikke leveres ut. Styreren av poststedet kan gi opplysning til sender om postsendinger fra ham og til adressat om postsendinger til ham.

(R. 3—1952)

...nkelige borger-
...mal stans
...Norges
...)

...nnes
...kommanderende ge-
...stabe-
...)
...)
...kommandanter,
...og ekspedisjoner for større
...som disse har gitt
...)

5. Disse vedkommende tjenestemenn eller autoriteter eller underordnede utenfor det er nødvendig å beslaglegge korrespondansen, med reglene i lov om rettergangs-
...følge. (Se § 4 nedenfor).

6. Vedkommende tjenestemenn eller autoriteter kan også ta korrespondans som ikke blir beslaglagt bli avskrevet eller foto-
...)

7. De tjenestemenn eller de autoriteter som utfører eller medvirker ved kontrollen, pliktes å tie med det som de har gitt
...)

8. Ved poststedene skal det føres en liste over de post saker som blir undersøkt på denne måten, med opplysning om hva det er gjort i hvert enkelt tilfelle, slik at Poststyret kan få de nødvendige opplysninger om det skulle bli etterforsket eller til-
...)

§ 4. Beslaglegging av postsendinger i utlandet.

1. Når beslaglegging av brev m. m. fore-
...i utlan-
...)

2. Når det ved beslaglegging av i
...i utlan-
...)

*) Brevet regnes som i utlandet når det er kommet til landet og adressaten ikke er beslaglagt.

...Post og Telegrafvesen
...er rettede til eller antages at være bestemt for
...eller andern fra nogen, som med skjellig Grund
...for en strafbar Handling, der kan med
...Straf end Fængsel i 6 Måneder,
...og Ousædelighederne gjør det sandsynlig, at Ind-
...har beslaglegges. Undtagen er Brevveks-
...mellem den sigtede og hans Forsvarer.

I påberøgende Tilfælde kan Postmyndig-
...den, i alle Tilfælde, der forestår Post- eller
...Telegrafvesen, at tilbageholde sadsanne Forsen-
...deber, indtil Rettens Afgjørelse er foretaget. Paa-
...Gyldighed er begrænset til 7 Dage.

§ 218. Brev og andre postforsendelser, telegrammer og andre papirer kan ikke, med mindre vedkommende gir samtykke dertil, åpnes eller gjennomses av andre enn dommeren i et rettsvidue og så vidt mulig, i siktede og andre vedkommendes øverste.

Kan gjennomsynet som følge herav ikke finne sted utvika ved beslagleggelsen, blir brevet å henlegge i et omslag, der foretages av den som foretar forretningen, og, om det begjæres, slikke av innehaveren eller nogen på hans vegne.

Dommeren vil ikke befale ved med påberø-
...idene, om utvismensens utvika kreves. Så
...som vedkommende pliktes å bevare tilmale
...og, hvad de andre saker av samme art.

§ 219. Dette kapitel Omreg for, at de af Post eller Telegrafvesen utvirkende Forsendelser eller Telegrammer, hvis Adgang ikke er af offentlig eller hest Indhold, eller som af andre omstendigheder for Indførelsen, eller der Ind af Indholdet, som måtte være nogen anden-
...eller Afkrift av samme indføres udenfor eller de Bestemmelser, samt at Underretning om hvad der holdes tilbage, meddeles Vedkommende, safrønt det kan ske uden Skade for Under-
...)

2. Når postsendinger blir beslaglagt skal en krone av utskrift av rettene avgjøres blir lagt fram. Posttjenestemennene og de andre som ikke andre postsendinger blir levert av om de som avgjøres uttrykkelig gjelder.

*) Brevet regnes som i utlandet når det er kommet til landet og adressaten ikke er beslaglagt.

mot kap. 8 eller 9 i den alminnelige borgerlige straffelov. (Forbrytelser mot statens selvstendighet og sikkerhet eller mot Norges statsforfatning og statsoverhode).

2. Med militære autoriteter menes her: Forsvarsdepartementet, kommanderende general (admiral), generalstabs- (admiralstabs-) sjef, distriktskommandosjefer (sjømilitære distriktskommandosjefer), kommandanter, eskadre-, avdelings- og skipssjefer for større fartøyer eller de offiserer som disse har gitt fullmakt.

3. Dersom vedkommende tjenestemenn eller autoriteter etter undersøkelsen mener det er nødvendig å beslaglegge korrespondansen, må reglene i lov om rettergangsmåten i straffesaker følges. (Se § 4 nedenfor).

4. Vedkommende tjenestemenn eller autoriteter kan også la korrespondanse som ikke blir beslaglagt, bli avskrevet eller fotografert.

5. De tjenestemenn eller de autoriteter som utfører eller medvirker ved kontrollen, plikter å tie med det som de da har fått vite.

6. Ved poststedene skal det føres en liste over de postsaker som blir undersøkt på denne måten, med opplysning om hva det er gjort i hvert enkelt tilfelle, slik at Poststyret kan få de nødvendige opplysninger om det skulle bli etterspørsel eller liknende senere.

§ 4. Beslaglegging av postsendinger i straffesaker.

1. Om beslaglegging av brev m. m. inneholder lov om rettergangsmåten i straffesaker disse bestemmelsene:

„§ 217. Retten kan ved Beslutning som i § 215 nævnt,¹⁾ lade Breve og andre Postforsendelser samt Telegrammer beslaglægge paa ved-

¹⁾ Rettens avgjerd etter § 215 skal oppgi grunnen til, formålet med og gjenstanden for beslagleggingen.

kommende Post- og Telegrafstation, saafremt de er rettede til eller antages at være bestemte for eller hidrøre fra nogen, som med skjellig Grund mistænkes for en strafbar Handling, der kan medføre strengere Straf end Fængsel i 6 Maaneder, og Omstændighederne gjør det sandsynligt, at Indholdet bør beslaglægges. Undtagen er Brevveksling mellem den sigtede og hans Forsvarer.

I paastrængende Tilfælde kan Paatalemyndigheden¹⁾, paalægge den, der forestaar Post- eller Telegrafstation, at tilbageholde saadanne Forsendelser, indtil Rettens Afgjørelse erhverves. Paalæggets Gyldighet er begrænset til 7 Dage.

§ 218. Brev og andre postforsendelser, telegrammer og andre papirer kan ikke, medmindre vedkommende gir samtykke dertil, åpnes eller gjennomsees av andre enn dommeren i et rettsvidnes og, så vidt mulig, i siktedes og andre vedkommendes overvær.

Kan gjennemsynet som følge herav ikke finne sted straks ved beslagleggelsen, blir papirene å henlegge i et omslag, der forsegles av den, som forestår forretningen, og, om det begjæres, tillike av ihendehaveren eller nogen på hans vegne.

Dommeren må ikke befatte seg med papirene videre, enn undersøkelsens øiemed krever. Så vel han som rettsvidnet plikter å bevare taushet om, hvad de måtte erfare av innholdet.

§ 219. Retten drager Omsorg for, at de af Post- eller Telegrafvæsenet udleverede Forsendelser eller Telegrammer, hvis Aabning ikke findes nødvendig, eller hvis Indhold viser sig at være uden Betydning for Undersøgelsen, eller den Del af Indholdet, som måtte være Sagen uvedkommende, eller Afskrift av samme befordres videre efter sin Bestemmelse, samt at Underretning om hvad der holdes tilbage, meddeles Vedkommende, saafremt det kan skje uden Skade for Undersøgelsen“.

2. Når postsendinger blir beslaglagt, skal en kreve at utskrift av rettens avgjerd blir lagt fram. Posttjenestemannen må se etter at ikke andre postsendinger blir levert ut enn de som avgjerda uttrykkelig gjelder.

¹⁾ Riksadvokaten, stadsadvokatene og embetsmenn i politiet, og — når det ikke er høve til å legge saken fram for den overordnede på forhånd — også lensmenn.

3. Pålegg fra påtalemyndigheten om at postsendinger skal holdes tilbake, skal en kreve stadfestet skriftlig dersom det har vært gitt muntlig. Ellers gjelder det som er sagt under 2. Er den 7 dagers fristen ute som loven setter, uten at rettens avgjerd foreligger, skal den posten som er holdt tilbake, straks sendes videre eller leveres ut på vanlig måte.

§ 5. Utlegg i postsendinger.

1. Dersom det ved en utleggs-, avsetnings- eller utpantingsforretning blir gitt utlegg i en postsending som Postverket har i sin varetakt, skal sendingen leveres ut til den som styrer forretningen, med mindre den blir overgitt til poststedet.

2. Både senderen og adressaten skal så vidt mulig varsles straks.

§ 6. Arrest i postsendinger.

Forbud mot utlevering.

1. Dersom retten tar avgjerd om sivil arrest, forbud eller andre midlertidige forføyninger, gjelder reglene i § 4,2 og § 5,2 tilsvarende.

2. Blir det satt forbud mot at en postsending blir levert ut eller levert tilbake (jfr. postloven § 12), skal sendingen ligge på poststedet til forbudet er opphevet.

§ 7. Krav om skadebot til Postverket i samband med melding til påtalemyndigheten.

Se kap. II § 9.

§ 8. Tilbakemelding om feil.

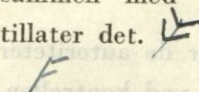
Når det viser seg at et annet poststed har gjort en feil, skal poststedene sende tilbakemelding om det (bl. 80) til styreren av

det andre poststedet. Gjentar feilen seg eller er den av en slik art at den tyder på en særlig grad av uorden eller liknende, skal det sendes melding til Poststyret. Dersom dette ikke blir gjort, kan det føre med seg ansvar for postfunksjonærene.

§ 9. Oppbevaring av verdipost og liknende.

1. Postfunksjonærene skal oppbevare verdipost og liknende liksom omhyggelig som en forsiktig mann bruker å oppbevare penger og viktige verdipapirer som hører ham selv til. Jfr. kap. XI.

2. Som alminnelig regel bør også frimerker m. m. så vidt mulig oppbevares liksom trygt som andre verdier.

3. Datostemplene og signetene på poststedene skal så vidt mulig holdes nedlåst når de ikke er i bruk. De bør oppbevares sammen med verdiposten når forholdene tillater det.

§ 10. Kvittering for verdipost og liknende.

Når en kvitterer for verdipost og liknende, skal en alltid skrive med bokstaver tallet på de sendingene en har tatt imot. Jfr. kap. XIV § 27.

§ 11 a. Oppslag på poststedene.

1. Poststeder med fast kontortid skal ha oppslag om kontortiden. Postmesteren avgjør hva for oppslag det skal være på postkontoret og de underliggende poststedene om postgangen. Jfr. kap. II.

2. De plakater, kunngjøringer m. m. som Poststyret sender til oppslag, skal settes på et sted i postlokalet der publikum lett blir oppmerksom på dem og lett kan gjøre seg kjent med dem. Av oppslagsplakater som er gitt ut både på bokmål og nynorsk, skal den utgaven brukes som vedkommende kommunestyre har vedtatt.

F 4. Postmesteren skal føre kontroll med bruken av landpostbudenes kupongbøker (bl. 6), slik at det blir ført notering over beholdningen med tilgang og avgang til enhver tid. Nye bøker må ikke utleveres før det bevislig er behov for dem. Den delen av blanketten som kvitteringen skal skrives på, oppbevares og heftes til kupongboken når denne er utskrevet, dersom kvitteringsdelen ikke er nyttet som kvittering til senderen. Postmesteren skal se etter at alle utskrevne kupongbøker blir levert tilbake til poststedet og oppbevart der i kronologisk orden.

(R. 1—1952)

↳ distriktsjefen 5/52.
7 eller distriktsjefen 5/52.
1, plombelegene 3/53.

F I § 9 punkt 3 føyes til til slutt:

Posttjenestemennene kan bli holdt ansvarlig for følger av at datostempler og signeter kommer uvedkommende i hende og blir misbrukt, dersom det viser seg at stemplene og signetene ikke har vært betryggende oppbevart.

(Sirk. 22/1953 II, r. 4—1953)

1) Med avgiften for den enkelte samtale blir forstat samtaltelling.

b) Grunnavgift og — dersom det blir krevd opp avgift for de enkelte samtaler i tillegg til grunnavgiften — avgift for opp til 500 samtaler pr. halvår, eller — dersom avgiftene blir krevd inn for kortere terminer — opp til 250 samtaler pr. kvartal eller 100 samtaler pr. måned, medregnet de samtalene som grunnavgiften eventuelt gir rett til.

c) Avgiften for den samtaloklassen som nærmest svarer til regelen under b), når avgiften blir regnet ut på grunnlag av periodisk samtaltelling.

4. Andre utgifter i samband med boligtelefoner: så som utgifter til flytning uten skifte av bolig, ekstralekker, biapparatur, innvendere m. m. kan ikke bæres av Postverket uten samtykke fra Poststyret.

§ 12. Regler om flaggdager

1. De offisielle flaggdagene er: Nyårsdag, 12. februar (Prinsesse Astrid Maud Ingebergs fødselsdag), 21. februar (H. K. H. Arveprins Haralds fødselsdag), 28. mars (H. K. H. Kronprinsessen, fødselsdag), 1. påskedag, 1. mai, 17. mai, 1. pinse-dag, 2. juni, 2. juni (Prinsesse Ragnhilds fødselsdag), 2. juli (H. K. H. Kronprinsens fødselsdag), 29. juli (jubel-dagen), 2. august (H. M. Kongens fødselsdag), 1. juledag og dagen for stortingsvalget.

F Overskriften til § 11 c skal lyde:

Funne ting i postlokalene.

Teksten skal lyde:

Ting som blir funnet i postlokalene og som må antas å være etterglemt eller mistet, skal poststedet ta vare på dersom tingene ikke straks kan bli levert tilbake til eieren. Ifall eieren ikke melder seg innen rimelig tid, skal tingen overlates til politiet (lensmannen) etter reglene for hittegoods.

(Sirk. 28/1953 XIV, r. 5—1953)

3. Reklameskilter for utenlandske firmaer, annonser som anbefaler spirituos og i det hele oppslag som etter sitt innhold eller sitt utstyr ikke er forenlig med lokals egenskap av offentlig postlokale, er forbudt på poststedene.

4. Dersom Postverket eier eller leier postlokalet, kreves postmesterens samtykke til annonser og oppslag som ikke er sendt fra Poststyret.

5. For poståpnerilokaler som poståpneren eier eller leier, behøver ikke poståpneren særskilt samtykke fra postmesteren til oppslag fra statsmyndigheter og kommunale myndigheter, andre oppslag av almen interesse (kunngjøringer om offentlige møter, samferdselsmidlers rutetider osv.) og annonser som poståpneren har fått tilsendt fra Poståpnerens Landsforbund. Men slike oppslag og annonser må ikke settes opp til fortrenghet for Postverkets egne oppslag. Jfr. også punkt 3 foran.

6. Når oppslag, plakater, kunngjøringer o. l. ikke gjelder lenger, skal de straks tas ned og tilintetgjøres.

§ 11 b. Postkasser og postskilt.

1. Postkassene utenfor postlokalene bør helst være like ved inngangen.

2. Postskiltet skal settes slik at det hjelper folk med å finne fram til poststedet.

F § 11 c. Etterglemte ting i postlokalene.

Etterglemte ting i postlokalene skal i regelen meldes og sendes til politiet som hittegoods når eierne ikke kan finnes.

§ 11 d. Telefonabonnement.

1. Med godkjenning fra ^{distriktsjefen} Poststyret abonnerer postmesteren på telefon for regning av Postverket til postkontoret med under-

kontorer av 1. klasse og til postmesterens bolig.

2. Når det er tilstått boligtelefon for regning av Postverket, kan innmeldingsavgift og flytningsutgifter etter skifte av bolig bæres av Postverket.

3. Ellers bærer Postverket utgifter til boligtelefoner på ett av nedennevnte vilkår — alt etter forholdene på hvert enkelt sted:

a) Hele avgiften dersom det overhodet ikke blir foretatt samtale telling.

b) Grunnavgift og — dersom det blir krevd opp avgift for de enkelte samtalene i tillegg til grunnavgiften — avgift for opptil 500 samtaler pr. halvår, eller — dersom avgiftene blir krevd inn for kortere terminer — opptil 250 samtaler pr. kvartal eller 100 samtaler pr. måned, medregnet de samtalene som grunnavgiften eventuelt gir rett til.

c) Avgiften for den samtaleklassen som nærmest svarer til regelen under b), når avgiften blir regnet ut på grunnlag av periodisk samtale telling.

4. Andre utgifter i samband med boligtelefoner, så som utgifter til flytning uten skifte av bolig, ekstraklokker, biapparater, linjevendere m. m. kan ikke bæres av Postverket uten samtykke fra Poststyret. *distrikts- 5/52*
sjefer.

§ 12. Regler om flagging.

I. De offisielle flaggdagene er:

Nyårsdag, 12. februar (Prinsesse Astrid Maud Ingeborgs fødselsdag), 21. februar (H. K. H. Arveprins Haralds fødselsdag), 28. mars (~~H. K. H. Kronprinsessens fødselsdag~~), ^{2/53}
1. påskedag, 1. mai, 17. mai, 1. pinsedag, 7. juni, ~~9. juni~~ (Prinsesse Ragnhild Alex- ^{4/53}
~~andras fødselsdag~~), 2. juli (H. K. H. Kronprinsens fødselsdag), 29. juli (olsokdagen), 3. august (H. M. Kongens fødselsdag), 1. juledag og dagen for stortingsvalget.

2. På disse dagene skal postflagg med splitt og tunge heises på alle bygninger som Postverket eier og som vesentlig blir brukt av statsinstitusjoner.

3. Postflagg med splitt og tunge skal også heises disse dagene på bygninger som Postverket leier lokaler i, dersom postkontoret har fått utlevert splittflagg fra Poststyret.

4. Postflagg med splitt og tunge kan dessuten heises:

a. ved andre høytidelige og festlige høve innen nasjonen eller Kongehuset;

b. ved offisielle besøk av medlemmer av Kongehuset, utenlandske statsoverhoder og fyrstelige personer;

c. når det av omsyn til den virksomhet som Postverket driver, må regnes for særlig viktig eller ønskelig.

5. Flagget med splitt og tunge må ikke heises ved høytideligheter av helt privat karakter.

6. Flagget skal heises på stang på taket eller fra siden av bygningen eller på frittstående stang.

7. Flagget skal heises kl. 8,00 i månedene mars til og med oktober, kl. 9,00 i månedene november til og med februar. I fylkene Nordland, Troms og Finnmark skal flagget heises kl. 10,00 i månedene november til og med februar.

8. Flagget skal fires ved solnedgang, likevel ikke senere enn kl. 21,00 hvis solen går ned etter denne tid. I fylkene Nordland, Troms og Finnmark skal flagget fires kl. 15,00 i månedene november til og med februar.

9. Tvilsumme spørsmål om flagging på bygninger som Postverket eier eller leier i, skal legges fram for Poststyret. Dette sørger i tilfelle for at spørsmålet blir lagt fram for Utenriksdepartementet.

10. Postførende fartøyer kan bruke postflagg bare når skipet er norsk og rederiet

har kontrakt med Postverket om postføring, og bare i de rutene kontrakten om postføringen gjelder. Skip som bare fører skipsbrev eller bare har postkasse ombord, må ikke bruke postflagg uten særskilt tillatelse fra Poststyret.

11. Flagget skal heises på flaggspill akter eller under gaffelen.

12. Ved flagging på fartøyer må en ellers rette seg etter de alminnelige reglene for flagging til sjøs.

§ 13. Telegrafering om uregelmessigheter i postgangen.

1. Fra steder med telegrafstasjon skal vedkommende postmann telegrafere om alle større uregelmessigheter i postgangen til de poststedene som har interesse av å få varsel. Det skal så vidt mulig telegraferes etter en plan som postmesteren har satt opp på forhånd. Denne planen må ordnes på den billigst mulige måten for Postverket. Det må bl. a. undersøkes om den billigste ordningen er å telegrafere bare til enkelte sentrale poststeder, som deretter telefoner meldingen videre til de andre stedene.

2. Ellers skal det telegraferes i de spesielle tilfellene som er påbudt av Poststyret. ~~Om dette blir det gitt melding i sirkulærene fra Poststyret.~~ Dersom postskip eller post passerer til slik tid på døgnet at telegrafmeldingen ikke vil nå ett eller flere av de oppgitte stedene før skipet eller posten kommer, skal det ikke telegraferes til disse stedene.

3. Telegrammene skal adresseres til postmestrene, postekspeditørene eller poståpnerne dersom ikke annet er fastsatt uttrykkelig.

4. Telegrammene skal skrives på Telegrafverkets bl. nr. 1 alm. Til gjenpart og kvittering for betalt telegramavgift skal brukes Postverkets bl. 51. Gjenparten skal skrives av senderen og brukes sammen med

I § 12 skal det settes til som nytt punkt

1 b:

1 b. Utenriksdepartementet fastsetter offentlig flagging i særskilte høve ellers.

(R. 3—1952)

7 distriktsjefen eller R⁵/52.

unntagelsen

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

kvitteringen som regnskapsvedlegg. Begge de nevnte blankettene får en fra Intendanturkontoret.

5. Telegram fra reisende postmenn skal leveres til det poststedet som telegrammet skal sendes fra.

6. Mottatte telegrammer om postgangen og liknende skal kunngjøres med oppslag utenfor postlokalet.

7. Poststeder nordfor Trondheim som har fått telegram om avgangs- eller ankomsttiden for et postskip, skal levere avskrift til andre postskip som passerer stedet, dersom disse i de neste 24 timene kommer til å gå innom steder uten telegrafstasjon, og telegrammene kan ha interesse for disse stedene. Deretter skal det sørges for at innholdet av telegrammene i tilfelle blir meldt til vedkommende poststeder.

8. Postmenn som får meldinger fra postekspedisjoner om avgangs- eller ankomsttider, forsinkelser m. m. til sending pr. telegraf, skal straks levere disse til vedkommende telegrafstasjon. Dersom postekspedisjonen ikke har kunnet oppgi avgangstiden nøyaktig, skal postmannen føre den på.

9. Er det høve til å bruke telefon istedenfor telegraf, skal det telefoneres dersom dette er billigere.

§ 14. Kunngjøring i blad.

1. Kunngjøringer i bladene må formes med streng økonomi for øye. De bør bare vise ganske kort til oppslag i eller utenfor postlokalet når postmesteren mener dette er formålstjenlig.

2. Kunngjøringene bør rykkes inn 1 til 2 ganger i hvert blad som kommer ut på stedet (men ikke i illustrerte blad o. l.). Nytter en flere blad, bør kunngjøringen skje i blad av ulik politisk farge.

3. Det er forutsatt at poststedene hjel-

per de blad som måtte ønske det, med å utarbeide de erindringslistene som til vanlig blir tatt inn i bladene.

§ 15 a. Frimerker m. m.

som skal has til salgs.

1. Postkontorene skal ha til salgs alle verdier av frimerker, frimerkehefter, brevkort, kortbrev og svarbevis. Poståpneriene skal ha frimerker av verdi til og med ~~20~~ ³⁰ øre og innenrikske brevkort, enkelte og med betalt svar. Poståpnerier i mer trafikkerte turistruter skal dessuten ha utenrikske brevkort og svarbevis.

2. Om poståpneriere også ellers skal ha til salgs svarbevis, kortbrev og frimerker og brevkort av høyere verdi enn nevnt, avgjør postmesteren for hvert tilfelle.

3. Postekspedisjoner skal ha til salgs frimerker av verdi til og med portoen for et enkeltvektig brev til utlandet og dessuten brevkort til inn- og utlandet.

4. Brevhus skal være så godt forsynt med frimerker av verdi til og med ~~25~~ ³⁰ øre og innenrikske brevkort at publikum kan få kjøpt dem i smått.

5. Postmesteren kan bestemme at brevhus skal få tildelt en fast beholdning av frimerker m. m. for opptil kr. 100,00. Jfr. tillegg 8 § 10 og Reglement for styrere av brevhus I kap. VIII § 2.

6. Landpostbud skal ha til salgs 10, 15, ²⁰ og ~~25~~ ³⁰ øres frimerker og innenrikske brevkort.

7. Den som kjøper frimerker for minst 5 kroner på en gang, kan få kvittering for dette på bl. 115.

§ 15 b. Postverkets frimerkesalg til samlere.

Postverkets frimerkesalg til samlere, Oslo postkontor, har beholdning bl. a. av frimerker som ikke lenger er til salgs ved post-

kontorene i sin alminnelighet. Det er utarbeidet en liste over de frimerker m. m. som blir solgt, med oppgave over de numrene de forskjellige merkene har i den norske og 4 utenlandske frimerkekataloger. Listen får postkontorene fra Oslo postkontor til utdeling til interesserte.

§ 16. Rekvisisjon av frimerker og tjenestemerker m. m.

1. Postkontorene rekvirerer de frimerkene og tjenestemerkene m. m. som de trenger, direkte hos Frimerkeforvalteren. I rekvisisjonene må det stå hva for en måned frimerkene m. m. vil bli regnskapsført i. Rekvisisjonene skal skrives ut i to eksemplarer på bl. 268. Gjenparten beholder postkontoret.

2. Postkontorene rekvirerer frimerker og tjenestemerker i hele hundrer, brevkort, kortbrev, frimerkehefter o. l. ikke under hel minstepakning. Når en rekvirerer frimerker, må en se til at den nye forsyningen sammen med restbeholdningen av de enkelte slags merker m. m. svarer omtrent til det en kan regne med vil bli brukt i ca. 3 måneder framover.

3. Poståpnere og postmenn ved postekspedisjoner rekvirerer frimerker m. m. fra det overordnede postkontoret. Til rekvisisjonen bruker de bl. 498. Om kjøp av frimerker til brevhus, se tillegg 8 § 10 og Reglement for styreere av brevhus I kap. VIII § 2.

4. Om rekvisisjon av frimerker m. m. til underordnede poststeder gir postmesteren nærmere regler med sikte på å avgrense arbeidet med levering og regnskapshold og risikoen ved oppbevaring.

5. Rekvisisjon av nytt parti frimerker m. m. må skje i så god tid at det kan være mottatt før noen sort av frimerker er ut-solgt.

§ 17 a. Frimerkesendinger.

1. Når sendinger med frimerker m. m. blir mottatt fra Frimerkeforvalteren eller det overordnede poststed, skal sendingene straks åpnes og frimerkene m. m. telles etter i nærvær av vitne. Ved større postkontorer kan likevel åpningen og ettertellingen skje etter hvert, når det skjer senest i den 2dre måneden etter den måned som er stemplet på pakken. Ellers vil det ikke kunne nytte å påstå at innholdet av sendingen var uriktig. Blir det reklamert, må det særlig opplyses om sendingen var hel og uskadd da den ble åpnet. Vitnet må skrive under på opplysningen.

2. Frimerkesendinger og frimerkepakninger må åpnes uten at seglene blir skadd. Er innholdet ikke i orden, må det tas vare på materialet: merkelapp, pose, konvolutt, hyssing m. m.

3. Når frimerkesendinger blir sendt fra postkontorene til poståpnerier og brevhus, skal verdien være oppgitt på omslaget eller merkelappen. Konvolutter med frimerker kan en i den indre posttjenesten forsegle på samme måten som bankopakninger.

§ 17 b. Salg av frimerkene.

1. Frimerker som poststedene rekvirerer hos Frimerkeforvalteren, skal selges ut etter hvert.

2. De eldre beholdningene av en frimerkeverdi må være solgt ut før en begynner å selge frimerker av samme verdi av en senere sending fra Frimerkeforvalteren. Dette gjelder ikke i de tilfellene det gis ut spesielle frimerker som skal selges fra en bestemt dag. Da selges disse frimerkene først, hvis kjøperen ikke uttrykkelig forlanger frimerker av vanlig type. Heller ikke gjelder det for frimerker med tilleggsverdi.

T under inntektspost 15 (B. Øvrige inntekter) med de nødvendige opplysninger på bilaget til posten.

3/57.

Minsteprisen for trykningen blir det som det til enhver tid koster å trykke frimerkestempel på 2000 stykker.

7/57.

og aerogrammer 4/53.

§ 18 punkt 3 skal lyde:

3. For kjøp av frimerker, brevkort, kortbrev og aerogrammer får frimerkeforhandleren rabatt av kjøpesummen pr. måned etter følgende regler:

2½ % rabatt av de første 2 000 kronene.

1½ % rabatt av den delen av kjøpesummen som ligger mellom 2 000 og 10 000 kroner.

Av den delen av kjøpesummen som ligger over 10 000 kroner pr. måned får frimerkeforhandleren ingen rabatt.

(Sirk. 4/1953 I, r. 2—1953)

§ 19, 1ste punktum, skal lyde:

1. Korresponderende kan få trykt frimerker på brevkort, konvolutter og omslag til brevpostsendinger m.v. mot å betale trykningsutgiftene og frimerkeverdien.

(R. 2—1956)

§ 18. Frimerkeforhandlere.

1. Frimerkeforhandlere blir antatt av postmesteren. De må skrive under en erklæring (bl. 303) om at de vedtar den instruksjonen som gjelder til hver tid for frimerkeforhandlere. Se tillegg 9.

2. Frimerkeforhandleren får utlevert en kontrabok (bl. 99) fra postkontoret. I denne fører han inn med blekk tallet på og samlet verdi av de frimerker, brevkort, og kortbrev som han kjøper hver gang. Dersom postmesteren bestemmer det, fører poststedet den samlede verdien inn i protokoll (bl. 279).

~~3. For kjøp av frimerker, brevkort og kortbrev får frimerkeforhandleren rabatt av kjøpesummen pr. måned etter følgende regler:~~

~~2 % rabatt av de første 2 000 kronene.~~

~~1 % rabatt av den delen av kjøpesummen som ligger mellom 2 000 og 5 000 kroner.~~

~~Av den delen av kjøpesummen som ligger over 5 000 kroner pr. måned får frimerkeforhandleren ingen rabatt.~~

4. Kvittering for rabatten skal gis på vedkommende side i kontraboka. Siden skal rives ut og beholdes av poststedet.

5. Rabatt skal ikke betales ut noen gang før verdien av kjøpte frimerker m. m. er minst 100 kroner tilsammen.

6. Når en frimerkeforhandler ønsker det og postmesteren finner det hensiktsmessig, kan han også selge blanketter for Postverket mot rabatt $\frac{1}{2}$ øre pr. eksemplar. Når han kjøper blanketter ved poststedet, skal han levere bl. 330 i utfylt stand. Næderst på blanketten skal han kvittere for det beløpet som han mottar i rabatt.

7. Utbetalt forhandlerrabatt fører postkontorene i regnskap under utgiftspost 43 med kvitteringene som vedlegg. Se Regnskapsreglementet § 59, 46.

8. Frimerkeforhandlerne må ikke gi publikum rabatt.

§ 19. Frimerkestempel på konvolutter m. m.

~~1. Korresponderende kan vende seg til Frimerkeforvalteren, et postkontor eller poståpneri og få trykt frimerkestempel på konvolutter og omslag til korsband mot å betale trykningsutgiftene og frimerkeverdien. Av omsyn til frimerkefargen må konvolutter eller omslag være hvite. De må leveres samtidig med tingen. Postmesteren sender i tilfelle rekvisisjonen med konvoluttene eller omslagene videre til Frimerkeforvalteren som postsak. Fra poståpnerier skal tingen i tilfelle sendes gjennom det overordnede postkontoret. Frimerkeforvalteren sender konvoluttene tilbake til postmesteren med påtrykt stempel og oppgave over utgiftene. Postmesteren ser til at konvoluttene blir ekspedert videre og at utgiftene blir dekket.~~

2. Personer som har rett til å rekvirere tjenestemerker, kan på tilsvarende måte få trykt tjenestemerkestempel på konvolutter m. m. For frimerkeverdien må det gis kvittering til vedkommende poststed på bl. 140, i tilfelle på 140 b samtidig med at beløpet blir betalt. Trykningskostnaden må betales kontant.

3. Portosummene skal postkontoret føre i frimerkeregnskapet under debetpost 2. Betalingen for trykningen (både for frimerkepåtrykk og tjenestemerkepåtrykk) skal føres under inntektspost 12: Forskjellige inntekter.

~~4. De påtrykte tjenestemerkene som er levert ut på den måten, skal tas med i årsoppgaven. Jfr. kap. XIII § 20 og Regnskapsreglementet § 65, 2.~~

§ 20. Innbytting av frimerker m. m.

1. Frimerker m. m. som en gang er solgt, blir ikke kjøpt tilbake.

Derimot har publikum rett til å få frimerker, brevkort, kortbrev og aerogrammer

byttet ved poststedene når det er utvilsomt at de ikke er brukt tidligere.

Likevel blir ikke vanlige frimerker byttet mot frimerker med tilleggsverdi eller mot spesielle frimerker som har vært utgitt til en bestemt anledning eller i et avgrenset opplag. Heller ikke blir slike frimerker byttet mot vanlige frimerker. Frimerker m. m. til samlet verdi over ~~100~~⁵⁰⁰ kroner kan bare byttes med samtykke fra Poststyret. For bytting skal det betales en avgift på 1 øre pr. stykke (enkelt frimerke, brevkort, kortbrev eller aerogram).

2. Med samme avgrensing kan bruker av frankeringsmaskin få byttet omslag, konvolutter, brevkort, følgebrev, postanvisninger, innbetalingskort med ubrukelige frankeringsavtrykk mot frimerker etter skriftlig søknad innen 3 dager. Jfr. tillegg 31 § 10. Det skal betales en avgift på 1 øre pr. omslag (konvolutt, brevkort, følgebrev, postanvisning, innbetalingskort), uten omsyn til hvor mange avtrykk det er satt på omslaget.

3. Svarbevis som er kjøpt i Norge, kan byttes ved norske poststeder med frimerker som svarer til salgsprisen. For innbyttingen skal det betales en avgift på 3 øre pr. svarbevis. Om innveksling av utenlandske svarbevis, se kap. III § 9.

4. Frimerkeforhandlere kan få byttet ved poststedet uten avgift frimerker som de selv har kjøpt der og ennå ikke solgt.

5. Poståpnerne sender de frimerker m. m. som er byttet inn, til det overordnede postkontoret sammen med oppgjøret på bl. 49. Beløpet fører de under post 8: Annet utlegg.

6. Alle frimerker, norske svarbevis, brevkort, kortbrev og aerogrammer som er byttet inn, sender postkontorene til Frimerketellingskommisjonen i Poststyret til de tider postmesteren fastsetter, men minst én gang i kvartalet.

På omslaget eller merkelappen til slike

sendinger fører postkontorene opp den verdien de innlagte frimerkene representerer. Frimerkesendinger i konvolutt kan en forsegle på samme måten som bankopakninger.

7. De ubrukte merkene skal makuleres før de blir sendt inn, på den måten at det blir satt en strek med kopiblyant over hver rad med frimerker. Kvitteringen fra Frimerketellingskommisjonen skal legges ved frimerkeregnskapet for vedkommende måned som bilag til kreditpost 7. Jfr. Regnskapsreglementet § 21.

8. Omslag, konvolutter osv. med frankeringsavtrykk som er byttet inn, skal legges ved frimerkeregnskapet. Søknaden om innbytting må legges ved. Avtrykkene skal ordnes etter numrene på maskinene. Nettoverdien skal føres i frimerkeregnskapet under kreditpost 3: Innbyttede frankeringsavtrykk.

9. Frimerker som det mangler noen del av, blir ikke byttet inn.

10. Om makulerte tjenestemerker og tjenestebrevkort, se kap. XIII § 11.

11. Om erstatning av porto for sendinger som er levert tilbake før de er sendt fra innleveringspoststedet, se kap. XVI § 14.

12. Portoen på makulerte utbetalingskort og makulerte (ubrukte) inkassasjonsinnbetalingskort med påtrykt porto kan kontohaverne få godskrevet sin postgirokonto ved å sende blankettene i postgirokonvolutten, bl. 585, til Postgirokontoret. Alle delene av inkassasjonsblanketten, ikke bare innbetalingskortet, må sendes med.

§ 21. Frimerker som blir makulert ved poststedene.

1. Frimerker som en posttjenestemann ved et mistak har satt på en postsending og tatt av igjen, må ikke brukes til å frankere med senere, enten frimerkene er stemplet eller ikke.

§ 20 punkt 1, siste punktum, skal lyde:
For bytting skal det betales en avgift av 1 øre pr. stykk for frimerker, brevkort og kortbrev, 5 øre for aerogrammer. 4/50.

§ 20 skal lyde:

1. Frimerker m. m. som en gang er solgt, blir ikke kjøpt tilbake.

2. Derimot kan publikum få byttet ved poststedene frimerker i hele ark av alle verdier og enkeltmerker m. m. av høyere verdi pr. stk. enn portoen for et enkeltvektig innenriksk brev. Løse merker som etter dette kan byttes inn enkeltvis, må ha originalgummi.

3. Videre kan publikum få byttet frimerker av alle verdier som står på omslag, kort, blanketter m. v. som ikke har vært postbehandlet, men som på grunn av feilskrift e. l. ikke kan brukes. Aerogrammer kan byttes inn med frimerker for samme beløp som frankeringsverdien på aerogrammet. Hele omslaget, kortet eller blanketten m. v. må i så fall innleveres med frimerkene på.

4. Det gjelder for alle frimerker m. m. som blir innbyttet, at de utvilsomt ikke er brukt tidligere. Frimerker som det mangler noen del av, blir ikke innbyttet medmindre det bare skulle være noen tagger eller en del av den hvite margen som mangler.

5. Vanlige frimerker blir ikke byttet mot frimerker med tilleggsverdi eller mot spesielle frimerker som har vært utgitt til en bestemt anledning eller i avgrenset opplag. Heller ikke blir slike frimerker byttet mot vanlige frimerker. I enkelte frimerkeopplag kan det forekomme trykningsfeil, eller at ett eller flere merker i et ark er uregelmessige fordi det under trykningen kan ha kommet støv eller liknende inn i maskinene som forårsaker at de, når merkene har originalgummi og det ikke er tvil om at merkene er ubrukt og at skaden skyldes uhell i tjenesten, og når det ellers ikke er noe som taler mot at de blir godtgjort. Posttjenestemannen må i tilfelle gi skriftlig erklæring om at merkene er blitt skadd eller ødelagt i tjenesten ved uhell. Slike merker må ikke selges til publikum.

4. Når frankerte postanvisninger, innbetalingskort og følgebrev må skrives om av poststedet fordi de er galt utfylt og feilen først blir oppdaget etter innleveringen, skal posttjenestemannen sette «Makulert i tjenesten» e. l. samt dato og sin signatur på forsiden av blanketten. Blanketten makuleres med en kopiblyantstrek fra hjørne til hjørne. Frimerkene makuleres særskilt med kopiblyantkryss.

5. Makulerte frimerker som posttjenestemennene skal ha vederlag for, sendes inn etter forskriftene i § 20, jfr. også Regnskapsreglementet § 11.

(Sirk. 13/1953 II, r. 3—1953)

ker urenheter i merkene. Det forekommer at publikum ønsker å skaffe seg et antall slike merker ved å kjøpe opp hele ark, rive ut de uregelmessige merkene og så bytte inn igjen de ordinære merkene. Slik innbytting er heller ikke tillatt.

6. Brukere av frankeringsmaskiner kan få byttet inn mot frimerker/ubrukte eller ubrukelige frankeringsavtrykk etter skriftlig søknad innen 3 dager. Jfr. tillegg 31 § 10.

7. Frimerker m. m. og frankeringsavtrykk til en samlet verdi av kr. 500,— eller mer, kan bare byttes med samtykke fra Poststyret.

8. I helt spesielle tilfelle og hvor det ellers måtte oppstå tvil om innbytting kan eller bør skje, må Poststyrets avgjørelse innhentes.

~~F 9. Det kreves ikke opp avgift for innbytting når verdien er mindre enn kr. 100,—. Er verdien for en innbytting 100 kroner eller mer, skal en kreve opp kr. 1,— i avgift for til og med 100 innbyttede merker, kr. 2,— for 101—200 merker og videre kr. 1,— pr. 100 merker.~~

For frankeringsavtrykk kreves alltid 1 øre pr. omslag eller kort i innbyttingsavgift.

10. Svarkuponger som er kjøpt i Norge, kan byttes ved norske poststeder med frimerker som svarer til salgsprisen. For innbyttingen skal det betales en avgift av 5 øre pr. svarkupong. Om innveksling av utenlandske svarkuponger se kap. III § 9.

11. Frimerkeforhandlere kan få byttet ved poststedet uten avgift frimerker m. m. som de selv har kjøpt der til videresalg, men ennå ikke har solgt.

12. Poståpnerne sender de frimerker m. m. som er byttet inn, til det overordnede postkontoret, sammen med oppgjøret på bl. 49 A. Beløpet føres under post 23: Annet utlegg.

13. Alle frimerker, norske svarkuponger, brevkort, kortbrev, aerogrammer m. v. som er innbyttet, sender postkontorene (med følgeskrivelse) til Frimerketellingskommisjonen i Poststyret til de tidene postmesteren fastsetter, men minst en gang i kvartalet. Det som sendes inn må være ordnet mest mulig oversiktlig og med nødvendige spesifikasjoner og sammendrag så det hele blir lett å kontrollere. F. eks. skal frimerker (likevel ikke i hele og halve ark) klebes opp mest mulig radvis etter verdien, og merker med tilleggsverdi skal klebes opp for seg. På omslaget eller merkelap-

→ § 21 punkt 2, siste punktum, erstattes med:

Poståpnerne sender slike merker inn til det overordnede postkontoret med halvmånedregnskapet, oppklebet på papir påført skriftlig erklæring om forholdet. Postmesteren eller den han har gitt fullmakt, påfører i tilfelle papiret attestasjon for at merkene er godkjent.

(Sirk. 32/1953 IV, r. 5—1953)

pen til slike sendinger fører postkontorene opp den verdien som de innlagte frimerkene m. m. representerer. Sendingene sendes som verdisendinger.

14. Før de blir sendt inn skal merkene makuleres ved at det blir satt en strek med kopiblyant over hver rad med frimerker eller eventuelt et kryss over hvert enkelt merke. Kvitteringen fra Frimerketellingskommisjonen skal legges ved frimerkeregnskapet for vedkommende måned som bilag til kreditpost 7. Jfr. Regnskapsreglementet § 11.

15. Omslag, konvolutter osv. med frankeringsavtrykk som er byttet inn, skal legges ved frimerkeregnskapet. Søknader om innbytting må legges ved. Avtrykkene skal ordnes etter numrene på maskinene. Verdien skal føres i frimerkeregnskapet under kreditpost 3: Innbyttede frankeringsavtrykk.

16. Om makulerte tjenestemerker og tjenestebrevkort se kap. XIII § 11.

17. Om erstatning av porto for sendinger som er levert tilbake før de er sendt fra innleveringsstedet, se kap. XVI § 14.

18. Portoen for makulerte utbetalingskort og makulerte (ubrukte) inkassasjonsinnbetalingskort med påtrykt porto kan en kontohaver få godskrevet sin postgirokonto ved å sende blankettene inn til Postgirokontoret (sendes i postgirokonvolutten bl. 585). *Alle delene* av inkassasjonsblanketten, ikke bare innbetalingskortet, må sendes med.

(Sirk. 13/1953 I, r. 3—1953)

T 1/2 tjenestemerker
4/54

Z som innbyttes
med frimerker
4/54

P samt ubrukelige
frankeringsavtrykk
for tjenestemerker
4/54

2. Straks feilen blir oppdaget, må slike frimerker og like ens frimerker som er tilsmusset eller revet i stykker ved et poststed, vises postmesteren eller den han gir fullmakt, til kontroll og eventuell attestasjon om godkjenning. De postsendingene som merkene hører til, bør følge med så langt råd er. Avrevne merker skal straks klebes opp på papir. På dette skal det i tilfelle gis attest som nevnt med opplysning om den samlede verdien. Poståpnerne sender med en erklæring om forholdet.

Når frankerte postanvisninger, innbetalingskort og følgebrev må skrives om av poststedet fordi de er galt utfylt og feilen først blir oppdaget etter innleveringen, skal posttjenestemannen skrive en forklaring om forholdet på den makulerte blanketten.

3. En posttjenestemann kan unntaksvis få godtgjort frimerker som det mangler en liten del av. Han må i tilfelle legge ved egen erklæring om at mangelen skyldes uhell.

4. Makulerte frimerker som posttjenestemenn skal ha vederlag for, skal sendes inn etter reglene i § 20.

§ 22. Forbud mot å bruke frimerker som betalingsmiddel ved poststedene.

1. Poststedene kan ikke ta imot frimerker istedenfor penger når bladpenger, postanvisninger og liknende skal betales inn. Jfr. Regnskapsreglementet § 8.5.

2. Styrer av poststed kan ikke sende inn bladkontingent i frimerker istedenfor i kontanter eller bruke frimerker som betalingsmiddel i samband med sine private forretninger eller til sine kreditorer. Heller ikke må et poststed selge frimerker i et annet poststeds distrikt eller i det hele tatt virke for å øke sitt frimerkesalg på bekostning av et annet poststed.

§ 23. Stemping av frimerker som ikke står på postsendinger.

Anmodning fra publikum om å få stempet frimerker som ikke står på postsendinger, skal etterkommes. Dagens stempel må alltid nyttes. Stempingen må ikke sinke ekspedisjonen av vanlige postforretninger.

Miniatyrstempeler må ikke brukes til slike stemping. 3/50

§ 24. Utstillingsramme for frimerker.

1. Postkontorer og underpostkontorer av 1. klasse skal ha en utstillingsramme for frimerker. Den skal settes opp på et iøynefallende sted i publikumshallen på postkontoret.

2. Større poståpnerier i turiststrøk kan også få slik ramme.

3. Bare frimerketyper som poststedet har til salgs, skal være utstilt i rammene.

4. Om innsetting og uttaking av frimerker i utstillingsrammene, se Regnskapsreglementet § 5, punkt 14.17. 3/53

§ 25. Oppbevaring av arkivsaker.

1. På poststedene skal oppbevares:
- gjenparter av innenrikske telegramanvisninger: 1 år, innenrikske pakkefølgere: 1 år, inkassasjonskonvolutter (bl. 352), utenrikske pakkefølgere, meldesedler for pakker og tollpliktige sendinger og tollkuponger for tollpostanvisninger: 2 år;
 - arkivsaker som vedkommer inspeksjonsmeldinger (jfr. kap. II), og poståpneriprotokoller for bokførte sendinger: 5 år (jfr. kap. XI § 40); fordelingslister for dagsaviser: 1 år; (3 år ved poståpnerier);
 - andre arkivsaker unntatt journaler, kopibøker, innkomne brev og liknende: 3 år.

2. Poståpnerne sender sine gjenparter, følgebrev og alt det materialet som slutter seg til protokollen over komne postoppkrav m. m. (bl. 160 b), til det overordnede postkontoret til tider som postmesteren fastsetter.

3. Postkontorene skal kontrollere etter hvert — og så snart det praktisk lar seg gjøre — at frankeringen er i orden og frimerkene ordentlig stemplet på følgebrev m. m. både til postkontoret og poståpneriene. En må se etter at det er gitt tilfredsstillende opplysning om de følgebrevene som mangler i ankomstrekket.

4. På postkontorene skal arkivsaker med frimerker på oppbevares i rom eller skap som ingen andre kan komme til enn postmesteren eller den tjenestemannen som han gir fullmakt, eller i poser under trygg forsegling.

5. Etter utløpet av de fastsatte fristene kan de nevnte arkivsakerne tilintetgjøres. Journaler, kopibøker, innkomne brev og liknende skal ikke tilintetgjøres.

6. Tilintetgjøring av arkivsaker for poståpneriene skjer ved disse eller ved postkontoret etter avgjørd av postmesteren.

7. Når nye utgaver av reglementer, bladlister, portotakster og liknende er mottatt, skal poståpnerne holde de eldre utgavene skilt fra de nye. Den som inspiserer poståpnerier, skal se etter at dette blir overholdt.

8. ~~Dokumenter som skal oppbevares i arkivet på poststedet, skal legges kronologisk etter journalen i mapper eller omslag med tydelig utenpåskrift.~~

9. På poståpnerier og brevhus skal dokumenter som hører til arkivet, oppbevares ordnet etter tidsfølgen i særskilte pakker for hvert år.

o — o

9 § 26. Innsending av budsjettsaker.

Skal en sak kunne bli behandlet i samband med Postverkets budsjettforslag for neste termin, må den være kommet inn til Poststyret med alle nødvendige opplysninger senest innen utgangen av juli måned hvert år.

§ 27. Regler om målbruken i postblankettene.

1. Blanketter som skal sendes ut til publikum, blir til vanlig trykt i 2 utgaver, én på bokmål og én på nynorsk. Blanketter som bare skal nyttes i den indre tjenesten, blir i regelen gitt ut i én målform.

2. Om bruken av blanketter som blir trykt på *begge mål*, gjelder disse reglene:

a. Poststedene skal ha på lager alle salgblanketter i begge målformer, slik at publikum kan få kjøpt den utgaven de ønsker.

b. Dersom blanketter blir lagt ut i publikumshallen, skal begge utgaver ligge framme.

c. Skal blanketter sendes ut til publikum, må den målformen brukes som vedkommende kommune har krevd. Er det ikke satt fram krav om noen bestemt målform, avgjør styresen for poststedet hva for en utgave som skal nyttes. Han skal da ta omsyn til forholdene på stedet.

§ 28. Postverkets enerett.

1. Postverket har enerett til regelmessig og mot vederlag å ta imot til utlevering eller å føre innen riket og til å føre mellom Norge og utlandet:

a. lukkede brev,
b. kort med skriftlige meldinger eller trykte meldinger som er utfylt med skrift.

2. Kongen eller den han gir fullmakt, kan gjøre unntak fra denne bestemmelsen når særlige forhold gjør det påkrevd. Se § 3 i postloven.

§ 29. Nærmere regler om postmonopolet.

1. Uten Postverkets mellomkomst er det forbudt å la de sakene som er nevnt i § 28, bli sendt med samferdselsmiddel som går i regelmessig fart innen riket eller mel-

F § 25 punkt 8 skal lyde:

8. Dokumenter som skal oppbevares i arkivet på poststedet, skal ordnes i samsvar med de retningslinjer og etter den planen som er fastatt i «Arkivordningen for postkontorene».

(R. 5—1952)

o—e
Som nytt punkt 10 føyes til:

10. Arkivet ved distriktskontorene ordnes i samsvar med de retningslinjene og etter den planen som er fastsatt i «Arkivordningen for postkontorene». Det skal ikke tilintetgjøres.

(R. 5—1952)

¶ § 26 skal lyde:

¶ § 26. *Innsending av budsjettsaker.*

1. Saker som skal behandles i forbindelse med Postverkets budsjettforslag, skal med alle nødvendige opplysninger sendes distriktsjefen.

↑ ~~2. Budsjettsaker vedkommende postgangen for nest følgende budsjettermin må være kommet inn til distriktssjefen innen utgangen av april måned. Saker vedkommende driftsbudsjettet for Postverkets eiendommer og ellers andre budsjettsaker for nest følgende budsjettermin, må være kommet inn innen utgangen av mai måned.~~

(R. 5—1952)

↑ § 26, punkt 2, skal lyde:

2. Distriktssjefen fastsetter frister for inn-sending av slike saker.

(R. 1—1956)

1. Det norske postverk deltar i den internasjonale tjeneste med kjensselkort (carte d'identité). Jfr. verdenspostkonvensjonens art. 45 og ekspedisjonsreglementets art. 116.
2. Kjensselkort gjelder som legitimasjonsbevis ved alle forretninger som utføres ved poststedene i en rekke land. De kan også brukes som legitimasjon innenriks.
3. Alle postkontorer (ikke feltpostkontorer) kan utstede kjensselkort.
4. Som blankett for kjensselkort brukes den internasjonale bl. C 25, som kan rekvireres fra Intendanturkontoret.
5. Ved bestilling av kjensselkort skal rekvirenten levere sitt fotografi og legitimere seg dersom vedkommende tjenestemann ikke kjenner ham. Om utstedelse av kjensselkort til utenlandske statsborgere, se tilleggsbestemmelsene under punkt 10.
6. Som legitimasjon må det kreves slikt bevis som gjør det helt sikkert at kjensselkortet blir utstedt til den det skal lyde på, f. eks. politipass, sertifikat som fører av motorvogn o. l. Det må nøye påses at fotografiet er bilde av rekvirenten, og at det ikke er for gammelt.
7. Når identiteten er godtgjort, bokføres bestillingen i en særskilt protokoll, med angivelse av de samme data som står på kjensselkortet. Bestillingene nummereres fortløpende, og det nummeret bestillingen får i protokollen, settes på kjensselkortet.
8. Kortet fylles ut med blekk uten overstrykninger eller overskrivninger, slik teksten på blanketten viser. Deretter festes fotografiet inn på den plass som er avmerket på kortet. Utstedelsesavgiften (se Brevposttakst) avgjøres ved frimerke som settes på slik at den ene halvdel kommer på fotografiet og den andre halvdel på kortet. Frimerket kasseres med tydelig avtrykk av datostempelet, slik at en del av stempelet faller på frimerket og en del på selve kortet. Avtrykk av datostempelet settes dessuten på kortets 3dje side samt i fotografiets øverste venstre hjørne, slik at det kommer på fotografiet og på kortet.
9. Tjenestemannen underskriver kortet og leverer det til rekvirenten etter å ha fått dennes underskrift. Se likevel punkt 10.
10. Dersom rekvirenten er en utenlandsk statsborger, skal det kreves at anmodningen om utstedelse av kjensselkort framsettes skriftlig. Han må dessuten levere sitt fotografi i to eksemplarer, hvorav det ene settes på den skriftlige anmodning. Før kortet leveres ut til rekvirenten, skal den skriftlige anmodning ledsaget av det utfylte kjensselkort sendes inn til 5. postadministrasjonskontor til kontroll av rekvirentens personalia.
11. Kjensselkort gjelder i 3 år fra utstedelsesdagen. Kortet må fornyes dersom innehaverens utseende i mellomtiden blir endret slik at det ikke lenger svarer til fotografiet eller signalementet.

lom Norge og utlandet, med mindre de er utstyrt med Postverkets frankeringsmerker i samsvar med vanlige portotakster. Den som tar imot sendingene til føring, skal kassere merkene på fulltrygg måte. Frankeringsavtrykk skal ikke kasseres.

2. Forbudet gjelder ikke sendinger i tjenestesaker mellom styret og tjenestemennene i vedkommende samferdselsmiddel eller mellom tjenestemennene innbyrdes.

3. Kongen eller den han gir fullmakt, kan forby at det blir dannet eller opprettholdt private sammenslutninger som har til oppgave å føre eller levere ut slike sendinger som er nevnt i § 28, fra deltakerne eller andre.

4. Kongen eller den han gir fullmakt, kan sette forbud mot eller ta andre nødvendige rådgjerd for å hindre at personer og firmaer her i landet gjør bruk av postverket i et fremmed land til framsending av sine lukkede eller åpne brevpostsendinger i noen større mengde til adressater i Norge. Se § 4 i postloven.

§ 30. Kjenselkort.

1. Det norske postverket er med i den internasjonale tjenesten med kjenselkort (cartes d'identité). Jfr. verdenspostkonvensjonen art. 34 og ekspedisjonsreglementet art. 165. Kjenselkort gjelder som legitimasjon for alle de forretninger som poststedene utfører.

2. Kjenselkortene blir også brukt i den innenrikske posttjenesten.

3. Alle postkontorer (ikke feltpostkontorer) kan utstede kjenselkort.

4. Som blankett for kjenselkort bruker en det internasjonale skjema, C. ²⁵28, som kan rekvireres fra Intendanturkontoret.

5. Den som tinger kjenselkort, skal samtidig levere fotografiet sitt og legitimere seg dersom vedkommende tjenestemann ikke kjenner ham.

6. En må se nøye etter at fotografiet er bilde av tingeren og at det ikke er for gammelt. Som legitimasjon må det kreves slike bevis som gjør det helt sikkert at kjenselkortet blir utstedt til den som det skal lyde på, t. eks. pass, sertifikat som fører av motorvogn og liknende.

7. Er identiteten godtgjort, skal tingingen bokføres i særskilt protokoll. Tingingene skal nummereres fortløpende i denne.

8. Det nummeret tingingen får i protokollen, skal settes på kjenselkortet. Dette skal ellers fylles ut etter den trykte teksten. For utstedelsesavgiften skal det settes frimerker på kortet.

9. Fotografiet skal klebes inn på side 2 på kortet. Frimerket eller frimerkene skal settes slik at en halvdel av hvert frimerke kommer på fotografiet og en halvdel på kortet. Frimerkene skal kasseres med tydelig datostempelavtrykk.

10. Avtrykk av datostempel skal settes i øverste hjørne til venstre, slik at det kommer både på fotografiet og på kortet. Samme avtrykk skal settes på side 3 på kortet. Tjenestemannen skriver under kortet og leverer det til vedkommende etter å ha fått underskrift fra denne.

11. Kjenselkort gjelder i 3 år fra utstedelsesdagen. Kortet må fornyes dersom innehaverens utseende i mellomtiden blir endret slik at det ikke lenger svarer til fotografiet eller signalementet.

12. Om bruken av kjenselkort, se kap. XI § 37.

§ 31. Innkreving av lytteavgift ved poststedene.

Om innkreving av lytteavgift ved poststedene, se Reglement for postgirotjenesten, § 28, Lytteavgift over postgiro.